

LIBRI I PROFETIT JEREMIA

1 Në këtë libër është shkruar ajo që shpalli e përjetoi Jeremia. ♦ Ai ishte biri i Hilkijs dhe i përkiste priftërisë së Anatotit, fshatit në territorin e fisit të Benjaminit. ²Zoti foli me të për herë të parë në vitin e 13-të të mbretërimit të Joshijës, mbretit të Judës. ³Ky libër përmban, gjithashtu, atë që Zoti i tha Jeremisë në kohën e mbretërve Jehojakim dhe Cidkija deri në ditën kur popullsia e Jerusalemit u çua në mërgim. ♦♦

Mërgimi ndodhi në muajin e pestë të vitit të 11-të të mbretërimit të Cidkijës.

♦ gr. Jeremia, hebr. Jirmijahu ♦♦ Sipas traditës Jeremian e vranë me gurë hebrenjtë në Egjipt, sepse refuzuan të pendoheshin nga idhujtaria e tyre.

Jeremia emërohet profet

⁴Zoti më tha: ⁵«Para se të sillja në jetë, të kisha zgjedhur. ♦ Akoma kur nuk kishe lindur, të kisha mënjanuar për shërbimin tim, ♦♦ sepse të kisha caktuar profet për kombet.»

⁶Unë e kundërshtova: «O Zoti dhe Perëndia ime! Nuk di të flas, jam ende tepër i ri!»

⁷Por Zoti m'u përgjigj: "Mos thuaj: «Jam tepër i ri!» Shko, kudo që të të dërgoj dhe shpall atë që të ngarkoj.

⁸Mos ki frikë, sepse jam me ty dhe do të të mbroj. Fjala e Zotit!"

♦ fjj. të njoha ♦♦ fjj. të shenjtërova.

⁹Pastaj Zoti shtriu dorën, m'i preku buzët dhe më tha: «Fjalët e mia po i vë në gojën tënde. ¹⁰Që sot do të kesh pushtet mbi kombe dhe mbretëri. Prish dhe shkatërro, asgjëso dhe shkreto, ndërto dhe mbill!»

¹¹Pastaj Zoti më pyeti: «Çfarë po sheh, Jeremi?» Iu përgjigja: «Një degë dëllinje.» ¹²«Ke të drejtë – tha Zoti. – Po shikoj ♦ që fjalët e mia të realizohen!»

¹³Zoti përsëri më pyeti: «Çfarë po sheh?» Iu përgjigja: «Një legen duke vuar në veri, i anuar në drejtimin tim.» ♦♦ ¹⁴«Ke të drejtë – tha Zoti. – Kështu do të derdhet prej veriut fatkeqësia mbi banorët e këtij vendi.

¹⁵Dëgjo se ç'po të them: Do t'i thërras të gjitha kombet e veriut. Të vijnë mbretërit ♦♦ e tyre dhe t'i vënë fronet rreth mureve të Jerusalemit dhe qyteteve të tjera të Judës. ¹⁶Atëherë do ta nxjerr vendimin tim gjyqësor për njerëzit e Judës dhe do t'i ndëshkoj për veprat e tyre të këqija, sepse më kanë braktisur dhe u kanë kushtuar flijime perëndive të tjera; ata kanë bërë shtatore dhe i kanë adhuruar. ¹⁷Por ti, ki zemër, paraqitu para tyre dhe shpallu atyre të gjitha ato që të kam ngarkuar. Mos u tremb nga ata, përndryshe, do të bëj që të trembesh edhe më shumë para tyre! ¹⁸⁻¹⁹Mbarë vendi, mbretërit, nëpunësit, priftërinjtë dhe populli i Judës do të jenë kundër teje. Por sot po të jap forcën për t'u bërë ballë. Ti do të qëndrosh i patundur si qyteti i fortifikuar, si shtylla e hekurt, si muri i fortë prej çeliku. Ata nuk do të të mposhtin, sepse unë jam me ty dhe do të mbroj. Fjala e Zotit!»

♦ lojë fjalësh: hebr. *shaked* (dëllinje) dhe *shoked* (shikoj, kujdesem që) ♦♦ aludim për pushtimin babilonas. ♦♦♦ Mbretërit janë aleatët e babilonasve.

Izraeli, popull i pabesë

2 Zoti më tha: ²Shko dhe shpallu të gjithëve në Jerusalem: «Dëgjoni fjalët që Zoti i çon popullit të tij: Mos harro se sa besnik ishe në kohën e rinisë dhe se si më doje në kohën e dasmës. Më ndiqje pas në shkretëtirë, në vendin ku nuk rritej asgjë. ³Atëherë ti më takoje plotësisht, si prodhimi i parë i arës. Kush të sulmonte, bëhej fajtor dhe ndëshkohej!»

⁴Dëgjoni fjalën e Zotit, ju pasardhës të Jakovit, ju fis i Izraelit! ⁵Zoti thotë: «Çfarë të metash gjetën tek unë pasardhësit tuaj, që më kthyen shpinën dhe u dhanë pas idhujve të parëndësishëm, dhe kështu prishën vetveten? ⁶Ata nuk donin t'ia dinin më për mua. Unë isha ai që i nxora nga Egjipti dhe u tregova rrugën e sigurt nëpër shkretëtirë, nëpër stepa të thata dhe përroska të errëta, në një vend të pabanuar, të cilin nuk e përshkon askush. ⁷Ju solla në një vend pjellor, për t'ju ushqyer me të gjitha gjellët e shijshme që prodhon vendi. Por sapo hytë në vendin tim, e prishët dhe e bëtë të neveritshëm. ⁸Priftërinjtë tuaj nuk më kërkuan; nuk i kushtuan vëmendje ligjit tim kur ju dhanë udhëzime. Udhëheqësit e popullit ngritën krye kundër meje dhe profetët folën në emër të Baalit. Të gjithë iu falën perëndive që nuk mund t'i ndihmonin. ⁹Prandaj, unë, Zoti, duhet të ngre padi kundër jush. Do të ngre padi edhe kundër fëmijëve dhe nipërve tuaj.

¹⁰Udhëtoni në det për në ishujt në përendim dhe shikoni atje rreth e rrotull. Ose dërgoni ambasadorë në popujt e lindjes dhe merrni vesh nëse ka ndodhur në ndonjë vend tjetër diçka e tillë. ¹¹A i ndërroi ndonjë popull perënditë e tij? E ato nuk janë madje as perëndi! Por populli im më ka shkëmbyer me perënditë që nuk mund ta ndihmonë; megjithëse e panë madhësitinë time. ¹²Trembu për këtë, o qiell, tmerrohu, dridhu nga tmerri – thotë Zoti. ¹³ – Populli im ka bërë mëkat të dyfishtë: më ka braktisur mua, burimin e ujërave të freskëta; në vend të kësaj gërmon për vete gropa për të mbledhur ujë dhe shiut, gropa që janë të

plasaritura e që nuk mund ta mbajnë ujin.»

Rrënimi i kërkuar vetë

¹⁴Zoti thotë: «O Izrael, ti nuk je skllav, madje as skllav i lindur, për të cilin nuk ka lirim! Si ka shkuar puna aq larg? Përse të kanë mposhtur armiqtë e tu? ¹⁵Ata t'u vërsulën duke ulëritur si luanë të uritur. ♦ Vendi yt është i shkretuar, qytetet e tua janë të djegura dhe të pabanuara. ¹⁶E tani madje edhe egjiptianët, burrat e Memfisit dhe të Tahpanhesit, do të vijnë dhe do t'jua qethin flokët! ♦ ♦ ¹⁷Ju jeni vetë fajtorë për këtë, o popull i Izraelit! Unë, Zoti, Perëndia jote, të dola përpara dhe doja të të udhëhiqja, por ti më ktheve shpinën.

¹⁸Ç'do të fitosh tani duke ikur në Egjipt për të pirë ujin e Nilit? Ç'do të fitosh tani duke ikur në Asiri për të pirë ujin e Eufratit? ¹⁹Ti do të ndëshkohesh për të keqen tënde; do të ketë hakmarrje, sepse ti më ktheve shpinën. Ta mësosh se çfarë vuajtjeje dhe fatkeqësie të kushton largimi nga Zoti, Perëndia jote, të cilin nuk e respektton më! Fjala e Zotit!»

♦ Simbolikë për dashuri me Asirinë. ♦ ♦ Aludim për vdekjen e mbretit Joshija në duart e faraonit Neko. Lidhje me kombe të huaja kishte sjellë zgjënjim dhe katastrofë.

Juda jepet pas idhujtarisë së Baalit

²⁰Zoti thotë: "Ti nuk ke dashur të më shërbeje prej kohësh; kjo të dukej diçka tepër e vështirë, detyrë e bezdisshme. «Në fund do të lirohem», – the, dhe u shtrive si prostitutë në çdo bokë, nën çdo pemë të gjelbër. ²¹Të kisha mbjellë si hardhi të çmuar; ti ishe bimë e mirë dhe e zgjedhur. Por çfarë të ka ndodhur tani? Tani shoh vetëm një bimë kacavarëse që rritet shpejt, një hardhi që është lënë pas dore, dhe që nuk e njoh më. ²²Ti mund të lahesh sipas qejfit, madje me finjën më të fortë, megjithatë fajësinë tënde e kam akoma para syve. Fjala e Zotit!

²³Si mund të pohosh: «Megjithatë, nuk jam i ndyrë; nuk kam pasur të bëj me Baalët!» Por shikojë sjelljen tënde në luginë; pranoje çfarë ke bërë! Ti vrapon andej-këtej si deveja e re dhe e shkathët në kohën e ndërimit. ²⁴Ti je si gomarica e egër, e cila i njeh të gjitha gjurmët në shkretëtirë; ajo merr frymë thellë me epsh të fortë dhe nuk mund ta mbajë askush. Hamshorëve nuk u nevojitet shumë kohë për ta gjetur; ajo mund të gjendet lehtë në kohën e ndërimit.

²⁵O Izrael, ki kujdes, do të të prishen këpucët dhe do të të thahet gryka duke vrapuar andej-këndej! Por ti thua: «Mos më pengoj – është e kotë! I dua të huajt dhe duhet t'u vrapoj pas.»"

Perëndia e Izraelit nuk mund të manipulohet

²⁶Zoti thotë: "Duhet të turpërohet dhe të përbuzet nga të gjithë si vjedhësi i kapur, kështu po ju ndodh tani, juve izraelitëve, mbretërve, dhe nëpunësve të lartë, priftërinjve dhe profetëve tuaj! ²⁷Mua më keni kthyer plotësisht shpinën, kurse hunjve të shuguruar u thoni: «Ti je ati im»; kurse shtyllave prej guri: «Ti je nëna që më ka lindur.» Kur t'ju bjerë tani fatkeqësia, do të thërritni: «O Zot, eja e na ndihmo!» ²⁸Ku i keni perënditë që keni punuar? Ata duhet të afrohen për të parë nëse mund t'ju shpëtojnë! Ato janë të shumta në numër; janë po aq të shumta sa qytetet në Judë!

²⁹Zoti thotë: «Përse ngrini padi pikërisht kundër meje? Ju nuk donit t'ia dinit për mua! ³⁰Ju kam rrahur pa dobi; nuk keni nxjerrë mësim. Shpata juaj, i ka vrrarë profetët që ju dërgova si luani i tërbuar!"

Juda ka harruar Perëndinë e tij

³¹Zoti thotë: "O popull i Izraelit, kushtoji vëmendje asaj që të them! A të kam bërë shkretëtirë apo vend ku nuk lind dielli kurrë? Përse thua: «Nuk do të kemi fare lidhje me ty, nuk do të kthehem tek ti?»

³²A mund ta harrojë vajza stolinë e saj ose nusja rripin e saj madhështor të fustanit të dasmës? Por ti më ke harruar, prej shumë vitesh!"

Mospërfillja e drejtësisë

³³Zoti thotë: "Në rendjen tënde pas dashnoreve, ti je i pashoq. Prandaj nuk të bën më përshtypje kur bën krime. ³⁴Madje edhe gjaku i të pafajshmëve, gjaku i të pambrojturve, t'u ngjit në kindat e petkave – e ti nuk mund të justifikohesh se i ke kapur duke vjedhur. Ty do të të gjejë mallkimi i të gjitha këtyre veprave! ♦ ³⁵E ti guxon të thuash: «Nuk jam fajtor; Zoti nuk është aspak i zemëruar me mua!» Pikërisht për këtë do të të ndëshkoj."

♦ Padrejtësia shoqërore bënte pjesë me aktpadinë kundër Izraelit

Izraelin nuk mund ta shpëtojë asnjë besëlidhje tjetër

³⁶Përse nxiton ta ndërrosh aleatin tënd? Egjipti do të të ndihmojë po aq pak sa Asiria! ³⁷Madje do të kthehesh prej andej i zhgënjyer, sepse Zoti i ka hedhur poshtë fuqitë, tek të cilat i var shpresat ti. Me to nuk do të kesh më sukses!

Juda nuk e kupton rëndësinë e sjelljes së tij

3 Zoti thotë: "Në qoftë se burri është ndarë me gruan e tij, dhe ajo është martuar me një tjetër, burri i parë nuk duhet të martohet me të përsëri. Vendi ku ndodh diçka e tillë, përdhohet. Por ti je marrë me dashnorë të shumtë dhe do të kthehesh tek unë? ²Në cilin prej maleve përreth nuk ke fjetur me një burrë? Ti ke ndenjtur pranë rrugës për t'i pritur, si arabët që zënë pritë pranë rrugëve të shkretëtirës për të plaçkitur. Ti e ke përdhosur vendin me kurvërinë tënde. ♦ ³Prandaj nuk ka rënë shi, as në vjeshtë dhe as në pranverë. Por si prostitutë e vërtetë, ti nuk e ke pranuar turpin tënd. ⁴Po, madje edhe guxon të më thuash: «Ti je ati im; ti do të më duash sa jam gjallë; ⁵Ti nuk do të zemërohesh përgjithnjë me mua, apo jo?» Kështu ke thënë dhe ke vazhduar të sillesh keq – je bërë mjeshtër i vërtetë!"

♦ **Ata kishin hyrë në marrëdhënie të ndaluara me perëndi të rreme si dhe me praktika të çoroditura që kërkonte adhurimi i tyre.**

Dy motrat kurorëshkelëse

⁶Në kohën kur mbretëronte Joshija, Zoti më tha: "A ke parë se ç'ka bërë Izraeli, gruaja e pabesë? Ajo më ka kthyer shpinën, ka hipur në çdo vend të lartë dhe është shtrirë nën çdo pemë të gjelbër për t'u marrë me prostitucion. ⁷Atëherë mendova: «Kur të jetë mërzhitur me të, do të kthehet me siguri tek unë.» Por ajo nuk më është kthyer. Motra e saj, Juda, ishte dëshmitare për këtë, ⁸ashtu si unë. Për shkak të veprimit të saj kurorëshkelës, i dhashë madje edhe dokumentin e ndarjes dhe e dëbova. Por motra e saj e pabesë nuk u frikësua nga kjo. Përkundrazi, ajo ra për vete në imoralitet. ⁹Përdhosi tokën me kurvërinë e saj të turpshme. Adhuroi gurët dhe drunjtë dhe kështu shkeli kurorën. ¹⁰Dhe mbi të gjitha, Juda, motra e pabesë, nuk është kthyer tek unë me zemër, por me fjalë të zbrazëta. Fjala e Zotit!"

Për të mërguarit nga mbretëria e Izraelit kthimi është i mundur

¹¹Zoti më tha: «Izraeli rebel nuk mund të qëndrojë para meje më pak se Juda e pabesë.» ¹²Prandaj më urdhëroi të thërras në drejtim të veriut: "Zoti thotë: «Kthehu, o Izrael, nuk do të zemërohem më me ty, sepse jam zemërgjerë dhe nuk mbaj përgjithnjë inat. ¹³Por prano që je bërë fajtor. Ti je bërë i pabesë ndaj meje dhe ke vrapuar pas perëndive të huaja; u je dorëzuar atyre nën çdo pemë të gjelbër. Ndërsa mua nuk më ke dëgjuar.»"

Shpresa për Judën pas katastrofës

¹⁴Zoti thotë: «Kthehuni, ju fëmijë që jeni larguar prej meje, sepse jeni të mitë, ashtu si më parë. Prej çdo qyteti dhe fisi tuaj do të marr një ose dy veta, dhe do t'i sjell në malin e Cionit. ¹⁵Atëherë do t'ju jap barinj që më binden mua, të cilët do të mbretërojnë me gjykim dhe arsye.»

¹⁶E pastaj tha Zoti: "Kur të jeni shumëzuar dhe të jeni vendosur në mbarë vendin, askush nuk do të pyesë më: «Ku është arka e besëlidhjes së Zotit?» Askujt nuk do t'i shkojë në mendje për të, as s'do të kujtohet më për të, e as s'do të ndërtohet arka e re. ¹⁷Atëherë mbarë Jerusalemi do të jetë froni im. Të gjitha kombet do të afrohen për t'u mbledhur atje tek unë. Ata nuk do të bëjnë më atë që u shtie në mendje zemra e tyre e keqe dhe kokëfortë. ¹⁸Ju njerëzit e Judës do të bashkoheni me njerëzit e Izraelit për t'u kthyer bashkë me ta prej veriut në vendin që ua dhashë paraardhësve të tyre si pronë të përgjeshme."

Mosmirënjohja dhe pabesia e Judës

¹⁹Zoti thotë: «Isha i vendosur të të jepja vend nderi midis kombeve. Ty duhej të takonte përgjithmonë një vend madhështor, më madhështori në sy të kombeve. Dhe mendoja se ti do të më quaje Atë, dhe kurrë nuk do të më ktheje shpinën. ²⁰Por si gruaja që gjen dashnorë dhe bëhet e pabesë ndaj burrit të saj, ashtu ma ke shkelur besën edhe ti, o Izrael.»

Vajtimi i Judës dhe thirrja e Zotit për t'u kthyer

²¹Në majat e zhveshura të maleve dëgjohet një zë që vajton. Izraelitët vajtojnë dhe luten për mëshirë, sepse kanë harruar Zotin, Perëndinë e tyre, dhe janë larguar nga rruga e drejtë. ²²Por Zoti thotë:

«Kthehuni tek unë, ju fëmijët që jeni larguar prej meje; do të vë përsëri në rregull gjithçka që na ndan!» Po, o Zot, po kthehemi tek ti, sepse ti je Perëndia jonë. ²³Nuk mund të na shpëtojë veprimtaria e zhurmshme në male dhe në kodra; vetëm ti, Perëndia jonë, i vjen në ndihmë Izraelit. ²⁴Baali i turpshëm ka ngrënë gjithçka që fituan paraardhësit tanë. Me sa dimë, ai na i ka ngrënë delet dhe bagëtinë, bijtë dhe bijat. ²⁵Jemi të zhytur në turp, dhe na mbulon hutimi. Kemi ngritur krye kundër teje, Perëndisë sonë. Kështu ishte prej kohësh, dhe kështu është deri sot. Nuk të kemi dëgjuar.

4 "Kur të kthehesh, o Izrael, ti duhet të kthehesh tek unë; kur t'i hedhësh tutje idhujt e tu të neveritshëm, atëherë do të gjesh siguri tek unë.

²Kur thua duke u betuar: «Për Zotin e gjallë!» dhe kështu më bën nder dhe mban fjalën, atëherë të

gjitha kombet e tjera do të presin prej meje lumturi dhe bekim, dhe do të jenë krenarë që më njohin.”
3Po, kështu i thotë Zoti popullit të Judës dhe banorëve të Jerusalemit: «Lërojeni përsëri arën, në vend që ta hidhni farën në driza! ♦ 4Rrethprituni ashtu siç më pëlqen mua, d.m.th. në zemrat tuaja. Largojeni atë që më ndan nga ju. Përndryshe, zemërimi im do të bjerë mbi ju si zjarr. Atëherë nuk do të mund ta shuani; ju keni bërë kaq shumë vepra të këqija!»

♦ Për të ringjallur atë që ishte e vdekur. Imazhi i rilindjes: ata kanë nevojë për rilindjen shpirtërore.

Jeremia e shikon armikun duke iu afruar

5Bjerini bririt të alarmit gjithkund në vend, thërritni me sa zë keni, dhe thuajuni banorëve të Judës dhe të Jerusalemit: "Mblidhuni! Sigurohuni! Ngrihuni, shpejt! Hyni në qytetin e fortifikuar! 6Vendosni tabela rrugore: «Cion!» Përpara! Mos ndalni! Të huaj nga veriu! Zoti i çon prej andej! Po vjen një fatkeqësi e tmerrshme!"

7Është ngritur vrasësi i popujve. Ai është ngritur nga kampi i tij si luan dhe po vjen për të shkatërruar atdheun tuaj, për të shkatërruar dhe për të shpopulluar qytetet tuaja. 8Prandaj vishuni me të zeza, vajtoni dhe qani: «Zoti është ende i zemëruar me ne!»

9"Po vjen dita, – thotë Zoti, – kur mbretin dhe këshilltarët e tij do t'i lëshojë zemra. Priftërinjtë do të tmerrohen, kurse profetët do të tronditen. 10Ata do të ankohen: «Ti ke mashtruar rëndë si popullin tënd, ashtu edhe Jerusalemin! Ti ke shpallur paqen, kurse ne tani kemi thikën në grykë.» 11Atëherë do t'i them këtij populli dhe Jerusalemit: «Mbi ju po lëshohet nga malet e shkretëtirës një erë e zjarrtë, nuk është erë e lehtë për ta pastruar bykun nga gruri; 12ajo është shumë më e fortë! Është një stuhi që vjen me urdhrin tim, sepse tani do ta shpall vendimin e dënimit kundër jush.»

A ka ende shpëtim?

13Shikoni: armiku po afrohet si retë e stuhisë! Koçitë e tyre të luftës i ngjajnë stuhisë që po afrohet me zhurmë, kuajt e tyre janë më të shpejtë se shqiponja. Erdhi fundi! Jemi të humbur!

14O Jerusalem, hiqe të keqen nga zemra jote, që të shpëtos! Edhe sa kohë do të merresh me mendime të këqija? 15Pa dëgjoni: lajmëtarët e sjellin lajmin e keq nga Dani dhe nga malësia e Efraimit! 16Ata i paralajmërojnë popujt përreth dhe i thonë Jerusalemit: «Armiqtë nga vendi i largët po afrohen dhe po lëshojnë kundër qyteteve të Judës kushtrimin e luftës.»

17Armiqtë po rrethojnë Judën dhe Jerusalemin si njerëzit që ruajnë një arë. Ata i dërgon Zoti, sepse ky popull ngriti krye kundër tij. 18Këtë dëm jua ka sjellë mënyra juaj e jetesës. Në këtë vuajtje ju ka futur e keqja juaj. Kjo është shpata që ju shpon tejprtej.

Jeremia duhet të shpallë shkatërrim

19Ah, kjo dhimbje në bark! Po përpëlitem nga dhembja. Zemra më rreh fort, thuajse përplasat brenda në gjoks. Nuk mund të hesht më. Dëgjoj brirët e alarmit dhe kushtrimin e luftës. 20Nga të gjitha anët ka njoftime për disfata dhe shkatërrime; mbarë vendi po shkretohet. Papritur çadrat tona përmbysen dhe mbulesat grisen. 21Edhe sa kohë duhet t'i shoh flamurët e armikut dhe të dëgjoj fishkëllimën e brirëve të tyre?

22Zoti thotë: «Populli im është i marrë dhe kokëfortë. Izraelitët janë të paarsyeshëm si fëmijët, pa gjykim – ata nuk më njohin. Ata dinë fare mirë të bëjnë keq, kurse të mirën nuk e kuptojnë.»

23Pashë tokën – kaos i shkretë! Ngrita sytë në qiell – asnjë yll nuk ndrinte më!

24Shikova lart në male – ato tundeshin dhe të gjitha kodrat lëkundeshin. 25Vështrova njerëzit – nuk kishte mbetur askush; madje edhe zogjtë kishin ikur. 26Shikova tokën pjellore – ajo ishte bërë e shkretë, të gjitha qytetet ishin gërmadha, të shkatërruara nga zemërimi i zjarr të i Zotit.

27Zoti ka thënë: «Mbarë vendi duhet të bëhet shkretëtirë, por nuk do ta shkatërroj plotësisht.» 28Megjithëse toka ankohet dhe qielli errësohet nga vajtimi, Zoti ka dhënë urdhër dhe nuk e tërheq; vendimin e tij e ka shpallur dhe nuk e ndryshon. 29Të gjithë banorët e vendit kanë ikur prej zhurmës së kalorësve dhe har-këtarëve; ata janë futur në shpella, janë fshehur në shkurre, janë ngjitur në shkëmbinj. Të gjitha qytetet janë të braktisura, në to nuk banon më asnjëri.

30E çfarë bën ti, o Jerusalem? Ti je caktuar tashmë për rrënim, e megjithatë je stolitur me rroba të kuqe të ndezura, je ngarkuar me stoli të arta, dhe ke lyer qepallat. Por më kot! U ke ardhur në majë të hundës dashnorëve; tani duan të të vrasin!

31Dëgjoj një klithmë si ajo e gruas që është në dhembjet e lindjes. Është zëri i Jerusalemit. Jerusalemi gulçon dhe thërret, ai i shtrin duart me dëshpërim: «Ndihmë, po më vrasin!»

Dialogu ndërmjet Zotit dhe profetit të tij

5 Zoti thotë: «Shkoni nëpër rrugët e Jerusalemit dhe hapni sytë; shikoni rreth e rrotull në të gjitha sheshet. Në qoftë se gjeni atje qoftë edhe një njeri të vetëm që vepron drejt dhe është i besueshëm, atëherë do t'ia fal qytetit gjithë fajësinë. 2Por në qoftë se në Jerusalem betohet dikush për emrin tim,

atëherë betim është me siguri i rremë!»

³Por ti, o Zot, i jep rëndësi të madhe besnikërisë dhe besës. Ti e ke goditur këtë popull, e megjithatë ai nuk do t'ia dijë për këtë. Ti pothuajse e ke asgjësuar, e megjithatë ai nuk do të nxjerrë mësim. Ata nuk hoqën dorë nga kokëfortësia e tyre dhe nuk pranuan të ktheheshin tek ti. ⁴Kisha menduar: me siguri vetëm njerëzit e thjeshtë dhe të paditur duhet të jenë kështu; ata veprojnë keq, sepse nuk e dinë se ç'kërkon Zoti prej tyre dhe se ç'është e drejtë sipas mendjes së tij. ⁵Duhet të flas me të shkolluarit, ata me siguri duhet ta dinë. Por pikërisht ata nuk i janë bindur Perëndisë dhe i kanë ndërprerë marrëdhëniet me të, sikur urdhërimet e tij të ishin pranga të bezdisshme.

⁶Zoti thotë: «Prandaj ky popull do të asgjësohet nga armiqtë e tij! Ata do t'i vërsulen si luani nga shkurret, do ta kapin si ujku nga stepa. Kur leopardët t'i përgojnë pranë qyteteve të tij, secili që do të dalë, do të shqyhet, sepse krimet e këtij populli janë të panumërta; ai akoma më kthen shpinën.»

Falja nuk është më e mundur

⁷Zoti thotë: «Përse duhet t'jua fal mëkatet? Ju më keni braktisur dhe jeni betuar përpara perëndish që nuk janë aspak të tilla. Ju kam ngopur, por ju ma keni shkelur besën dhe e keni kaluar kohën në shtëpi publike. ⁸Jeni bërë si hamshorë të majmë dhe epshorë; secili hingëllin pas gruas së tjetrit. ⁹A duhet ta kaloj në heshtje këtë të keqe? – thotë Zoti. – A nuk duhet të hakmerrem kundër një populli të tillë?

¹⁰Prandaj hipni në vreshta! Prishini – por mos i shkatërroni plotësisht! Shkulini ferrat; ato nuk janë të miat! ¹¹Kështu them unë, sepse njerëzit e Izraelit dhe të Judës më kanë kthyer shpinën plotësisht.»

Vetësiguria provokon gjyqin

¹²Njerëzit e Judës nuk e respektojnë Zotin. «Mos e çani kokën për të! – thonë. – Nuk do të ketë as luftë, as uri; nuk do të ndodhë katastrofa e përgjithshme. ¹³Atë që kanë shpallur profetët, do ta marrë era. Ato, me të cilat na kanë kërcënuar, u ndodhshin atyre, sepse Zoti nuk ka folur aspak me ta.»

¹⁴Por Zoti i gjithëfuqishëm më tha: «Meqë njerëzit e Judës flasin kështu, do të kujdesem që fjalët, me të cilat të ngarkoj, të bëhen si stuhi e zjarrtë, dhe këtë popull do ta bëj dru zjarri; do ta përpijë stuhia e zjarrtë. ¹⁵Thuaju: «Do të afrojmë nga larg kundër jush një popull. Ju nuk e dini gjuhën e tij dhe nuk do të kuptoni se çfarë do të thonë ata. Askush nuk mund ta mundë. Është një popull i lashtë me fuqi të pashtershme. ¹⁶Nga trastat e shigjetave të luftëtarëve të tij vjen vdekja dhe shkatërrimi; ata janë të gjithë luftëtarë të sprovuar. ¹⁷Ky popull ♦ do t'i përpijë të gjitha; të lashtat, rezervat ushqimore, bijtë dhe bijat, delet dhe bagëtinë, hardhitë dhe fiqtë tuaj. Ai do t'i shkatërrojë kështjellat, në të cilat besoni, dhe do t'i vrasë me shpata banorët e tyre.»»

♦ bëhet fjalë për babilonasit.

Ndëshkimi sipas krimit

¹⁸Por edhe atëherë nuk do ta shkatërroj plotësisht popullin tim – më tha Zoti. – ¹⁹E kur të pyesin: «Përse na i ka bërë Zoti të gjitha këto?», përgjigjuni: «E keni braktisur Zotin, Perëndinë tuaj në vendin tuaj, dhe u keni shërbyer perëndive të huaja, prandaj tani do t'u shërbeni të huajve në një vend që nuk është i juaji.»

Populli i pandreqshëm

²⁰Zoti thotë: «Shpallu pasardhësve të Izraelit dhe thuaji popullit të Judës: ²¹«Pa dëgjoni, ju popull pa gjykim e pa mend! Ju keni sy dhe veshë, por as nuk shihni e as nuk dëgjoni gjë. ²²Përndryshe, ju do të më respektonit, – thotë Zoti, – ju do të dridheshit dhe shkundeshit para meje. Detit i kam vënë kufi, të cilin nuk mund ta kalojë. Ky kufi është vetëm rërë, por i gjithë tërbimi i detit është i kotë; deti nuk mund ta kalojë. ²³Por ju nuk doni të kuptoni; ju nuk pranoni të bindeni. Ju më keni kthyer shpinën dhe keni ikur. ²⁴Nuk ju shkoi në mendje të thoni: 'Ta nderojmë Zotin, Perëndinë tonë, sepse ai na dërgon shi në vjeshtë dhe në pranverë, dhe kujdeset që gruri në ara të piqet në kohën e duhur.' – ²⁵Këtë bekim e keni humbur për shkak të krimeve tuaja; thatësia dhe të korrat e pakta janë pasojat e fajësisë suaj!»

Rendja e paskrupull pas parasë.

²⁶Zoti thotë: «Në popullin tim ka njerëz të paskrupull. Ata kanë ngritur kurthe për t'i zënë njerëzit, ashtu siç përkulen gjahtarët e zogjve dhe presin që zogjtë të zihen në rrjetë. ²⁷Shtëpitë tuaja janë mbushur plot me pasuri të fituara me krim, ashtu siç është mbushur plot kafazi i gjahtarëve të zogjve me zogji të zënë. Në këtë mënyrë ju jeni bërë të mëdhenj dhe të pasur, ²⁸të trashë dhe të majmë. Shfrytëzimi juaj i pamëshirshëm nuk njeht kufi. Drejtësia juaj është në duar të këqija; nuk i përkrahni jetimët dhe nuk i ndihmoni të varfrit të fitojnë atë që u takon. ²⁹Dhe të gjitha këto duhet t'i kaloj në heshtje? A nuk duhet të hakmerrem kundër këtij populli?»

Fajësia e profetëve dhe e priftërinjve

³⁰Zoti thotë: «Ajo që bëhet në këtë vend, është e pabesueshme dhe e turpshme. ³¹Profetët thonë mashtrime

dhe gënjeshtër, priftërinjtë kërkojnë të përfitojnë për vete, dhe kjo i pëlqen popullit tim. Por çfarë do të bëni, kur të afrohet fundi?»

Jerusalemi në prag të katastrofës

6 Ikni prej Jerusalemit, o njerëz të Benjaminit! Bjerini bririt të alarmit në Tekoa dhe jepni sinjale me tym në malin e Bet-Keremit! Sepse prej veriut po afrohet shkatërrimi dhe rrënimi!

²O Jerusalem, ti qytet i bukur dhe i mbrojtur mirë, tani të erdhi fundi! ³Barinj popujsh vijnë tek ti me kopetë e tyre dhe ngrënë rreth teje çadrat. Secili kullot pjesën e tij dhe pastaj jepet urdhër: ⁴«Ngrihuni tani në sulm kundër qytetit! Sulmin do ta fillojmë në mesditë!» «Tepër vonë! Nuk kemi kohë, së shpejti do të errësohet!»

⁵«Atëherë do të sulmojmë natën për t'i shkatërruar pallatet e Jerusalemit!»

⁶Vetë Perëndia, Zoti i ushtrive të Izraelit, i ka dhënë urdhër armikut: «Pritni pemët rreth qytetit dhe ngrini ledhe për të sulmuar Jerusalemin, sepse brenda mureve të tij ka vetëm shtypje brutale. Ai e meriton dënimin. ⁷Prej tij buron gjithnjë e më shumë ligësi, ashtu siç del prej burimit gjithmonë uji i ri. Flitet vetëm për dhunë dhe keqtrajtim. M'i godasin dhe m'i torturojnë sytë pa pushim.

⁸O Jerusalem, merre seriozisht paralajmërimin tim; përndryshe, do të të kthej shpinën. Do të të bëj shkretëtirë, vend të pabanuar!»

U mbush kupa

⁹Zoti i gjithëfuqishëm më tha: «Izraeli do të spastrohet nga ata që do të mbeten, ashtu siç qëmtohen vreshtat pas vjeljes së rrushit. Ktheju këtij populli ashtu siç i kontrollon vreshtari përsëri të gjitha hardhitë!»

¹⁰Por unë thashë: «Me kë duhet të flas, kujt mund t'i drejtohem për t'i vrarë ndërgjegjen dhe të shpresoj se ai dëgjon? Veshët e tyre u mbyllën; ata nuk mund të dëgjojnë. Atë që dua t'u them, e marrin për fyerje dhe zemërohen. ¹¹Zemërimi yt ka kaluar në mua; nuk mund ta mbaj më!»

Pastaj Zoti më tha: «Atëherë derdhe zemërimin tim mbi ta, madje edhe mbi fëmijët në rrugë dhe mbi ata që po rriten! Thuaju: të gjithë do të shkojnë në robëri, burra dhe gra, edhe pleqtë dhe ata në moshë të thyer! ¹²Shtëpitë dhe arat do t'ua marrin të tjerët; gratë e tyre do të bëhen plaçkë e të huajve, sepse do të ngre dorën për t'i goditur banorët e këtij vendi, – thotë Zoti. – ¹³Pleqtë dhe njerëzit pa rëndësi kërkojnë të pasurohen. Profetët dhe priftërinjtë e mashtrojnë popullin. ¹⁴Ata veprojnë sikur plagët e popullit tim të ishin blana të thjeshta. «Gjithçka shkon mirë, – thonë, – gjithçka është në rregull.» Por asgjë nuk shkon mirë. Asgjë nuk është në rregull! ¹⁵Ata duhet të turpërohen për shkak të sjelljes së tyre të paturpshme. Por ata as që e çojnë nëpër mend këtë; bile as që e kuptojnë. Prandaj ata do të rrënohen si të gjithë të tjerët në Izrael. Kur të vij për t'i ndëshkuar, do t'u ketë ardhur fundi!» – thotë Zoti.

Pasoja e kokëfortësisë

¹⁶Zoti thotë: «Popullin tim e kam paralajmëruar: «Ndaluni në rrugën ku shkonit dikur; shikoni prapa dhe pyetni se si u ndodhi paraardhësve tuaj! Pastaj zgjidhni rrugën e drejtë dhe ndiqeni atë, atëherë jeta juaj do të jetë kuptimplotë!» Por ju thatë: «Nuk duam.»

¹⁷Ju dhashë gjithnjë rojtarë; u thashë: «Kini kujdes kur të dëgjoni bririn e alarmit!»

Por ata thanë: «Pse ta bëjmë këtë?»

¹⁸Prandaj dëgjoni, ju kombe, dhe kushtojini vëmendje asaj që do t'u ndodhë izraelitëve! ¹⁹E gjithë bota duhet ta dëgjojë: do të sjell fatkeqësi mbi këtë popull; kjo është pasoja e planeve të tyre. Nuk i përfillin udhëzimet dhe paralajmërimet e mia.

²⁰Më kot më sjellin temjan nga Sheba ose erëza nga ndonjë vend i largët. Flijimet tuaja të përkushtimit i përbuz; nuk më gëzojnë blatimet tuaja drithore! ²¹Tani do t'i vë këtij populli pengesa në rrugë, që të pengohet e të rrëzohet. Të gjithë do të vriten: etër dhe bij, fqinj dhe miq.»

Armiku nga veriu

²²Zoti thotë: «Kini kujdes, një popull i madh po vjen nga një vend në veriun e largët, po niset nga fundi i botës. ²³Luftëtarët e tij luftojnë me harqe dhe me kordhe; ata janë mizorë dhe të pamëshirshëm. Po afrohen duke ngarë kuajt; gjëmojnë siç gjëmojnë shkulmat në det. Ata janë të përgatitur për të sulmuar, për të sulmuar ty, o Jerusalem!»

²⁴Banorët e Jerusalemit thonë: «Kemi dëgjuar se ç'po na kanos, dhe po na prehen krahët. Na ka kapur frika; po na ndodh si gruas, të cilën e kaplojnë vuajtjet e lindjes.»

²⁵«Mos shkonin në fushë! – i thërrasin njëri-tjetrit. – Largohuni nga rruga! Do t'ju vrasin armiqtë! Tmerr kudo!»

²⁶Populli im, mbani zi dhe rrokullisuni në hi! Filloni vajtimin e vdekjes, me po atë dëshpërim që vajtohet për një djalë të vetëm; sepse papritur do të vijë armiku, i cili do të shkretojë gjithçka!

Hekuri i ngurtë dhe argjendi i pavlerë

²⁷Zoti më thotë: «Të ngarkova detyrën për ta vënë popullin tim në provë dhe për ta shpallur vendimin mbi mënyrën e tij të jetesës, ashtu siç provohet metali.» ²⁸Erdha në përfundimin që vijon: ky popull është i ngurtë si bakri dhe hekuri: ata janë rebelë të gjithë, shpifës dhe keqbërës!

²⁹Kaceku i fryu zjarrit, por nga furra nuk doli asgjë. Të gjitha mundimet ishin pa dobi: plumbi nuk mund të veçohet nga metali; nuk ishte e mundur të fitohej argjendi. ³⁰Atëherë izraelitët do t'i quajnë argjend të pavlerë, sepse sipas mendjes së Zotit, ata kanë humbur çdo vlerë.

Kundër besimit të rremë te Tempulli

7 Zoti i tha Jeremisë: "Shko, paraqitu në hyrjen e Tempullit dhe thirr: «Dëgjoni, banorë të Judës! Dëgjoni, ju të gjithë që hyni në Tempull nga kjo portë, për të adhuruar Zotin! ³Perëndia e Izraelit, Zoti i gjithëfuqishëm, thotë: Ndryshoni mënyrën tuaj të jetesës! Atëherë do të lejoheni të banoni këtu. ⁴Mos mendoni se ka dobi kur përsëritni duke u përбетuar: 'Këtu banon Zoti, këtu banon me të vërtetë Zoti!' Mos e mashtroni veten! ⁵⁻⁷Vetëm në qoftë se e ndryshoni rrënjesisht jetën tuaj, mund të rrini në këtë vend, të cilin ua dhashë të parëve tuaj për pronë të përhershme. Silluni drejt me njëri-tjetrin! Mos i shfrytëzoni të huajt, jetimët dhe vejjushat! Mos derdhni më gjakun e njerëzve të pafajshëm në vendin tuaj! Mos shkoni pas perëndive të huaja, sepse me këtë do të bini në fatkeqësi! ⁸Kuptojeni se mashtroni veten! ⁹Ju vidhni dhe vritni, prishni kurora, bëni përбетime të rreme, i kushtoni fljime Baalit dhe nderoni perëndi të huaja, që nuk kanë fare lidhje me ju. ¹⁰E pastaj paraqiteni këtu në shtëpinë time duke thënë: «Nuk mund të na ndodhë asgjë!», por vazhdoni të bëni gjithçka që ngjall tek unë neveri. ¹¹Mos u bë kjo shtëpi, sipas mendjes suaj, skutë hajdutësh? Mirë, në këtë rast edhe unë, Zoti, do ta quaj të tillë.

¹²Shkoni në Shilo, ku më parë kisha Tempullin tim! Binduni vetë se si e shkretova, sepse njerëzit e Izraelit bënë vepra tepër të këqija. ¹³Ju silleni vetë po aq keq. Për këtë do t'ju kërkoj llogari. Sa herë që ju kam folur, nuk më keni kushtuar vëmendje; kur ju kam thirrur, nuk më jeni përgjigjur. ¹⁴Prandaj do ta trajtoj Tempullin tim, tek i cili keni varur shpresat, ashtu siç e trajtova shenjtëroren e Shilos. ♦♦ Po ashtu do ta rrëzoj përtokë vendin ku doja t'ju afrohesha juve dhe të parëve tuaj. ¹⁵Por nuk dua t'ju shoh më me sy; prandaj do t'ju dëboj, siç dëbova vëllezërit tuaj, njerëzit e Efraimit.»

♦ Karakteristike për sundimin e Jehohahinit, duke përfshirë edhe vrasjet gjyqësore.

♦♦ i shkatërruar nga filistenjtë më 1050.

Mosbindja e popullit

¹⁶«Por ty, Jeremia, të ndaloj të më lutesh për këtë popull. Mos kërko të ndërhysh për të tek unë, mos m'u qep! Nuk do të të kushtoj vëmendje! ¹⁷Bindu vetë, si sillen në qytetet e Judës dhe në rrugët e Jerusalemit! ¹⁸Fëmijët mbledhin dru zjarri, burrat ndezin zjarrin, zënë brumin dhe pjekin ëmbëlsirë për t'i kushtuar fljime mbretëreshës së qiellit. Përveç kësaj, u kushtojnë perëndive të tjera verë si blatim pijesh – të gjitha këto për të më inatosur. ♦ ¹⁹⁻²⁰Mos mendoni se më bëni keq mua? Jo, i bëni keq vetvetes! Do ta shihni vetë se do të bien mbi ju turpi dhe fatkeqësia. Fjala e Zotit! Vendimi im gjyqësor është ky: do ta derdh zemërimin tim mbi këtë tempull. Ky zemërim do të godasë njerëzit dhe kafshët, pemët dhe të korrat në fushë. Ai do të digjet si zjarri që nuk mund të shuhet kurrë.»

♦ Aludim për adhurimin e Astartës ose Ishtarit babilonas

Populli që nuk dëgjon

²¹Zoti i gjithëfuqishëm thotë: "Përse më sillni fljime përkushtimi? Merrni kafshët për gostinë e fljimit dhe hani mishin! ²²Kur i nxora të parët tuaj nga Egjipti, nuk u dhashë urdhër të më kushtonin (vetëm) fljime përkushtimi ose blatime drithore. ♦ ²³Por u thashë këtë: «Më dëgjoni dhe jetoni sipas urdhërimeve që po ju jap. Atëherë do t'ju shkojë mirë: do të jem Perëndia juaj, kurse ju populli im.» ²⁴Por ata nuk më dëgjuan, por bënë atë që u tha zemra e tyre e keqe dhe kokëfortë. Ata më kthyen shpinën. ²⁵Ashtu ishte atëherë kur i nxora të parët tuaj nga Egjipti, dhe ashtu ka vazhduar deri sot. Ju dërgova herë pas here shërbëtorët e mi, profetët; ²⁶por asnjëri prej jush nuk desh t'ia dinte, asnjëri nuk më dëgjoi. Ju keni mbetur kokëfortë dhe jeni sjellë ndaj meje më keq se të parët tuaj. ²⁷E ti, Jeremi, do t'ua vësh në dukje gabimet e tyre, por ata nuk do të kushtojnë vëmendje; ti do t'u bësh thirrje, por nuk do të marrësh asnjë përgjigje. ²⁸Atëherë ti duhet t'u thuash: Ju jeni populli që nuk e dëgjojnë Zotin, Perëndinë e tij. Tek ju nuk bëhet më fjalë për besë – ajo vdiq!»

♦ Shembull për hiperbolë hebraike...jo vetëm...por edhe

Lugina e Vrasjes, Lugina e të Vdekurve

²⁹O banorë të Jerusalemit, qethni flokët dhe flakini! Filloni të këndonni vaje në malet e zhveshura. Zoti ka

ndaj jush vetëm zemërim. Ai ju la të bini dhe nuk do t'ia dijë më për ju.”

³⁰«Me të vërtetë, – thotë Zoti, – populli i Judës ka bërë atë që më fyen. Ata kanë ngritur në Tempull shtatore e tyre idhujtare të pështira, dhe me këtë kanë përdhosur shtëpinë time, e cila më takon mua dhe në të cilën doja t'u afrohesha. ³¹Në Luginën e Hinomit ndërjuan vendet e flijimeve, që i quajnë Tofet, për të djegur si flijim bijtë dhe bijat e tyre. Për këtë nuk kam dhënë asnjë urdhër; as nuk më ka shkuar në mendje të kërkoj prej jush një gjë të tillë. ³²Prandaj po afrohet dita kur këtë vend nuk do ta quajnë më Tofet ose Lugina e Hinomit, por Lugina e Vrasjes. Atje do të varrosen të vdekurit, sepse për ta nuk do të ketë vend gjetkë. ³³Kufomave të këtij populli do t'u sulen hutat dhe çakajtë, dhe askush nuk do t'i trembë. ³⁴Do t'i jap fund tërë gazit dhe gëzimit në qytetet e Judës dhe në rrugët e Jerusalemit; nuk do të dëgjohet më brohoritja e nuses dhe e dhëndrit, sepse vendi do të bëhet gjithkund gërmadhë.»

♦ Varret në masë u gjetën atje: ato datohen ose nga ngjarjet e 589-7 para Kr. ose 70 pas Kr..

Përdhosja e varreve

8 «Atëherë, – thotë Zoti, – eshtrat e mbretërve të Judës dhe nëpunësve të tyre të lartë, eshtrat e priftërinjve dhe të profetëve do të nxirren nga varret. ²Ato do të shtrihen të shpërndara para diellit, hënës dhe yjeve, para perëndive që ata donin dhe adhuronin, tek të cilat kërkuan këshillë dhe sipas të cilave organizuan mënyrën e tyre të jetesës. Askush nuk do t'i mbledhë këto eshtra për t'i varrosur përsëri. Ato do të prishen dhe do të bëhen pleh për arat.»

Vdekja është më e mirë se mbijetimi

³Zoti i gjithëfuqishëm thotë: «Njerëzit që do t'i lë gjallë prej këtij populli të lig, do t'i dëboj gjithkund, edhe në mërgim, ata më shumë do të dëshirojnë të vdesin sesa të mbeten gjallë.»

Kokëfortësia e paparë

⁴Thuaju: «Zoti thotë: Kur një njeri rrëzohet përtokë, a nuk ngrihet menjëherë në këmbë? Kur një njeri largohet nga rruga e drejtë, a nuk kthehet menjëherë mbrapsht? ⁵Përse qëndron Jerusalemi te perënditë e tij të rreme dhe nuk pranon të kthehet tek unë? ⁶Kam dëgjuar se ç'po thonë. Ata nuk e kanë pranuar gabimin e tyre. Askujt nuk i vjen keq për ligësinë e tij; askush nuk pyet: Çfarë kam bërë? Secili ndjek ende rrugën e tij të gabuar si kali që lëshohet në betejë. ⁷Të gjithë zogjtë shtegtarë u përmbahen kohëve, të cilat u kam caktuar: lejlekët, pëllumbat, dallëndyshet, mullenjat. Vetëm populli im nuk u përmbahet rregullave që i kam caktuar.»♦

♦ Ata (zogjtë) kthehen, por Israeli ka refuzuar të kthehej nga mëkatet

Paralajmërimi për popullin e mashtruar dhe udhëheqësit e tij

⁸Zoti thotë: "Si mund të pohoni: «Ne e dimë – kemi ligjin e Zotit?» Ligjin e Zotit e falsifikuan plotësisht shpjeguesit e tij!♦ ⁹Këta njerëz të mençur do të shtangen kur t'i gjejë fatkeqësia dhe kur të shpihen në mërgim. Ata e kanë përbuzur fjalën time; çfarë mençurie u ka mbetur? ¹⁰Gratë e tyre do t'ua jap të tjerëve; të huajt do t'u marrin arat, sepse pleqtë dhe njerëzit e rëndomtë synojnë vetëm të pasurohen. Profetët dhe priftërinjtë e mashtrorë popullin: ¹¹ata sillen sikur plagët e popullit tim të ishin blana pa rëndësi. «Gjithçka shkon mirë, – thonë. – Gjithçka është në rregull.» Por asgjë nuk shkon mirë, asgjë nuk është në rregull! ¹²Ata duhet të turpërohen për shkak të sjelljes së tyre të turpshme. Por ata nuk mendojnë për këtë; nuk e dinë se ç'është kjo. Prandaj ata do të rrënohen si të gjithë të tjerët në Izrael. Kur të vij për t'i ndëshkuar, do t'u vijë fundi” – thotë Zoti.

♦ Ata që japin mësim biblik janë me përgjegjësi të madhe, dhe kurrë nuk kursehen nga rreziqe morale ose gjykimi i vëçantë i Perëndisë.

Shpresa e kotë

¹³«Në qoftë se do të dua t'i mbledh të korrat te populli im, – thotë Zoti, – nuk do të gjej asnjë rrush e asnjë fik, dhe gjethet do të jenë të fishkura. Prandaj kam hequr dorë nga ky popull; le ta marrin nëpër këmbë të huajt!»

¹⁴Njerëzit e Judës thonë: «Përse sillemi kot këtu? Ngrihemi, të shkojmë! Të hyjmë në qytetet e fortifikuara, edhe sikur kjo do të na kushtojë jetën! Zoti, Perëndia jonë, e ka vendosur vdekjen tonë; ai na jep të pimë ujë të helmuar, sepse para tij jemi bërë fajtorë. ¹⁵Pritnim se mos gjithçka të kthehej për të mirë, por nuk na doli asnjë e mirë. Shpresonim për një kohë kur do të shëroheshin të gjitha plagët, por erdhi vetëm tmërri. ¹⁶Armiqujtë qëndrojnë tashmë para qytetit të Danit. Turfullimi i kuajve të tyre depërton deri te ne; vendi po dridhet nga hingëllimi i tyre. Ata po vijnë dhe do të shkatërrojnë gjithçka; fushat dhe çdo gjë që rritet mbi to, qytetet dhe banorët e tyre.»

¹⁷«Po, do të lëshoj mbi ju shlliga helmuese, kundër të cilave nuk ndihmon asnjë fall, dhe ato do t'ju

kafshojnë!» – thotë Zoti.

Jeremia vuan bashkë me popullin e tij

¹⁸Një barrë ma rëndon zemrën dhe më sëmur. ¹⁹Në mbarë vendin dëgjoj popullin tim duke thërritur: «A mos është Zoti ende në malin e Cionit? A mos banon atje mbreti ynë?» ♦ Por Zoti përgjigjet: «Përse më keni zemëruar me shtatoret e idhujve tuaj, idhujve të huaja, që nuk mund t'ju ndihmojnë?»

²⁰Populli po ankohet: «Koha e të korrave ka kaluar dhe vjeshta ka mbaruar, por askush nuk na ka ardhur në ndihmë.» ♦ ♦ ²¹Meqë populli im është i thyer, edhe zemra ime është e thyer. Më mbyt vajtimi dhe dëshpërimi. ²²A nuk ka më në Gilead asnjë melhem? A nuk mund të gjej atje asnjë mjek? A nuk ka për popullin tim asnjë shërim? Plaga nuk do të mbyllet. ²³Sikur koka ime të ishte pus, sikur sytë e mi të ishin një burim lotësh! Atëherë do të mund t'i vajtoj ata prej popullit tim që u vranë!

♦ Ata mendonin se premtimi drejtuar Davidit i garantonte automatikisht siguri, pavarësisht nga sjellja e tyre. ♦ ♦ Stina e fushatave ishte kaluar dhe Egjipti nuk e kishte ndihmuar (shpëtuar) vazalin e tij, Izraelin.

Populli tek i cili nuk mund të banohet

9 Sikur të dija një vend në shkretëtirë, një bujtinë për karvanët në kalim! Atëherë do të largohesha nga populli im; do ta braktisja, sepse ata janë një bandë reneгатësh; ata të gjithë ia kanë shkelur besën Zotit.

²«Gjuha e tyre është si harku që është i gatshëm për të qëlluar – thotë Zoti. – Gënjeshtria triumfon, kurse e vërteta mundet. Krimi shtohet; ata nuk duan t'ia dinë për mua. ³Prandaj ruhuni nga miqtë tuaj; mos i besoni vëllait. Vëllai nuk është më i mirë se Jakovi, dhe me siguri do të mashtrorë, dhe miqtë flasin vetëm keq për njëri-tjetrin. ⁴Njëri mashtron tjetrin; askush nuk thotë të vërtetën. Ata janë mjeshtër gënjeshttrash dhe aq të ngatërruar në të këqija, sa që nuk mund të dalin prej tyre. ⁵Ka shtypje pas shtypjeje, mashtrim pas mashtrimit. Ata nuk duan të më njohin.» ⁶Prandaj Zoti i gjithëfuqishëm thotë: «Do ta shkrij dhe do ta pastroj popullin tim në zjarr, ashtu siç shkrihet dhe pastrohet metali në zjarr. Nuk më mbetet gjë tjetër. ⁷Fjalët e tyre janë si shigjetë vdekjeprurëse. Njëri flet me tjetrin pabesisht, shtiren si miq dhe dashamirës, por ngrënë gracka pas shpine. ⁸A nuk duhet ta ndëshkoj një popull të tillë? – thotë Zoti. – A nuk duhet të hakmerrem kundër tij?»

Vajtimi për vdekjen e Judës dhe të Jerusalemit

⁹Do të qaj për malësinë, do të vajtoj për kullotat në stepë; sepse gjithçka është e djegur dhe e shkretë. Atje nuk takohet më askush; nuk dëgjohe më blegërimi i kopeve, madje edhe zogjtë dhe kafshët e egra kanë ikur dhe nuk duken më. ¹⁰Por Zoti thotë: «Edhe Jerusalemin do ta shndërroj në gërmadhë ku do të banojnë çakajtë. Qytetet e Judës do t'i shkretojnë, dhe në to nuk do të banojë më askush.» ¹¹Vendi është i djegur dhe i shkretë. Atje nuk takohet më kush. Si mund të vinte puna deri këtu? A ka ndonjë njeri të urtë që mund ta shpjegojë këtë, ndonjë profet të cilit Zoti i ka zbuluar shkaku, që të na e thotë?

¹²Përgjigjen do të japë vetë Zoti: «Ata nuk e ndoqën udhëzimin tim; nuk iu bindën asaj që u thashë.

¹³Përkundrazi, ata bënë atë që ua çoi ndër mend zemra e tyre e keqe dhe kokëfortë; ata shkuan pas Baalëve, siç kishin mësuar nga të parët e tyre.

¹⁴Prandaj thashë unë, Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit: «Këtij populli do t'i jap ushqim të hidhur për të ngrënë dhe helm për të pirë. ¹⁵Do ta dëboj në kombe të huaja, për të cilat nuk dinin gjë as ata dhe as të parët e tyre; do të shkaktoj luftë kundër tyre, gjersa prej tyre të mos mbetet asgjë.» ¹⁶Kuptojeni se çfarë ka sjellë sahati: thërritni gratë e vajit! Sillini të gjithë ata që dinë se si vajtohet i vdekuri.»

¹⁷Po, le të vijnë sa më shpejt për ta filluar këngën e vajit mbi ne, që sytë tanë të mbushen me lot! ¹⁸Dëgjoni, prej malit të Cionit dëgjohe tashmë kënga e vajit: «Ah, nuk mund ta kuptojmë. Turp dhe faqe e zezë po na rëndojnë. Të gjitha shtëpitë tona i kanë rrëzuar. Nga vendi ynë duhet larguar!»

¹⁹Në këmbë, ju gra, kuptoni çfarë ka thënë Zoti! Këndojuni bijave tuaja këngën e vajit; gratë t'ia mësojnë njëra-tjetrës: ²⁰«Nëpër dritare hyri vdekja, nuk kurseu asnjë shteg. Fëmijët tanë i mori nga rruga, i mblodhi djemtë në çdo treg.»

²¹Edhe këtë Zoti më urdhëroi t'ju njoftoj: «Kufoma njerëzish do të shtrihen mbi ara si pleh. Njerëzit do të bien si kërcijtë e drithit nga drapri i korrësit, dhe nuk do të ketë askënd për t'i ngritur në këmbë.»

Ajo për të cilën mund të krenohet

²²Zoti thotë: «I mençuri të mos jetë krenar për mençurinë e tij, as i fortë për forcën e tij, as i pasuri për pasurinë e tij! ²³Arsye për krenarinë e tij ka vetëm ai që më njuh dhe kupton çfarë është vullneti im. Unë jam Zoti, që ndaj dashuri, drejtësi dhe besnikëri në botë. Kush e pranon këtë, më gëzon zemrën!»

Kundër besëlidhjes së të rrethprerëve

²⁴«Po vjen dita, – thotë Zoti, – kur do t'i laj hesapet me të gjithë të rrethprerët: ²⁵me egjiptianët dhe me banorët e Judës, me edomasit, me amonasit, moavasit, ♦ si dhe me fiset e shkretëtirës, që qethen shumë

shkurt. ♦♦ Të gjithë këta popuj – edhe izraelitët – janë për mua të rrethpaprurë, sepse nuk i kanë rrethpaprurë zemrat!»

♦ Ata do të jenë anëtarët e aleancës kundër babilonasve

♦♦ Disa pleq arabë bënin kështu për nder të perëndisë Bacchus (Dionisi)

Perëndia e Izraelit dhe perënditë e kombeve

10¹⁻²O popull i Izraelit, dëgjo çfarë po të thotë Zoti: «Mos e ndiq shembullin e kombeve të tjera. Ato tmerrohen nga fenomenet e pazakonshme të qiellit, ndërsa ti jo! ³Idetë dhe zakonet e tyre janë pa mend: dikush sjell dru prej pyllit, drugdhendësi bën me të një perëndi. ⁴Ky stoliset me argjend e me ar, dhe ngulitet me gozha në podium, që të mos përbyset. ⁵Perëndi të tilla qëndrojnë si dordolecët në bostan. Nga goja e tyre nuk del asnjë fjalë, dhe ato duhet të merren me vete, sepse nuk mund të ecin vetë. Mos kini frikë prej tyre: ato as nuk mund t'ju bëjnë dëm, as mund t'ju bëjnë mirë!»

⁶O Zot, askush nuk është si ti. Ti je i fuqishëm dhe i njohur për forcën tënde. ⁷Kush është ai që nuk të nderon dhe nuk ka frikë prej teje, ti mbret i të gjitha kombeve? Për këtë ke të drejtë, sepse askush prej të urtëve dhe mbretërve të botës nuk mund të krahasohet me ty.

⁸Të gjithë janë budallenj dhe pa mend, sepse te perënditë e tyre nuk ka asgjë për të mësuar: ato të gjitha janë vetëm prej druri. ⁹Drugdhendësi i ka bërë. I ka lyer me metal argjendi prej Tarshishit dhe me arin prej Ufës. Pastaj morën petka prej stofi të kaltër dhe të purpurtë për t'i veshur. Të gjitha këto perëndi janë vetëm veprat e njerëzve të talentuar. ¹⁰Por Zoti është me të vërtetë Perëndi, Perëndi që vepron, mbret përherë e përgjithmonë! Kur zemërohet ai, tundet toka: zemërimit të tij nuk mund t'i bëjë ballë asnjë popull.

¹¹Përsa u përket perëndive të huaja, ju izraelitë duhet të thoni: «Perënditë që nuk krijuan as tokën e as qiellin, nuk kanë vend nën këtë qiell dhe duhet të zhduken nga toka!»

¹²Zoti ka krijuar tokën dhe kështu ka treguar fuqinë e tij: teriku është vepër e urtësisë së tij, kurse qielli është dëshmi e diturisë së tij eprore. ¹³Kur Zoti urdhëron kështu, uji mbledhet me gjemë mbi qiell, retë ngrihen në horizont, vetëtimia ia hap rrugën shiut, dhe era del papritur nga depot e saj. ¹⁴Këtë nuk mund ta kuptojë askush; secili shtanget para një fenomeni të tillë. Por të gjithë ata që bënë shtatore perëndish të huaja, do të detyrohen të turpërohen për punën e duarve të tyre; sepse këto shtatore janë mashtrim; në to nuk është asnjë pikë frymë. ¹⁵Ato janë figura për t'u tallur. Kur Zoti do të bëjë gjyq, ato do të marrin fund. ¹⁶Sa ndryshe është me Perëndinë e Izraelit! Ai krijoi gjithësinë dhe e bëri popullin e Izraelit përgjithmonë pronë të veten. Ai quhet «Zoti i gjithëfuqishëm.»

Mërgimi që afrohet

¹⁷O Jerusalem, qytet i rrethuar, banorët e tu duhet të mbledhin plaçkat! ¹⁸Zoti thotë: «Tani është gati: Kësaj here banorët e këtij vendi do t'i dëboj në mërgim. Ata do të bien në një hall, nga i cili nuk do të kenë më rrugëdalje.»

¹⁹Jerusalemi ankohet: «Unë, qytet i mjerueshëm, jam i goditur për vdekje: nuk do të shërohet më plaga. Mendoja se vuajtja ime nuk do të ishte kaq e fortë – se do të mund ta duroja. ²⁰Por tani çadra ime është e shkretuar – të gjithë litarët e çadrës sime janë prerë. Nuk do t'i shoh më fëmijët e mi; ata kanë ikur. Askush nuk ka mbetur për ta ngritur përsëri çadrën time. ²¹Kështu hakmerret Zoti për mosdijeninë e barinjve të popullit tim. Ata nuk deshën t'ia dinin për të, prandaj u sollën pa gjykim, dhe kopeja e tij u shkatërrua.

²²Dëgjoni! Dëgjohet zhurma! Po afrohet! Vendi në veri po gjëmon e po ushton! Po afrohen ushtritë e armikut! Ato do t'i kthejnë qytetet e Judës në shkretëtirë gurësh, në shesh lodrash për çakajtë!»

Jeremia lutet për popullin e tij

²³O Zot, po e shoh se njeriu nuk e ka në dorë fatin e tij. Ai nuk e cakton vetë rrugën e jetës së tij. ²⁴Na ndëshko, o Zot, por me drejtësi: mos i jep udhë zemërimit tënd, ndryshe, për ne do të merrte gjithçka fund. ²⁵Zemërimi yt të arrijë kombet që nuk duan t'ia dinë për ty. Popullin tënd e kanë ngrënë ashtu siç hanë prenë e tyre kafshët grabitqare, derisa nuk ka mbetur më gjë, dhe e kanë shkretuar vendin e tij.

Populli e ka shkelur besëlidhjen me Perëndinë

11¹⁻²Zoti më ngarkoi me detyrën për t'i thënë popullit të Judës dhe banorëve të Jerusalemit kështu: «Merrini seriozisht detyrat, me të cilat ju ngarkova!» Dhe ai më urdhëroi t'i kujtoj me këmbëngulje këto detyra ³⁻⁵dhe t'i përçoj: »Zoti, Perëndia e Izraelit, thotë:

«Mallkuar qoftë ai që nuk u përmbahet kushteve të besëlidhjes që lidha me paraardhësit tuaj, kur i nxora nga Egjipti si nga zjarri i furrës! ♦ Atëherë u thashë: Më dëgjoni dhe përmbajuni kushteve, që ju kam vënë, atëherë ju do të jeni popull im dhe unë do të jem Perëndia juaj. Vetëm atëherë mund ta mbaj besën, që u dhashë paraardhësve tuaj! Kisha premtuar t'u jepja një vend të pasur dhe pjellor – vendi ku sot banoni. Por në qoftë se nuk më dëgjoni, do t'ju zërë mallkimi.»

Unë u përgjigja: «Ashtu qoftë, o Zot!» ⁶Pastaj Zoti më tha: »Shpall në qytetet e Judës dhe nëpër rrugët e Jerusalemit: «Respektojini dhe plotësojini kushtet, me të cilat ju ngarkova! ⁷Mendoni për paraardhësit tuaj: kur i nxora nga Egjipti, i paralajmërova me këmbëngulje që të më dëgjonin, ashtu siç vazhdoj ta paralajmëroj edhe sot popullin tim. ⁸Por ata nuk më kushtuan vëmendje: përkundrazi, secili bëri çfarë deshë zemra e tij e keqe dhe kokëfortë. Kështu u detyrova ta realizoja atë, me të cilën i kisha kërcënuar në rastin e shkeljes së besëlidhjes dhe të mospërfilljes së kushteve të saja!»

⁹E Zoti shtoi: «Njerëzit e Judës dhe banorët e Jerusalemit kanë komplotuar kundër meje: ¹⁰janë kthyer te gabimet e paraardhësve të tyre, të cilët nuk donin të më dëgjonin: nderojnë perëndi të huaja. Njerëzit e Izraelit dhe të Judës e kanë shkelur besëlidhjen që lidha me paraardhësit e tyre.»

¹¹Prandaj Zoti thotë: «Tani do të sjell mbi ju fatkeqësinë, së cilës nuk mund t'i shpëtoni! Ata do të më thërrasin për ndihmë, por unë nuk do t'i dëgjoj. ¹²⁻¹³Atëherë në qytetet e Judës dhe në Jerusalem do t'u bëjnë thirrje perëndive, të cilave u kanë kushtuar fljime. Në Judë, vërtet, secili qytet e ka perëndinë e vet, dhe në Jerusalem gjithandej qëndrojnë altarë, mbi të cilët i kushtonin temjan Baalit të turpshëm. Por të gjitha këto perëndi me siguri nuk do të mund t'i shpëtojnë nga halli i tyre.

¹⁴Ti, o Jeremi, nuk duhet të ndërhysh tek unë për këtë popull; lër çdo ankesë dhe ndërhyrje! Nuk do të dëgjoj më asnjërin, kur të më thërrasin në fatkeqësinë e tyre!»

♦ Simbol i aftë për robërinë e ashpër që kishin dhuruar

Izraeli – ulliri i Zotit

¹⁵«Populli që dua, – thotë Zoti, – bën lojë të keqe. Çfarë po bën në Tempullin tim? A mendon se fljimet do ta largojnë prej teje fatkeqësinë që po vjen dhe kështu do të shpëtosh?

¹⁶Më parë Zoti të quante ullirin e mbushur me gjethe të gjelbra e me fruta të mira. Por pas pak do të të rrethojë zhurma e luftës; atëherë Zoti do të të vërë zjarrin dhe të gjitha degët e tua do të digjen. ♦ ¹⁷Zoti i gjithëfuqishëm, i cili të ka mbjellë, ka caktuar edhe rënien tënde. Kjo është pasoja e veprimit tënd, o popull i Izraelit dhe i Judës: ti i ke kushtuar fljime Baalit, dhe kështu ke provokuar zemërimin e Zotit.

♦ E kishin zakon të digjin ullirin që nuk jepte më fruta

Jereminë e kërcënojnë bashkëqytetarët e tij

¹⁸Këtë ma ka thënë Zoti, prandaj i njoh qëllimet tuaja. ¹⁹Isha si delja që nuk kundërshtoi kur e shpunë në thertore, dhe nuk e parandjeva që ata thurnin plane të këqija kundër meje. Ata i thanë njëri-tjetrit: «Do ta presim pemën në kohën e lulëzimit! Do t'i japim fund jetës së saj, dhe pastaj të gjithë do ta harrojnë!»

²⁰Por ti, Zoti i gjithëfuqishëm, i njeh mendimet dhe dëshirat më të fshehta të njerëzve, dhe je gjykatës i drejtë. Çështjen time ta kam dorëzuar ty dhe kam bindjen e plotë se do të jem dëshmitar kur t'ua marrësh hakun atyre!

²¹⁻²²Njerëzit e Anatotit duan të më vrasin. «Mos u shtir më si profet dhe mos na fol më në emër të Zotit, – thonë, – ndryshe, do të të vrasim!»

Por Zoti i gjithëfuqishëm përgjigjet: «Do t'u kërkoj llogari njerëzve të Anatotit! Të rinjtë e tyre do të vriten me shpatë, kurse fëmijët e tyre me uri! ²³Popullsia e këtij qyteti do të shkatërrohet e gjitha pa përjashtim, kur të vijë koha e larjes së llogarisë, dhe kur mbi ta të sjell fatkeqësi.»

Jeremia lutet – Zoti përgjigjet

12 Ti, o Zot, je i drejtë; si mund të ngre padi kundër teje? Por duhet të të pyes si mund ta dalloj drejtësinë tënde. Përse njerëzit që nuk e përfillin ligjin tënd, kanë gjithnjë sukses? Përse lejohen renegatët të jetojnë në qetësi dhe në siguri? ²Ti i ke mbjellë, dhe ata kanë lëshuar rrënjë; ata rriten dhe japin fryte.

Goja e tyre flet vazhdimisht për ty, por zemra e tyre është larg teje. ³O Zot, ti më sheh, ti më njeh, ti e di se gjithnjë kam qëndruar në anën tënde me gjithë zemër. Prandaj largoji si dele dhe përgatiti për ditën e therjes!

⁴Sa kohë duhet të vajojë vendi dhe të fishket në fushë i tërë blerimi? Për shkak të ligësisë së banorëve të tij, kafshët dhe zogjtë rrënohen. Këta njerëz thonë për mua: «Ajo që pohon ky, nuk do të realizohet kurrë.»

⁵Zoti m'u përgjigj: «Në qoftë se nuk mund të ecësh me një hap me këmbësorët, atëherë si do të bësh garë vrapimi me kuaj? E në qoftë se e ndien veten rehat dhe të sigurt vetëm në vend të banuar, çfarë do të bësh në imsh tën e Jordanit? ⁶Edhe vëllezërit e tu, i gjithë fafesi yt, të kanë braktisur dhe janë bashkuar me ata që bërtasin pas teje. Ki kujdes kur sillen miqësisht me ty!»

Zemërimi dhe vajtimi i hidhur

⁷Zoti thotë: «Kam hequr dorë nga Izraeli. Popullin tim e kam mohuar. Popullin që e doja me gjithë zemër, ua kam dorëzuar armiqtë të tij. ⁸Ai më është bërë i huaj, si luani në shkurre që ngjall frikë; ashtu si luani, populli im më bërtet me armiqësi. Prandaj nuk e duroj dot.

⁹A është bërë vendi i popullit tim si shpellë hienash, mbi të cilën vërtiten hutat? Ngrihuni, sillni kafshët e egra; këtu ka diçka për të ngrënë! ¹⁰Shumë barinj të huaj kanë ardhur me kopetë e tyre; kanë shkatërruar vreshtin tim dhe kanë shkelur arat e mia; i kanë shndërruar fushat madhështore në shkretëtirë. ¹¹Vendi shtrihet para meje i trishtuar dhe i shkretë, sepse askush nuk i mori seriozisht paralajmërimet e mia.»

¹²Shkretuesit kanë depërtuar në vend nëpër të gjitha kodrat e zhveshura. Lufta që nxiti vetë Zoti, e shkreteton në të gjitha anët; askush nuk mbetet i kursyer. ¹³Populli ka mbjellë drithë, por duhet të korrë gjemba; u mundua, por nuk ka arritur asgjë; tani qëndron para të korrave i zhgënyjer: i ka shkatërruar të gjitha zemërimi i zjarrtë i Zotit.

Juda dhe popujt fqinjë

¹⁴Zoti thotë: «Popujt e paturpshëm fqinjë që kanë prekur pronën time – vendin që ia dhashë popullit tim për pronë të përhershme – do t'i dëboj të gjithë nga ven det e tyre. Po ashtu do të dëboj edhe popullin e Judës! ¹⁵Pastaj do të kem përsëri mëshirë për të gjitha këto kombe: secili do të kthehet në vendin e vet dhe te prona e tij. ¹⁶Në qoftë se fqinjtë e Izraelit e pranojnë me gjithë zemër fenë e popullit tim, nëse mësojnë nga ai duke u përbetuar të më thërrasin mua si dëshmitar, ashtu siç e kanë shtyrë më parë gabimisht popullin tim për t'i bërë thirrje Baalit – në qoftë se thonë me bindje duke u përbetuar: «Pashë Zotin», atëherë do t'u jap përsëri lumturi dhe lulëzim, dhe do t'i lejoj të banojnë bashkë me popullin tim. ¹⁷Por në qoftë se njëri prej këtyre popujve fqinjë nuk pranon të më dëgjojë, do ta dëboj përfundimisht, dhe ai do të rrënohet në mënyrë të pashmangshme» – thotë Zoti.

Rripi i Jeremisë

13 Zoti më tha: «Shko, bli për vete një rrip liri dhe mbaje, por ki kujdes që të mos të të laget.» ²Sipas urdhrit të Zotit, e bleva rripin dhe e mbërtheva. ³Pas pak, Zoti m'u drejtua përsëri dhe më tha:

«Shko me rripin në përroit Fara dhe fshihe atje në ndonjë të çarë të shkëmbit!» ⁵Shkova dhe bëra siç më tha ai. ⁶Pas shumë kohësh, Zoti më tha:

«Shko tani dhe sille përsëri rripin që fshehe pranë përroit Fara!» ⁷Shkova dhe e nxora rripin nga skuta. Ishte prishur dhe vjetruar.

⁸⁻⁹Zoti më tha: «Po ashtu do të lejoj të priset mbarë shkëlqimi, për të cilin krenohen aq shumë Juda dhe Jerusalemi! ¹⁰Ky popull i keq nuk pranon të më dëgjojë. Me kokëfortësinë e tij, ai vrapon pas perëndive të huaja, u kushton fljime dhe i adhuron. Prandaj ai do të bëhet si ky rrip që nuk vlen fare! ¹¹Unë desha të stolisesha me Izraelin dhe me Judën, ashtu siç stoliset njeriu me rrip. Ata duhej të ishin populli që të nderonte dhe të përhapte namin tim, por ata nuk më dëgjuan.»

Fjala e shakasë bëhet fjalë gjyqi

¹²Zoti më urdhëroi: «Thuajti këtij populli: «Zoti, Perëndia e Izraelit, thotë: 'Shtambat e verës janë për t'u mbushur me verë! Në qoftë se ata të përgjigjen: «Kjo nuk është diçka e re, natyrisht shtambat e verës mbushen me verë», ¹³atëherë jepu këtë përgjigje: «Zoti thotë: Do t'i mbush me verë njerëzit në këtë vend derisa të dehen: mbretërit e ulur në fronin e Davidit, priftërinjtë dhe profetët dhe të gjithë banorët e Jerusalemit! ¹⁴Do t'i hedh si gota kundër njëri-tjetrit, që të copëtohen me njëri-tjetrin dhe që ati të hidhet kundër bijve. Do t'i shkatërroj pa mëshirë dhe pa dhimbje.»»

Paralajmërimi i fundit

¹⁵Zoti ka folur me ju, prandaj hapni veshët dhe mos u tregoni kaq arrogantë! ¹⁶Rrëfejini Zotit, Perëndisë suaj, me zemër të hapur, para se të bjerë mbi ju nata, dhe këmbët tuaja të pengohen mes muzgut në male! Ju pritni dritën e një dite të re, por Zoti do ta shndërrojë në errësi; ai do të sjellë mbi ju natë të dendur! ¹⁷Në qoftë se nuk e dëgjoni në këtë mënyrë paralajmërimin, nuk më mbetet gjë tjetër veçse të futem në një qoshe për të vajtuar mendjemadhësinë tuaj. Lotët e mi do të derdhen pa pushim, sepse populli i Zotit do të zihet rob.

Një fjalë për mbretin Jehojahin

¹⁸Zoti më tha: "Jepi urdhër mbretit dhe nënës së tij: «Zbritni nga fronti juaj dhe uluni përtokë, sepse tashmë ju ka rënë nga koka kurora juaj madhështore! ¹⁹Qytetet në jug të Judës tashmë janë të humbura për ju dhe nuk do t'jua kthejë askush përsëri. Mbarë Juda do të shpihet në mërgim!»"

Jerusalemi – grua e përdhunuar

²⁰O Jerusalem, shiko çfarë po ndodh: po të afrohen armiqtë nga veriu! Çfarë do t'u ndodhë tani qyteteve të Judës? Ato të ishin besuar si një kope delesh madhështore, ti ishe shumë krenar për to!

²¹Çfarë do të thuash kur Zoti t'i vendosë armiqtë e tu sundimtarë mbi ju, ata që ti gjithnjë i ke quajtur miqtë e tu? Ti do të bërtasësh nga vuajtja si gruaja gjatë lindjes! ²²E kur të pyes: «Përse më ra kjo fatkeqësi?», atëherë do të të thuhet: «Mëkatet e tua të shumta janë shkaku që të ngrihet rroba lart për të të përdhunuar!»

²³Zoti thotë: «A mund ta ndryshojë zezaku ngjyrën e lëkurës ose leopardi lëkurën e tij me lara? Po kaq jeni edhe ju në gjendje të bëni të mira; ju jeni mësuar tepër me të keqen! ²⁴Do t'ju shpërndaj si bykun që e merr era e shkretëtirës!»

²⁵«Ashtu do të ndodhë ty, o Jerusalem – thotë Zoti. – Unë vetë ta kam dhënë këtë dënim, sepse më harrove dhe i vare shpresat te perëndi të rreme! ²⁶Po, unë vetë, do të ta ngre rrobën lart mbi fytyrë, në mënyrë që të gjithë të të shohin lakuriq! ²⁷Mërzitem me sjelljen tënde kurorëshkelëse, me qeshjen tënde epshore, me paturpësinë tënde mashtruese. I njoh shtatoret e tua të neveritshme idhujtare mbi kodra. Edhe sa kohë duhet të vazhdojë kështu? Ti do ta paguash, o Jerusalem, sepse nuk pranon të heqësh dorë nga gjëra të tilla!»

Katastrofa e thatësisirës (14,1-15,4)

14 Këtu është shkruar çfarë i tha Zoti Jeremisë në rastin e thatësisirës. ²Mbarë Juda po vajton, qytetet po vdesin, banorët e tyre janë shtrirë përtokë duke vajtuar! Jerusalemi thërret për ndihmë.

³Pasanikët dërgojnë shërbëtorët e tyre për të sjellë ujë, por ata nuk gjejnë asnjë pikë në ujëmbledhës. Ata kthehen me shtamba të zbrazëta; mbulojnë fytyrën të zhgënjyer dhe zemërlëshuar. ⁴Edhe bujqit janë të dëshpëruar dhe mbulojnë fytyrën. Toka e punueshme është e tharë, sepse nuk bie askund shi. ⁵Madje drenusha i lë të porsalindurit në baltë, sepse nuk gjen më aspak gjelbërim. ⁶Gomarët e egër qëndrojnë në kodra të zhveshura dhe pëllasin si çakajtë. Drita e syve u është shuar, sepse nuk kanë ç'të hanë më.

⁷«O Zot, ndonëse na akuzojnë mëkatet tona, na ndihmo për hir të nderit tënd! Shpeshherë të kemi kthyer shpinën dhe kemi mëkatuar kundër teje. ⁸Por ti je e vetmja shpresë e Izraelit, vetëm ti mund të na shpëtosh kur jemi në rrezik! Përse sillesh sikur të mos kujdesesh më për vendin tonë – si udhëtari që ndalet vetëm për një natë? ⁹Përse sillesh sikur të mos ishe në gjendje të na ndihmoje – si hero luftime i çarmatosur nga habia? Megjithatë, ti je në mesin tonë, o Zot! Ne jemi populli yt! Mos na lër në baltë!»

Jeremisë i ndalohet të lutet për popullin e tij

¹⁰Por Zoti më tha kështu për këtë popull, izraelitët: «Ata vrapojnë te njëri-tjetri sipas dëshirës; kështu është mënyra e tyre. Nuk do t'i duroj më. Nuk do t'i lë pa i ndëshkuar mëkatet e tyre, përkundrazi tani do t'u kërkoj llogari.» ¹¹Zoti shtoi: «Mos m'u lut për këtë popull. Mos më lut t'i jap fund hallit të tij. ¹²Ata mund të agjërojnë e të më luten sipas qejfit, por nuk do t'i dëgjoj; madje nuk mund të ma kthejnë mendjen as me flijime përkushtimi e as me blatime drithore. Unë jam i vendosur t'i asgjësoj me luftë, me uri dhe me murtajë.»

¹³«O Zot!, – iu përgjigja. – E kanë fajin profetët! Ata i bindin: «Nuk do të ketë luftë dhe uri! Zoti ka premtuar se ai do ta mbrojë qytetin gjithnjë.»

¹⁴Por Zoti m'u përgjigj: «Këta profetë thonë gënjeshtër! Nuk është e vërtetë që ata flasin në emrin tim. Nuk i kam dërguar unë; nuk u kam thënë asnjë fjalë! Ata i kanë shpikur vetë profecitë dhe vegimet e tyre, dhe pastaj pohojnë se këto janë fjalët e mia. ¹⁵Do të të them se ç'do t'u bëj këtyre profetëve të gënjeshtërt që ju bindin se vendi do të shpëtojë nga lufta dhe uria; ata do të vdesin vetë nga lufta dhe uria! ¹⁶Po ashtu do t'u ndodhë edhe njerëzve që i dëgjojnë me vëmendje këto profeci. Kufomat e tyre do të shtrihen nëpër rrugët e Jerusalemit, po ashtu edhe kufomat e grave dhe të fëmijëve të tyre. Nuk do t'i varrosë askush. Kështu do t'i ndëshkoj për mosbindjen e tyre.»

Jeremia pranon fajësinë e popullit

¹⁷Gjithashtu, Zoti më tha: "Tregoj përmendim tënd! Thuaju: «Po qaj ditën e natën, dhe nuk mund të pushoj, sepse mbi popullin tim ka rënë një fatkeqësi e tmerrshme; ai është plagosur për vdekje. ¹⁸Kur dal në fushë, shoh kufomat e burrave që janë vrrarë në luftë; kur kthehem në qytet, gjej njerëz që vdesin nga uria. Priftërinjtë dhe profetët enden andej-ketej nëpër vend dhe nuk dinë nga t'ia mbajnë.»"

¹⁹«O Zot, – u përgjigja, – a e ke lënë Judën krejtësisht në baltë? A nuk do t'ia dish më për malin e Cionit? Përse na ke goditur kaq shumë, sa që për ne nuk ka më shërim? Pritnim se gjithçka do të na shkonte më mirë, por asgjë nuk doli mbarë. Shpresonim për shërim, por u bë edhe më keq. ²⁰Ne e dimë, o Zot, dhe e pranojmë; jemi bërë fajtorë para teje, ne dhe të parët tanë. ²¹Por tani bëhet fjalë për nderin tënd; për hatrin tënd mos e përbuz qytetin ku rri Froni yt madhështor! Mendo për besëlidhjen që lidhe me ne, mos e anulohet! ²²Ndër perënditë e kombeve të tjera nuk ka asnjë që të mund ta bëjë shiun të bjerë; madje as vetë qielli nuk mund ta bëjë shiun të bjerë! Ti, o Zot, Perëndia jonë, i ke krijuar të gjitha, vetëm ti je burimi i shpresës sonë!»

Shpallja e vendimit të dënimit

15 Por Zoti më dha këtë përgjigje: "Madje edhe sikur Moisiu dhe Samueli të qëndronin para meje dhe të më luteshin, nuk do të tregoja mëshirë për këtë popull. ♦ Dëboje; le të zhduket. ²E kur të pyesin: «Ku duhet të shkojmë?», atëherë përgjigju: «Zoti thotë kështu: Kush është caktuar të vdesë nga murtaja, le ta gjejë murtaja! Kush është caktuar për vdekjen nga shpata, le ta arrijë shpata! Kush është caktuar të vdesë nga uria, le të vdesë nga uria! Kush është caktuar për robëri, le të zihet rob!» ³Kundër këtij kombi do t'i lëshoj katër tmerre: – thotë Zoti, – shpatën, e cila vret njerëzit; qentë, të cilët largojnë tinëz kufomat, si dhe hienat dhe hutat që hanë mishin e të vdekurve, gjersa të mos u mbetet gjë. ⁴Të gjithë popujt e botës do të tmerrohen kur t'i shohin. Ky është dënimi për atë që bëri Mënasheu, biri i Hizkijës, në Jeru-salem.» ♦♦

♦ Të dy profetët ishin të njohur për lutjet e tyre për popullin (Dal 32,11-13; 1 Sam 12, 23).

♦♦ Fajësia e kombit arriti kulmin e saj nën mbretërimin e Mënasheut (2 Mbr 23,26), kur profetin Isaia e sharruan më dysh.

Asnjë mëshirë më për Jerusalemin

⁵«O Jerusalemin, kush do të ketë mëshirë për ty dhe kujt do t'i vijë keq për ty? – thotë Zoti. – Kush do të ndalojë në rrugë për ty për të të pyetur si po shkon? ⁶Ti nuk doje t'ia dije për mua dhe më ke kthyer shpinën. Për këtë e kam ngritur dorën kundër teje dhe të kam rrëzuar përtokë. U mërzita, prandaj nuk mund të tregoj mëshirë për ty. ⁷Me njerëzit e Judës u solla si me njeriun që e hedh drithin e shirë me terplate në ajër për të larguar bykun. Meqë populli im nuk donte të ndërronte mendje, shkaktova rënien e tij. ⁸Bëra që të ketë më shumë vejusha sesa rërë në breg të detit. Në mesditë, nënat morën lajmin e tmerrshëm për vdekjen e bijve të tyre. Papritur i kaploi frika dhe tmerrri. ⁹Nënave që kishin lindur shtatë djem, nuk u mbeti asnjë. Ato po mbarojnë, po u zihet fryma. Dielli i tyre perëndoi në mesin e ditës. Ato qëndrojnë të mbuluara me turp dhe krejtësisht të thyer. Por madje edhe ata që ende kanë mbetur gjallë prej popullit, do t'ia dorëzoj shpatës së armiqve të tyre.» – thotë Zoti.

Ankesa e Jeremisë dhe përgjigja e Zotit

¹⁰Unë u ankova: «Përse më ka lindur nëna, mua, fatkeqin? Kudo që të shkoj, njerëzit më mbajnë inat dhe grinden me mua. Askujt nuk i kam marrë dhe nuk i kam dhënë hua, e megjithatë ata më mallkojnë. ¹¹U realizofshin mallkimet e tyre, o Zot, dhe më zëntë ndëshkimi yt, në qoftë se nuk të kam shërbyer sipas mundësive, në qoftë se nuk të jam lutur madje për armiq të mi, kur ishin në frikë dhe në rrezik!»

¹²Pastaj Zoti tha: «A mund të thyhet hekuri, hekuri nga veriu ose bakri? ¹³O banorët e Judës, do të lejoj të plaçkisnin tërë pasurinë tuaj. Ky është shpërblimi për të keqen që keni bërë në mbarë vendin tuaj! ¹⁴Do t'ju bëjë robërit e armiqve tuaj; duhet t'u shërbeni atyre në një vend të largët e të panjohur. Më është ndezur zemërimi si zjarr, dhe ky zjarr do t'ju djegë.»

¹⁵Iu përgjigja kështu: «Ti i di të gjitha, o Zot; mendo për mua dhe më ndihmo! Jepi fund veprimt të tyre! Mos i duro më, ndryshe do të mbaroj! Ti e di se ata më shajnë për shkakun tënd. ¹⁶Kur m'u drejtove, të përpiva çdo fjalë. Fjalët e tua e kanë mbushur zemrën time me gëzim dhe lumturi, sepse të takoj ty, o Zot i mbarë botës! ¹⁷Nuk mund të ulem pranë njerëzve të tjerë për të qeshur me ta. E ke vënë dorën mbi mua dhe më ke bërë të vetmuar; më ka shtënë në dorë zemërimi yt për këtë popull. ¹⁸Pse nuk merr fund vuajtja ime? Pse nuk po shërohet plaga ime? Tërë shpresat e mia i vë tek ti; por ti më lë në baltë, si përroi që shteron në verë!»

¹⁹Atëherë Zoti më tha: «Në qoftë se kthehesh përsëri tek unë, do të të pranoj, dhe do të bëhesh përsëri shërbëtori im. Në qoftë se nuk flet më marrëzi të tilla, por i peshon fjalët e tua, atëherë mund të bëhesh goja ime. Mos i dëgjo të tjerët, por kujdesu që ata të të dëgjojnë ty! ²⁰Ti do t'i qëndrosh përballë këtij populli si një mur. Ai do të të sulet, por nuk do të mund të të mposhtë. Unë do të jem pranë teje për të të

mbrojtur dhe për të të shpëtuar. ²¹Do të të rrëmbej prej grushtit të keqbërësve dhe njerëzve të egër. Fjala e Zotit!»

Sjellja e Jeremisë njofton gjyqin që po afrohet

16 Zoti më tha: ²«Ti nuk duhet të martohesh dhe as të lindësh fëmijë në këtë vend! ³Unë, Zoti, do të të them se ç'do t'u ndodhë fëmijëve që lindin këtu, si dhe prindërve të tyre: ⁴Ata do të vdesin nga një epidemi torturuese, dhe askush nuk do të jetë atje për t'i vuajtur dhe për t'i varrosur; kufomat e tyre do të bëhen pleh për arat. Ata do të vdesin nga lufta dhe nga uria; do t'i hanë hushat dhe çakajtë!» ⁵Gjithashtu, Zoti më tha: «Ti nuk duhet të hysh në një shtëpi ku ka një të vdekur. Duhet të largohesh nga çdo takim i përmortshëm! Mos i shpreh askujt ngushë llim! Unë, Zoti, nuk tregoj më miqësi, dashuri dhe mëshirë. ⁶Pasanikët dhe të varfrit në këtë vend do të vdesin. Askush nuk do t'i varrosë; askush nuk do të gërvishtet ose të qethë flokët si shenjë vaj timi. ⁷Dhe askush tjetër nuk do të jetë i pranishëm, që do të mund t'u jepte bukën e vajtimit ♦ atyre që mbetën gjallë, ose kupën e ngushëllimit atyre që kanë humbur prindërit!

⁸Ti nuk duhet të hysh as në shtëpinë, ku festohet! Mos u ul bashkë me të ftuarit në tryezë për të ngrënë dhe për të pirë me ta! ⁹Dëgjo se ç'po të them, unë, Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit: do t'i jap fund gjithë brohoritjes dhe gëzimit në Judë, nuk do të dëgjohej më thirrja e gëzuar e dhëndrit dhe e nuses. Këtë do ta përjetoni vetë dhe do ta shihni me sytë tuaj!

¹⁰Kur t'ia shpallësh këtë popullit, ata do të të pyesin: «Përse na kanos Zoti me një fatkeqësi kaq të madhe? Çfarë të keqe kemi bërë? Si kemi mëkatuar kundër Zotit, Perëndisë sonë?» ¹¹Atëherë ti duhet t'u përgjigjesh: «Edhe të parët tuaj më kanë braktisur – thotë Zoti. – Ata kanë shkuar pas perëndive të huaja, u kanë shërbyer dhe i kanë adhuruar. Ata nuk deshën t'ia dinin për mua dhe nuk i kanë përfillur udhëzimet e mia. ¹²Por ju keni shkuar më larg se ata. Secili prej jush bën vetëm atë që ia shtie në mend zemra e tij e keqe; askush nuk më dëgjon. ¹³Prandaj do t'ju dëboj nga ky vend në një vend tjetër, të cilin nuk e keni njohur më parë, as ju e as të parët tuaj. Atje do të detyrohemi t'u shërbeni perëndive të huaja ditë e natë, dhe nuk do të kem mëshirë për ju!»

♦ **Mendohej se kufoma e ndyrësonte shtëpinë dhe ushqimet, prandaj fqinjët e kishin zakon që familjes së të ndjerit t'ia sillnin «bukën e pastër» nga jashtë.**

Parashikimi i kthimit të të mërguarve

¹⁴Zoti thotë: «Do të vijë koha kur njerëzit nuk do të përbetohen duke thënë: «Paça Zotin që ka nxjerrë izraelitët nga Egjipti», ¹⁵por «Paça Zotin që ka nxjerrë izraelitët nga vendi i veriut dhe nga të gjitha vendet e tjera ku i kishte dëbuar.» Po, do të bëj që të kthehen në vendin që u kisha dhënë të parëve të tyre.

Asnjë fajtor nuk do t'i shpëtojë dënimit

¹⁶«Po mbledh shumë peshkatarë – thotë Zoti. – Ata duhet t'i zënë njerëzit e Izraelit si peshq. Pastaj do të mbledh shumë gjahtarë për t'i ndjekur, që t'i zbrasin nga çdo mal dhe kodër, dhe t'i nxjerrin nga çdo e çarë shkëmbi. ¹⁷E shoh mirë se ç'po bëjnë; ata nuk mund të fshihen prej meje; faji i tyre më bie në sy. ¹⁸Për këtë ata do të ma paguajnë dyfish; nuk do t'i kursej aspak. Ata e kanë përdhosur vendin tim me idhujt e tyre të neveritshëm, që janë të papastër si kufomat; shtatoret e tyre të pështira i kanë ngritur gjithandej.»

Perëndinë e vërtetë do ta pranojnë të gjitha kombet

¹⁹Them: «O Zot, ti më jep fuqi, ti më mbron, tek ti mund të vij në rast rreziku. Kombet do të vijnë tek ti nga skaji i botës dhe do të thonë: «Perënditë e të parëve tanë janë vetëm mashtrim; ato nuk janë kurrjë; asnjëra prej tyre nuk mund të na ndihmojë. ²⁰Njeriu nuk mund t'i bëjë perënditë e veta; ajo që del prej tij, nuk është aspak perëndi»»

²¹«Po, – m'u përgjigj Zoti, – kësaj here do të bëj që kombet ta provojnë fuqinë time madhështore, dhe ato do ta pranojnë se unë jam Zoti!»

Fajësia e rrënjosur, dënimi i pashmangshëm

17 Zoti thotë: «Popull i Judës, fajësia jote është shkruar në zemrën tënde dhe mbi të dalat e altarëve të tu, dhe është e pashlyeshme si mbishkrimi që është gdhendur në rrasë me daltë me majë diamanti. ²⁻³Ti kujdesesh për altarët idhujtarë dhe për shtyllat e tua kushtuar rritit të pjellorisë nën pemët e gjelbra, në male e kodra në tokën e Izraelit, sikur të ishin fëmijët e tu. Prandaj do të lejoj të plaçkitet tërë pasuria jote, si dhe të gjitha vendet e tua të flijimit. Ky është dënimi për padrejtësinë që ke bërë gjithkund në krahinë tënde. ⁴Vendin që ta dhashë për pronë të përhershme, do të detyrohesh ta lësh; për këtë e ke fajin vetë. Do të të bëj skllavin e armiqve të tu në një vend të largët dhe të panjohur. Ti e ke ndezur zemërimin tim si zjarr, dhe ky zjarr nuk do të pushojë së djegur!»

Siguria e vërtetë dhe e rreme

⁵Zoti thotë: «I mallkuar qoftë secili që më kthen shpinën dhe i var shpresat te njerëzit e vdekshëm! ⁶Ai i ngjan kaçubës në stepë, në shkretëtirën shkëmbore, në vend të shkretë dhe të pabanuar. Nuk do të ketë sukses kurrë. ⁷Por i lumtur qoftë ai që i var shpresat tek unë, Zoti! ⁸Ai është si pema që rri pranë ujit dhe i lëshon rrënjët deri në përrua. Asaj nuk i trembet vapës së zjarrtë; gjethet e saj mbeten të gjelbra dhe të freskëta. Madje kur mungon shiu, nuk vuan aspak. Nuk pushon kurrë së dhëni fryte.

⁹Asgjë nuk është aq e pafund sa zemra njerëzore. Ajo është plot kob; kush mund ta kuptojë? ¹⁰Unë, Zoti, shikoj në thellësinë e zemrës; i njoh dëshirat e fshehta të njerëzve. I jap secilit atë që meritojnë veprat e tij.

¹¹Kush pasurohet në mënyrë të paligjshme, atij i ndodh si zogut që ka çelur zogj të huaj dhe që duhet të shohë se si i ikin zogjtë e rinj; në vitet më të mira ai duhet të dorëzojë gjithçka, dhe në fund rri me duar të zbrazëta.»

Prona madhështore e Izraelit

¹²Tempulli ynë është një fron madhështor, i cili shquhet prej kohësh në gjithë botën! ¹³O Zoti, ti je e vetmja shpresë e Izraelit. Të gjithë ata që largohen prej teje, do të mbarojnë nga turpi; ata do të zhduken si emrat që shkruhen në pluhur, sepse të kanë braktisur ty, burimin e ujit të freskët.

Thirrja e Jeremisë për ndihmë

¹⁴Më shëro, o Zoti, atëherë do të jem përsëri i shëndoshë! Më ndihmo, atëherë do të jem me të vërtetë i ndihmuar. Ti më ke dhënë gjithnjë shkak për të të lavdëruar. ¹⁵Më thonë: «Ku është fatkeqësia, me të cilën na ka kanosur Zoti? Le të bjerë!» ¹⁶O Zoti, ti e di, kam pranuar gjithnjë t'i zbatoj detyrat e tua. Aspak nuk dëshiroja që të vinte katastrofa. Ti e di mirë gjithçka që kam thënë. ¹⁷A do të më kallësh tmerrin? Megjithatë, ti je mbrojtja ime, kur të vijë fatkeqësia. ¹⁸Sill turp mbi të gjithë ata që më ndjekin – por jo mbi mua! Le t'u hyjë tmerrin në trup – por jo mua. Sill ditën e fatkeqësisë mbi ta dhe jepju dënimin e plotë, ashtu siç e meritojnë!

Dita e shtunë i takon Zotit

¹⁹Zoti më urdhëroi: "Shko në portën kryesore të qytetit, nëpër të cilën hyjnë e dalin mbretërit e Judës, edhe në të gjitha portat e tjera, ²⁰dhe atje thirr: «Dëgjoni çfarë ka për t'ju thënë Zoti juve, mbretërve të Judës dhe juve të gjithë që hyni e dilni nëpër këto porta, banorëve të Judës dhe banorëve të Jerusalemit! ²¹Zoti thotë: 'Në qoftë se e doni jetën, ruhuni të mos ngarkoni ndonjë mall të shtunën dhe të mos kaloni me to nëpër këto porta! ²²Madje as prej shtëpisë suaj nuk duhet të nxirrni ndonjë gjë gjatë kësaj dite. Të shtunën duhet të pushojë çdo punë. Duhet ta trajtoni si ditën që më takon plotësisht mua. Kështu i kam urdhëruar të parët tuaj, ²³por ata nuk më kanë dëgjuar e as nuk janë kujdesur për këtë. Ata nuk kanë pranuar në asnjë mënyrë ta përfillnin urdhërimin tim.

²⁴Mos e ndiqni shembullin e tyre të keq! Më dëgjoni, mos kaloni përsëri të ngarkuar me mallra nëpër portat e këtij qyteti ditën e shtunë dhe kremtojeni të shtunën si ditën time të veçantë, në të cilën pushon çdo punë! ²⁵Atëherë edhe mbretërit e ardhshëm të dinastisë së Davidit do të kalojnë nëpër këto porta mbi kuaj dhe mbi karrocë, edhe nëpunësit e lartë, populli i Judës dhe banorët e Jerusalemit. Ky qytet do të jetë përherë i banuar. ²⁶Edhe në të ardhmen do të vijnë këtu në Tempull banorët e qyteteve të Judës, nga fshatrat rreth Jerusalemit, nga krahina e Benjamins, nga zona kodrinore, nga malësia dhe nga krahina e stepave në jug, për të sjellë dhuratat e tyre: flijime përkushtimi, flijime miqësie, blatime drithore, temjan dhe flijime mirënjohjeje. ²⁷Por në qoftë se nuk më dëgjoni, në qoftë se do ta konsideroni të shtunën si ndonjë ditë tjetër, në të cilën kaloni nëpër porta të ngarkuara me mallra, atëherë këtyre portave do t'u vë zjarrin, i cili do t'i përpijë pallatet e Jerusalemit, dhe askush nuk do të mund ta shuajë!»

Shëmbëlltyra e poçarit: Zoti jep edhe një mundësi tjetër për t'u penduar

18 Zoti më tha: ²«Zbrit në shtëpinë e poçarit. Atje do ta dëgjosh se ç'kam për t'ju thënë.» ³Shkova dhe e gjeta poçarin duke punuar pranë rrotoviles së tij. ⁴Kur ena nuk i doli e mirë, atëherë prej baltës së saj bëri një enë tjetër, ashtu siç i pëlqeu.

⁵Atëherë Zoti më tha: ⁶«A nuk mund të veproj me ju izraelitët po ashtu? Edhe ju jeni në duart e mia, siç është balta në duart e poçarit. ⁷Në qoftë se njëherë i them një kombi ose një mbretërie se do ta shkul ose do ta shkatërroj, ⁸por ky komb ndërron mendje dhe heq dorë nga veprat e këqija, nuk veproj ashtu siç e kam kanosur. ⁹Kur një herë tjetër i them një kombi ose një mbretërie se do ta rindërtoj dhe do ta vendos, ¹⁰por ky komb vepron kundër dëshirës sime dhe nuk më dëgjon, atëherë nuk i sjell asnjëherë prej të mirave që i kam premtuar.

¹¹Thuaju tani banorëve të Judës dhe të Jerusalemit: «Zoti ju thotë: Do të hartoj një plan kundër jush dhe do ta përgatis fatkeqësinë që kam ndër mend ta lëshoj mbi ju. Kthehuni prej rrugës suaj të gabuar! Ndryshoni mënyrën e jetesës!» ¹²Ata do të përgjigjen: «Nga kjo nuk vjen gjë! Do t'i zbatojmë planet tona, e do të mbetemi aq të këqij dhe kokëfortë sa na pëlqen!»»

Largimi i pabesueshëm nga Zoti

¹³Prandaj Zoti thotë: «Pyetni nëpër të gjitha kombet! Ku është dëgjuar një gjë e tillë? Ajo që bëri Izraeli, është diçka e pabesueshme dhe e paturpshme. ¹⁴A do ta përfetojnë njerëzit se si shkrihet bora në majat e Libanit apo se si shterojnë lumenjtë e mëdhenj? ¹⁵Populli im më ka harruar; ai u kushton flijime perëndive që nuk janë aspak të tilla. I mashtruar nga ato, populli filloi të pengohet në rrugën e tij, të largohej nga rruga dhe ta humbiste atë. ¹⁶Vendi është aq i shkretuar, sa që secili që kalon pranë, tronditet nga ajo që sheh dhe tund kokën i habitur. ¹⁷Do të bëj që mbi popullin tim të bien armiqhtë. Ata do ta dëbojnë, ashtu siç bën era e fortë nga jugu, që merr pluhurin me vete. Ditën kur të bjerë fatkeqësia, do t'i kthej shpinën këtij populli dhe nuk do t'i vij në ndihmë.»

Armiqësia për vdekje kundër Jeremisë

¹⁸Ka njerëz që thonë: «Ejani, duhet të ndërmarim diçka kundër Jeremisë! Ai gënjen! Gjithnjë do të ketë priftërinj për të na mësuar, të urtë për të na dhënë këshilla, si dhe profetë për të na shpallur fjalën e Zotit! Të ngremë padi kundër tij, që të mos ia dëgjojmë më zërin.»

¹⁹Prandaj iu luta Zotit: «O Zot, dëgjo se ç'them unë dhe dëgjo se ç'thonë armiqhtë e mi për mua. ²⁰A duhet që e mira të kthehet me të keqe? E megjithatë, ata më kanë hapur një gropë, që të bie në të. Më kujtohet se si erdha tek ti për të folur në emër të tyre, që të mos tregoheshe i zemëruar me ta. ²¹Por tani, o Zot, fëmijët e tyre le të vdesin nga uria; le të vriten në luftë; gratë le t'i humbasin burrat dhe fëmijët e tyre; burrat le të vdesin nga uria dhe të rinjtë le të vriten në betejë. ²²Dërgo një grumbull ushtarësh për t'ua plaçkitur papritur shtëpitë: le të thërrasin të tmerruar. Më kanë ngritur gracka dhe më kanë hapur një gropë, që të bie në të. ²³Por ti, o Zot, i di të gjitha intrigat e tyre për të më vlarë. Mos ua fal as të keqen, as mëkatet. Kërkoju llogari kur të vish për të bërë gjyq!

Shtamba e thyer

19 Zoti i dha urdhër Jeremisë: "Bli për vetë një shtambë uji, zgjidh dëshmitarë disa prej pleqve të popullit dhe prej kryepriftërinjve. ²Dil me ta nëpër «Portën e Shtambave të thyera» në Luginën e Hinomit dhe tregoj atje atë që do të të them.

³Ja çfarë duhet t'u thuash: «Ju, mbretër të Judës dhe banorë të Jerusalemit, dëgjoni çfarë ju thotë Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit: Do të sjell fat të keq mbi këtë vend; ky do të jetë aq i tmerrshëm, sa që secilit që e dëgjon lajmin për këtë, do t'i dhembin veshët. ⁴Populli im, izraelitët, më ka braktisur. Ata e kanë prishur këtë vend dhe e kanë përdhosur me flijimet që u kanë kushtuar perëndive të tjera. Për këto perëndi ata nuk kanë ditur më parë asgjë, as të parët e tyre e as mbretërit e Judës. Ata kanë derdhur në këtë vend gjakun e njerëzve të pafajshëm. ⁵Ata kanë ndërtuar një altar për nder të Baalit, për t'i djegur fëmijët e tyre mbi të. Për këtë nuk u kam dhënë urdhër kurrë, e as që më ka shkuar në mend për të kërkuar prej tyre një gjë të tillë. ⁶Prandaj do të vijë një kohë, kur këtë vend nuk do ta quajnë Tofet ose Lugina e Hinomit, por Lugina e Vrasjes. ⁷Në këtë vend do t'i hedh në erë të gjitha planet e njerëzve të Judës dhe të Jerusalemit. Ata do të vriten me shpatën e armiqve të tyre gjakatarë, dhe kufomat e tyre do t'ua jap për ushqim zogjve dhe kafshëve të egra. ⁸Do ta shkatërroj qytetin aq shumë, sa që kushdo që do të kalojë pranë, do të tmerrohet dhe do t'i kthejë shpinën plot tmerr. ⁹Armiqtë do ta rrethojnë qytetin pa mëshirë, dhe rrethimi do të jetë aq i ashpër, sa që banorët e qytetit do të hanë njëri-tjetrin. Madje do të hanë edhe fëmijët e tyre.»

¹⁰Pastaj theye shtambën para syve të shoqëruesve të tu!" – urdhëroi Zoti. ¹¹"Thuaju: «Zoti i gjithëfuqishëm të dërgon fjalë: Do ta thyej këtë popull dhe këtë qytet, siç thyhen pjatat prej balte, që nuk mund të riparohen. Madje në Tofet do të varrosen të vdekurit, sepse gjëkund nuk do të ketë vend për ta. ¹²Këtë qytet dhe banorët e tij do t'i bëj të ngjashëm me Tofetin – fjala e Zotit!

¹³Shtëpitë e Jerusalemit, shtëpitë e mbretërve të Judës, të gjitha shtëpitë, në çatitë e të cilave digjej temjan për nder të yjeve dhe ku derdheshin blatime pijesh për nder të perëndive të tjera, të gjitha këto shtëpi do të bëhen të papastra si Tofeti.»"

Jeremia trajtohet keq

¹⁴Kur Jeremia u kthye nga Tofeti, ku kishte folur në emër të Zotit, shkoi në oborrin e parë të Tempullit dhe u shpalli të gjithëve: ¹⁵"Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit, thotë: «Mbi qytetin e Jerusalemit dhe mbi të gjitha vendet përreth do t'i sjell të gjitha fatkeqësitë, me të cilat i kam kanosur; ata nuk kanë pranuar në asnjë mënyrë ta përfillnin urdherimin tim.»"

20 Prifti Pashhur, biri i Imerit, ishte atëherë kryembikëqyrës i Tempullit. Kur e dëgjo Jereminë duke folur ashtu, ²dha urdhër ta arrestonin, ta rrihnin dhe ta futnin në shtyllën e turpit, e cila gjendej në portën e sipërme të Benjamins, në zonën e Tempullit. ³Mëngjesin tjetër Pashhuri shkoi te Jeremia dhe e liroi nga shtylla.

Pastaj Jeremia i tha: "Zoti nuk të quan më «Pashhur», por «Tmerr gjithkund». ⁴Dëgjo çfarë po të përçon ai:

«Do të të kall tmerr ty dhe të gjithë miqve të tu. Ti do të detyrohesh të shohësh me sytë e tu se si ata priten nga shpatat e armiqve të tyre. Të gjithë popullsinë e Judës do t'ia dorëzoj perandorit të Babilonisë. Një pjesë prej tyre do ta marrë me vete në Babiloni, kurse të tjerët do t'i vrasë me shpatë. ⁵Të gjithë pasurinë e këtij qyteti do t'ia dorëzoj armikut, të gjithë pronën dhe të gjitha sendet e çmueshme, edhe thesaret e mbretërve të Judës. Ato do të plaçkiten dhe do të shpihen në Babiloni. ⁶Edhe ti, o Pashhur, bashkë me familjen tënde, do të rrëmbehesh me dhunë deri në Babiloni. Atje do të vdesësh dhe do të varrosesh, bashkë me miqtë e tu, të cilët i ke shpënë në rrënim me udhëzimet e tua mashtruese.»

Jeremia ankohet te Zoti për shqetësimin e tij

⁷Ti më ke mashtruar, o Zot, dhe unë lejova që të mashtrohesha; ti më ke kapur dhe më ke përdhunuar. Tani të gjithë tallen vazhdimisht me mua, të gjithë më përqeshin.

⁸Sa herë që shpall porosinë tënde, damkosem me turp. Unë duhet të thërras «Krim!» dhe «Shtypje!». E kjo më sjell vetëm tallje dhe përqeshje, ditë për ditë. ⁹Por kur them me vete: 'Nuk do të mendoj më për Zotin dhe nuk do të flas më në emër të tij', atëherë fjala digjet brenda meje si zjarr.

Përmbledh forcat për ta përmbajtur, por nuk arrij. ¹⁰Po dëgjoj se shumë veta pëshpëritin vesh më vesh, ata tashmë më quajnë «Tmerri i gjithkundshëm». Disa kërkojnë «Hidhe në gjyq!», kurse disa thonë «Po, do ta padisim!» Madje edhe miqtë e mi më të mirë presin rënien time. «Ndoshta do ta detyrojmë që t'i shpëtojë ndonjë fjalë pa u menduar dhe atëherë do të hakmerremi kundër tij.» – pëshpëritin ata.

¹¹Por ti, o Zot, më ndihmon, ti je mbrojtësi im i fuqishëm! Prandaj përndjekësit e mi do të rrënohen; dhe nuk do të arrijnë asgjë. Planet e tyre do të dështojnë dhe ata do të vihen në lojë. Ky turp do t'u mbetet përherë.

¹²Ti, o Zot i gjithëfuqishëm, ti i njeh të gjithë ata që ta mbajnë besën! Ti ua vë në provë zemrat dhe mendjet. Më lejo që të shoh se si do të hakmerresh kundër armiqve të mi; sepse çështjen time ta kam besuar ty. ¹³Këndoni për nder të Zotit dhe lavdërojeni, sepse ai e shpëton të varfrin nga dhuna e armiqve të tij!

¹⁴Mallkuar qoftë dita kur linda, u shoftë dita kur më lindi nëna!

¹⁵Mallkuar qoftë ai që e gëzoi atin tim me lajmin: «Është djalë – je bërë me djalë!»

¹⁶U shoftë ajo ditë si qytetet që Zoti i shkatërroi pa mëshirë. Ajo ditë qoftë në mëngjes plot vajtim, kurse në mesditë plot zhurmë lufte, ¹⁷sepse ai nuk më la të vdes në mitrën e nënës. Atëherë nëna ime do të ishte bërë varri im, ajo do të kishte mbetur gjithmonë shtatzënë. ¹⁸Përse u desh ta lija barkun e nënës, për të përjetuar vetëm mjerim dhe hall, dhe për të mbaruar në turp?»

Për mbretin Cidkija dhe për Jerusalemin nuk ka shpëtim

21 Mbreti Cidkija dërgoi te Jeremia Pashhurin, birin e Malkijës, dhe priftin Cefanja, birin e Maasejës, dhe i tha këto fjalë: ²«Ti e di se Nebukadnecari, perandori i Babilonisë, ka hapur luftë kundër nesh.

Pyete Zotin çfarë do të ndodhë; ndoshta ai do të bëjë kudi një çudi si në kohët e lashta dhe do ta detyrojë Nebukadnecarin të tërhiqet.»

³Por Jeremia mori nga Zoti detyrën që t'i thoshte nëpërmjet lajmëtarit të tij këto fjalë: ⁴«Zoti, Perëndia e Izraelit, thotë: «Ushtria e mbretit të Babilonisë ju ka rrethuar. Trupat tuaja përpigën t'i kundërshtojnë sulmuesit jashtë mureve. Por unë do të bëj që trupat tuaja të tërhiqen në pjesën e brendshme të qytetit.

⁵Unë do të luftoj vetë kundër jush me të gjitha forcat e mia, dhe ju do ta provoni zjarrin e zemërimit tim!

⁶Dhe të gjithë ata që banojnë në këtë qytet – njerëz dhe kafshë – do t'i zërë një murtajë vdekjeprurëse.

⁷Pastaj mbretin Cidkija nga Juda, nëpunësit e tij të lartë dhe të gjithë banorët e qytetit, ata që gjer atëherë nuk do të kenë vdekur as nga murtaja, as nga lufta dhe as nga uria, do t'ia dorëzoj Nebukadnecarit, perandorit të Babilonisë. – Fjala e Zotit! Do t'ju lë në mëshirën e armiqve tuaj, të cilët duan t'ju vrasin. Nebukadnecari do t'ju vrasë të gjithëve me shpatë, pa mëshirë dhe pa dhimbje.»

⁸Banorëve të Jerusalemit Jeremia duhej t'u përçonte në emër të Zotit këto fjalë: ⁹«Zoti thotë: «Po ju vë të zgjidhni midis jetës dhe vdekjes. ⁹Kush do të mbetet në këtë qytet, do të vritet nga uria, nga murtaja ose nga armiku; ndërsa kush do të largohet nga qyteti dhe do t'u dorëzohet babilonasve, do të shpëtojë gjallë.

¹⁰Kam vendosur të sjell fatkeqësi mbi këtë qytet dhe të mos e ndihmoj. – Fjala e Zotit! Qyteti do të bjerë në duart e perandorit të Babilonisë, dhe ai do ta bëjë shkumb e hi!»

Fjalët paralajmëruese drejtuar dinastisë së Judës

¹¹Jeremia u ngarkua t'i përçonte dinastisë së Judës këto fjalë: ¹²«Dëgjoni çfarë ka për t'ju thënë juve Zoti,

¹²pasardhësve të Davidit: «Fillojeni ditën tuaj me marrjen e vendimeve të drejta dhe me lirimin e të plaçkiturve nga duart e shtypësve të tyre! Ndryshe, mbi ju do të bjerë zemërimi im dhe do të digjet si zjarri që nuk mund ta shuajë askush. Ju keni vepruar jashtëzakonisht keq!

¹³Kujdes, ju që banoni atje poshtë mbi shkëmbin tuaj, tani do t'ju sulmoj – thotë Zoti. – Ju pohoni se asnjë armik nuk mund të ngjitet gjer tek ju dhe të futet në sallat tuaja. ¹⁴Por unë do të vij vetë për t'ju kërkuar llogari për atë që keni bërë – thotë Zoti. – Pyllit dhe shtyllave prej cedre të pallatave tuaja do t'i vë zjarrin dhe gjithçka përreth do të përpihet nga fjalët e tij dhe do të shkatërrohet!»

22¹⁻²Zoti e ngarkoi Jereminë të zbriste në pallatin e mbretit të Judës dhe të thërriste: "Dëgjo çfarë ka për të të thënë Zoti, ti mbret i Judës, që je ulur në fronin e paraardhësit tënd, Davidit; le ta dëgjojnë edhe nëpunësit e tu të lartë dhe populli që të viziton në pallatin tënd!"³Zoti thotë:

«Kujdesuni për drejtësinë dhe lironi të plaçkiturit nga duart e shtypësve të tyre. Mos i shfrytëzoni ata që banojnë tek ju si mysafirë, e mos i shfrytëzoni jetimët dhe vejushat e pambrojtura! Mos derdhni më gjak të pafajshëm në këtë vend. ⁴Vetëm me këtë kusht do të mund të ulen mbretërit në fronin e Davidit, do të vijnë e do të shkojnë nëpër portat e këtij pallati, mbi kuaj dhe mbi karroca; ata dhe nëpunësit e tyre, si dhe populli do të mund ta vizitojnë këtë pallat. ⁵Por në qoftë se nuk i dëgjoni udhëzimet e mia, atëherë ky pallat do të shndërrohet në një grumbull gërmadhash; për këtë betohem me kokë!»

⁶Për pallatin e mbretërve të Judës, Zoti thotë: "Megjithëse për ty më gëzohet zemra sa për pyjet e Gileadit dhe për majat e Libanit, përsëri do të të bëj shkretëtirë dhe gërmadhë të pabanuar. ⁷Do të dërgoj tek ti burra që do të të shkatërrojnë. Ata do të vijnë me sëpatat e tyre për t'i prerë shtyllat e tua prej cedre dhe do t'i hedhin në zjarr.

⁸Njerëzit e shumë popujve do të kalojnë pranë gërmadhave të Jerusalemit dhe do ta pyesin njëri-tjetrin: «Përse ia bëri këtë Zoti këtij qyteti të madh?» ⁹Përgjigjja do të jetë: «Banorët e tij nuk i kanë përmbushur detyrimet lidhur me besëlidhjen që bëri me ta Zoti, Perëndia e tyre: ata kanë nderuar dhe u kanë shërbyer perëndive të huaja.»

Thirrja për vajtimin e mbretit Shallum (Jehoahaz)

¹⁰Popull i Judës, mos vajto për mbretin që ka rënë; mos qaj për Joshijën! Më mirë vajto për mbretin që rrëmbyen (egjiptianët), sepse ai nuk do ta shohë më këtë vend ku lindi!

¹¹Për Shallumin, mbretin e Judës, i cili hipi në fron pas të atit, Joshijës, dhe që duhej të largohej nga ky qytet, Zoti thotë: «Shallumi nuk do të kthehet përsëri këtu. ¹²Ai do të vdesë atje ku e rrëmbyen; nuk do ta shohë më këtë vend!»

Vendimi gjyqësor kundër mbretit Jehojakim

¹³Mjerë ti! Ti e ndërton pallatin tënd në padrejtësi dhe i shton kate pa u kujdesur për drejtësinë. Ti i detyron njerëzit të punojnë për ty, por nuk i paguan. ¹⁴Ti thua: «Do të ndërtoj një pallat të madh, me salla të mëdha në katin e dytë!»

Ti i vë shtëpisë dritaret, e vesh me pllaka cedri dhe e lyan me ngjyrë të kuqe. ¹⁵A mendon se duhet të tregohesh mbret duke ndërtuar ndërtesa madhështore me dru cedri si mbretërit e tjerë? A nuk ka ngrënë e ka pirë ati yt dhe a nuk ka bërë një jetë të mirë? Por ai mbretëroi me drejtësi, sepse iu përmbajt udhëzimeve të Zotit, dhe çdo gjë i shkoi mbarë. ¹⁶I ndihmoi të dobëtit dhe të varfrit për të fituar të drejtat e tyre, prandaj i shkoi mirë gjithçka. «Kush vepron kështu, tregon se më njeh» – thotë Zoti. ¹⁷Por ti shikon vetëm interesin tënd dhe nuk mendon për asgjë tjetër! Ti e harron gjakun e të pafajshmëve dhe e shtyp po pullin tënd me dhunë të egër.

¹⁸Prandaj për mbretin Jehojakim, birin e Joshijës Zoti thotë: "Askush nuk do ta vajtojë. Askush nuk do të thërrasë: «Ah, vëllezër e motra, përse u desh të vdiste?» Nuk do të vajtohet as kështu: «Ah, sundimtari ynë! Ah, madhëria e tij!» ¹⁹Ai do të varroset si gomar: do ta largojnë duke e tërhequr zvarrë dhe do ta hedhin para portave të Jerusalemit."

Parashikimi i fundit të Jerusalemit

²⁰Zoti thotë: "Ngrihu në majën e Libanit, o popull i Jerusalemit, dhe fillo këngën e vajtimit! Vajto më zë të lartë në rrafshnaltën e Bashanit dhe nga malësia e Avarimit, sepse të gjithë aleatët e tu u mundën plotësisht! ²¹Të paralajmërova kur ende nuk të kanosej asnjë rrezik. Por ti the: «Lërmë të qetë!» Kështu ke bërë gjatë tërë jetës sate: kurrë nuk doje të më dëgjoje. ²²Si aleatët e tu, ashtu edhe udhëheqësit e tu do të shpihen rob; të gjithë do të fshihen si nga stuhia. Kështu korre turp dhe faqe të zezë për të gjithë padrejtësinë që bëre. ²³Ende je i ulur në fronin tënd si mbi vargmalin e Libanit dhe banon në pallatet me dru cedri. Sa do të rënkosh kur mbi ty të bjerë fatkeqësia; do të rënkosh e do të klithësh si gruaja në vuajtjet e lindjes!"

Vendimi gjyqësor i Zotit për mbretin Jehojahin

²⁴Jeremisë iu ngarkua detyra që t'i thoshte mbretit Jehojahin, birit të Jehojakimit, këto fjalë: "Betohem, – thotë Zoti, – edhe sikur të ishe unazë me vulë në dorën time të djathtë, do të të flakëroja. ²⁵Do të të dorëzoh tek armiq të tu, që përpiqen të të vrasin dhe nga të cilët ke frikë; do të të dorëzoh te Nebukadnecari, perandori i Babilonisë, dhe te luftëtarët e tij. ²⁶⁻²⁷Ty dhe nënën tënde do t'ju shpie me dhunë në një vend të huaj. Atje do të vdisni të dy. Nuk do ta shihni më atdheun tuaj, pavarësisht nga malli që keni për ta parë përsëri.

²⁸A është me të vërtetë ky Jehojahin po aq i pavlefshëm sa një shtambë e thyer, që nuk i duhet më askujt? Përse do të largohet dhe do të dëbohet ai bashkë me fëmijët e tij në një vend të panjohur?

²⁹Vend, o vend! Dëgjo se ç'po të thotë Zoti: ³⁰«Në listën e mbretërve nën emrin e këtij njeriu shkruhet: 'Pa

fëmijë. Tërë jetën e tij ka pësuar vetëm dështim.' Asnjëri prej pasardhësve të tij nuk do të arrijë të hipë në fronin e Davidit dhe nuk do të mbretërojë përsëri në Judë. – Fjala e Zotit!»

Zoti mbledh popullin e tij dhe i jep mbretin e drejtë

23 «Mjerë udhëheqësit e popullit tim! – thotë Zoti. – Si barinj pa ndërgjegje, ata bëjnë që kopeja ime të shpërndalet me vrap dhe të shkatërrohet.» ²Prandaj Zoti, Perëndia e Izraelit, këtyre njerëzve u thotë: Ju keni bërë që kopeja ime të shpërndalet; e keni shpërndarë dhe nuk jeni kujdesur për të.

Por tani jua tregoj unë: do t'ju kërkoj llogari për veprat tuaja të këqija!

³Do t'i mbledh vetë delet që kanë mbetur prej të gjitha vendeve ku i kisha shpërndarë. Do t'i kthej në kullotën e tyre; atje do të rriten dhe do të shumëzohen përsëri. ⁴Dhe unë do t'u jap barinj, të cilët do të kujdesohen me të vërtetë për to. Atëherë nuk do të ketë nevojë të kenë frikë dhe të tmerrohen për asgjë. Atëherë nuk do të humbasë asnjë dele» – thotë Zoti.

⁵Po vjen dita, – thotë Zoti, – kur do të thërras njërin prej pasardhësve të Davidit, i cili do t'i japë përsëri nder emrit të tij. Ai do të mbretërojë me mend dhe me drejtësi, sepse do t'u përmbahet udhëzimeve të Zotit. ⁶Atëherë populli i Judës do të jetë i sigurt nga armiqtë e tij, dhe populli i Izraelit do të jetojë në paqe. Ky mbret do të quhet: 'Zoti është shpëtimi ynë!'

⁷Po, po vjen dita, – thotë Zoti, – kur nuk do të thuhet më duke u betuar: «Për Zotin, i cili i ka nxjerrë izraelitët nga Egjipti», ⁸por: «Për Zotin, i cili i ka nxjerrë izraelitët nga vendi në veri dhe nga të gjitha vendet e tjera ku i kishte dëbuar, dhe i ka kthyer në vendin e tyre, që të banojnë përsëri atje!»

Profetët nuk janë më të mirë se të tjerët

⁹Unë jam i tronditur dhe më dridhet i gjithë trupi; jam si i dehur, si njeri i trullësuar nga vera, nga ajo që më ka thënë Zoti, Perëndia e shenjtë:

¹⁰Vendi është mbushur plot me kurorëshkelës, prandaj mbi të ra mallkimi im, dhe ai mban zi: kullotat në stepë janë të thara. Të gjithë kanë ndër mend vetëm të këqija; padrejtësia e tyre është e madhe. ¹¹Edhe profetët me priftërinjtë janë të pabesë me njëri-tjetrin: madje edhe në Tempullin tim has veprat e tyre të këqija. ¹²Prandaj ata do të shkasin e do të bien – thotë Zoti. – Njëri do ta rrëmbejë tjetrin në errësirë, gjersa të shtrihen të gjithë përtokë. Do të sjell fatkeqësi mbi ta: po vjen koha e larjes së llogarisë!»

Profetët e Jerusalemit janë më të këqij se ata të Shomronit

¹³Ajo që duhej të përjetoja me profetët e Shomronit ishte mjaft e tmerrshme! – thotë Zoti. – Ata folën në emër të idhullit Baal dhe e çuan popullin tim, Izraelin, në rrugë të gabuar. ¹⁴Por ajo që po shoh tani te profetët e Jerusalemit, është kulmi: ata shkelin kurorën, gënjejnë dhe mashtrojnë. Ata i shtyjnë njerëzit e pa skrupullt edhe më shumë në veprat e tyre, kështu që askush nuk mendon ta ndryshojë mënyrën e tij të jetesës. Ata profetë, sipas mendjes sime, janë po aq të prishur sa njerëzit e Sodomit, dhe banorët e Jerusalemit si njerëzit e Gomorës!» ¹⁵Prandaj për profetët e Jerusalemit Zoti i gjithëfuqishëm thotë: «Do t'u jap ushqim të hidhur për të ngrënë dhe helm për të pirë, sepse janë bërë si qendër epidemie për të gjithë vendin!»

Profetët e Jerusalemit gënjejnë

¹⁶Zoti i gjithëfuqishëm thotë: "Mos dëgjoni çfarë ju thonë profetët! Ata ju mbajnë për budallenj. Ato që ju premtojnë ata, nuk vijnë prej meje, por prej fantazisë së tyre!" ¹⁷Atyre që nuk i marrin seriozisht paralajmërimet e mia, profetët guxojnë t'u shpallin: «Zoti thotë: Do t'ju shkojë mbarë», dhe madje atyre që bëjnë sipas kokës së tyre, u thonë: «Nuk keni pse të frikësoheni për diçka më të keqe.»

¹⁸Askush prej këtyre profetëve nuk ka qëndruar në këshillin tim dhe nuk ka dëgjuar për planet e mia; asnjëri prej tyre nuk e ka kuptuar se ç'dua!"

¹⁹Zemërimi i Zotit si stuhi shkretuese do të shpërthejë dhe do t'i gjejë të gjithë fajtorët. ²⁰Nuk do të pushojë, derisa të zbatohet gjithçka që ka ndër mend Zoti. Do të vini në vete dhe do t'i kuptoni të gjitha kur të jetë tepër vonë.

²¹«Nuk i kam dërguar këta profetë, – thotë Zoti, – e megjithatë ata kanë profetizuar; nuk kam folur me ta, e megjithatë ata flasin në emrin tim. ²²Në qoftë se ata do të kishin qëndruar në këshillin tim atëherë do t'i kishin shpallur popullit tim atë që thashë, dhe ata do t'i kishin kërkuar popullit, që ta ndryshonte mënyrën e tij të jetesës!»

²³Zoti thotë: «Nuk jam Perëndia e afërt, të cilën e keni në dorë ju; jam Perëndia e largët, ju kam në dorë unë. ²⁴Sado që të fshihet dikush, unë e zbuloj. Nuk ka asnjë vend në qiell e në tokë, ku nuk jam i pranishëm!»

Dallimi ndërmjet drithit dhe bykut

²⁵Zoti thotë: "Gjepurat e këtyre profetëve i kam dëgjuar. «Kam parë ëndërr, kam parë ëndërr!» – thonë dhe kështu kërkojnë ta bindin popullin se kanë folur në emrin tim. Por gjithçka që paraqitin, është mashttrim

dhe gënjeshtër. ²⁶Edhe për sa kohë duhet të ndodhë kjo? Çfarë kanë ndër mend këta njerëz që përhapin gënjeshtër, pjellat e fantazisë së tyre? ²⁷Me ëndrrat e tyre, me të cilat mburren para njëri-tjetrit, ata ndjekin vetëm një qëllim: që populli im të më harrojë, ashtu siç më harruan të parët e tyre dhe iu drejtuan idhullit Baal!

²⁸Profeti që ka parë ëndërr, mund të tregojë vetëm ëndërrën e vet; kurse ai, me të cilin kam folur personalisht, do ta përçojë me besnikëri fjalën time.

Driithi dhe byku mund të dallohen! – thotë Zoti. ²⁹– Fjala ime mund të njihet, sepse djeg si zjarri. Ajo është si çekani që thyen shkëmbinjtë!”

³⁰«Prandaj kini kujdes! – thotë Zoti. – Tani do të veproj kundër këtyre profetëve, kundër këtyre njerëzve që ia vjedhin fjalën njëri-tjetrit, e megjithatë pohojnë se fjala vjen prej meje! ³¹Tani do të veproj kundër atyre që pohojnë se thashethemet e tyre janë fjalët e mia, ³²atyre që mbështeten në ëndrra dhe ia përçojnë ato të tjerëve si dhe njerëzve që me marrëzinë e tyre e fusin popullin në rrugë të gabuara. Prej meje nuk kanë marrë asnjë detyrë; nuk i kam dërguar unë! – thotë Zoti. – Ata i sjellin popullit tim vetëm dëm!»

Barra e Zotit

³³Zoti më tha: ”Kur një profet, ose një prift, ose njerëzit prej popullit tënd të të pyesin: «Me çfarë barre (të mërztishme) na ka ngarkuar Zoti kësaj here?», përgjigju: «Ju jeni barra (e mërztishme), me të cilën jam ngarkuar unë! – thotë Zoti. – Por unë tani po ju hedh tutjel!» ³⁴Çdo profet, prift dhe çdonjëri prej popullit, i cili pyet gjithashtu: «Me çfarë (barre të mërztishme) na ka ngarkuar Zoti?», do t'i kërkoj llogari, atij vetë dhe mbarë familjes së tij.

³⁵Në vend të kësaj, ju duhet ta pyetni njëri-tjetrin: «Si është përgjigjur Zoti?» ose «Çfarë ka thënë?», ³⁶por pyetja «Me çfarë (barre të mërztishme) na ka ngarkuar Zoti?» nuk duhet të dëgjohet më mes jush! Kush pyet më tej, ngarkohet vetë me barrë, sepse e shtrembëron kuptimin e asaj që do të na thotë Perëndia, Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia jonë!

³⁷Prandaj pyetni profetët: «Si të është përgjigjur Zoti?» ose «Çfarë ka thënë?» ³⁸Por për rastin kur të pyetni për barrën (e mërztishme), me të cilën të ka ngarkuar Zoti, ai thotë: ³⁹«Do t'ju flak si diçka të mërztishme, larg meje, ju dhe qytetin që jua dhashë juve dhe të parëve tuaj.

⁴⁰Ju do t'ju mbulojë me turp, i cili do t'ju mbetet përgjithmonë; do t'ju përqeshin vazhdimisht!”

Mërgimtarët janë më mirë se ata që mbetën në tokën e shenjtë

24 Zoti më tregoi në vegim dy shporta plot me fiq, që qëndronin para Tempullit. Kjo ndodhi pasi Nebukadnecari, perandori i Babilonisë, e kishte dëbuar në mërgim mbretin Jehojahin nga Juda, birin e Jehojakimit, bashkë me nëpunësit e lartë dhe farkëtarët, ekspertët në çështjet e fortifikimit, dhe i kishte çuar në Babiloni.

²Fiqtë në shportë ishin shumë të mirë, si fiqtë e parë të pjekur të vitit; kurse ata në shportën e dytë ishin aq të këqij, saqë nuk haheshin dot.

³Zoti më pyeti: «Çfarë po sheh, Jeremi?» Iu përgjigja: «Fiqtë. Disa janë shumë të mirë, kurse disa të këqij, që nuk mund të hahen.»

⁴Pastaj Zoti më tha: ⁵«Ashtu siç mund të gëzohesh ti duke shikuar fiqtë e mirë, ashtu edhe unë, Perëndia e Izraelit, gëzohem duke shikuar njerëzit e Izraelit, të cilët i kam dëbuar në Babiloni. ⁶Do t'u drejtohem përsëri atyre dhe do t'i sjell përsëri në këtë vend; ata do ta rindërtojnë dhe nuk do ta rrënojnë më; do të mbillen përsëri dhe nuk do të shkulen më! ⁷Do t'u jap zemër dhe mend për të njohur dhe për ta kuptuar se unë jam Zoti! Ata do të kthehen tek unë me gjithë zemër. Ata do të jenë populli im, dhe unë do të jem Perëndia e tyre.

⁸Por me mbretin Cidkija, nëpunësit e tij të lartë dhe me banorët e tjerë të Jerusalemit – pavarësisht nëse kanë qëndruar në vend, ose janë të ngulur në Egjipt – do të veproj si me fiqtë që nuk mund të hahen. ⁹Të gjithë banorët e tokës do të tmerrohen kur ta shohin këtë. Gjithkund, ku t'i kem shpërndarë këta njerëz, ata do të vihen në lojë dhe do të përqeshen; ata do të kenë një nam aq të keq saqë kur të mallkohen, do të thuhet: «Të ndodhtë si njerëzve të Jerusalemit» ¹⁰Do të bëj që ndër to të bëjë kërdinë lufta, uria dhe murtaja, derisa të zhduken plotësisht nga vendi, që u dhashë të parëve të tyre, si dhe atyre vetë.”

Armiku do të vijë nga veriu

25 ¹⁻²Jehojakimi, biri i Joshijës, ishte në vitin e katërt të mbretërimit në Judë, kurse Nebukadnecari në vitin e parë të mbretërimit të tij në Babiloni, kur profeti Jeremia mori nga Zoti detyrën që t'i thoshte tërë popullit të Judës dhe të gjithë banorëve të Jerusalemit këto fjalë:

³«Që nga viti i 13-të i mbretërimit të Joshijës, birit të Amonit, mbretit të Judës, deri sot, pra, gjatë 23 vjetëve, Zoti flet me mua. Dhe po kaq kohë, ju kam shpallur herë pas here atë që thotë ai; por ju nuk i kushtoni vëmendje. ⁴Herë pas here Zoti ju ka dërguar shërbëtorët e tij, por fjalët e tyre nuk i keni marrë seriozisht. ⁵Zoti më tha: «Kthehuni prej rrugëve tuaja të shtrembëra; hiqni dorë nga veprat e këqija; vetëm atëherë do të mund të qëndroni dhe të banoni në vendin që ua dhashë përgjithmonë të parëve tuaj dhe juve vetë. ⁶Mos shkoni pas perëndive të huaja; mos u kushtoni asnjë flijim dhe mos i adhuroni! Mos më

zemëroni me shtatoret tuaja idhujtare;
ndryshe, do të sjell fatkeqësi mbi ju!

⁷⁻⁸Por ju nuk më keni dëgjuar – thotë Zoti. – Përkundrazi, me idhujt tuaj ju keni provokuar zemërimin tim dhe kështu keni rënë në fatkeqësi. ⁹Tani do të bëj që të gjitha kombet e veriut të vijnë të kryesuar nga shërbëtori im, Nebukadnecari, perandori i Babilonisë. Ata do t'i vërsulen vendit tuaj, fqinjve tuaj si dhe vendeve të tyre. Do t'ju asgjësoj të gjithëve, dhe vendet tuaja do të bëhen përgjithmonë gërmadha. Kush do ta shikojë këtë, do të thërrasë nga tmerri. ¹⁰Do t'i jap fund të gjithë brohoritjes dhe të gjithë gëzimit tuaj; nusja dhe dhëndri nuk do të thërrasin më nga gëzimi. Zhurma e mullirit në mëngjes do të heshtë, kurse në mbrëmje në shtëpi nuk do të digjet asnjë kandil. ¹¹Të gjitha do të shtrihen në gërmadhe dhe ju bashkë me fqinjët tuaj do t'i nënshtroheni për 70 vjet perandorit të Babilonisë. ♦

¹²Por, pas 70 viteve, – thotë Zoti, – do t'i kërkoj llogari mbretit të Babilonisë dhe popullit të tij për fajin, me të cilin janë ngarkuar. Pastaj edhe vendi i tyre do të bëhet përgjithmonë gërmadha. ¹³Do ta realizoj në ta atë me çka i kam kanosur kombet e tjera. Kjo është shkruar në pergamenën, në të cilën gjendet ajo që Jeremia i ka shpallur çdo kombi. ¹⁴Po, edhe babilonasit do t'u nënshtrohen kombeve të mëdha dhe mbretërve të fuqishëm. Edhe kundër tyre do të hakmerrem për krimet që kanë bërë.

♦ Siç duket, kjo zgjerohet nga shkatërrimi i Tempullit të parë më 586 deri më 516, kur mbaroi ngritjen e Tempullit të dytë.

Vegimi për ndëshkimin e kombeve

¹⁵Zoti, Perëndia e Izraelit, më ka thënë: «Merre këtë kupë vere nga dora ime. Ajo është e mbushur me zemërimin tim. Jepjau për të pirë të gjitha kombeve, tek të cilat po të dërgoj. ¹⁶Ta boshatisin kupën. Le të kalamenden të dehur drejt shpatës, të cilën do ta bëj të tërbohët mes tyre.»

¹⁷Pastaj e mora kupën dhe ua dhashë për të pirë të gjitha kombeve, tek të cilat më kishte dërguar Zoti.

¹⁸Më parë, u detyruan ta pinin Jerusalemi dhe qytetet e Judës – bashkë me mbretërit dhe udhëheqësit e tyre, – që të bëhen pluhur e hi, qytete tmerri, emrat e të cilave do të përdoren në mallkime, si bëhet deri sot.

¹⁹Këtu janë kombet e tjera, të cilat unë duhej t'i detyroja ta pinin kupën: faraonin, mbretin e Egjiptit përfshirë edhe oborrin, princat, si dhe popullin e tij ²⁰bashkë me të huajt që banojnë në Egjipt; të gjithë mbretërit e Ucit; të gjithë mbretërit e qyteteve filiste Ashkelon, Gaza, Ekron dhe ata që kanë mbetur nga Ashdodi; ²¹të gjithë edomasit, moavasit dhe amonasit; ²²të gjithë mbretërit e Tirit dhe të Sidonit, si dhe të krahinave bregdetare; ²³qytetet Dedan, Tema dhe Buz, dhe të gjithë njerëzit me tëmtha të rruar; ²⁴të gjithë mbretërit e Arabisë dhe të gjithë mbretërit e fiseve të shkretëtirës; ²⁵të gjithë mbretërit e Zimrit, Elamit dhe Medisë; ²⁶të gjithë mbretërit e veriut, të afërt dhe të largët, njëri pas tjetrit. Po, të gjitha perandoritë e tokës duhet ta pinë kupën. Në fund do ta pijë edhe perandori i Babilonisë.

²⁷Pastaj Zoti më ngarkoi që t'u përçoja kombeve këto fjalë: "Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit, thotë: «Pini, dehuni dhe villni, derisa të bini për tokë, që të mos ngriheni më! Kalamenduni drejt shpatës që do ta bëj të tërbohët mes jush!»

²⁸Por në qoftë se nuk pranojnë ta marrin kupën nga dora jote për ta pirë, atëherë thuaju: «Zoti i gjithëfuqishëm ju urdhëron! Ai thotë: Duhet ta pini patjetër! ²⁹Ndëshkimin do ta filloj me qytetin tim. A mendoni se do të kaloni pa u ndëshkuar? Jo, edhe ju do t'ju kapë ndëshkimi. Shpatën e thërras kundër të gjithë banorëve të tokës. Fjala e Zotit!»

³⁰⁻³¹"Krahas kësaj, duhet t'u thuash kombeve edhe këto fjalë: «Zëri i Zotit po vjen prej së larti si vrumbullima e luanit, si bubullimë; zëri i tij kërcënon duke dalë nga banesa e tij e shenjtë. Ai kumbon në vend si oshtima e shtrydhësit të rrushit dhe arrin te të gjitha kombet, deri në skaj të tokës! Zoti u bën gjyqin të gjitha kombeve; ai nxjerr para gjyqit gjithçka që quhet njerëzore dhe ia dorëzon fajtorët shpatës.»

³²Zoti i gjithëfuqishëm thotë: «Stuhia ngrihet prej skajeve të botës; kombet i gjen fatkeqësia njëri pas tjetrit.»

³³Gjithkund në tokë do të shtrihen kufoma njerëzish, të vrarë nga Zoti. E nuk do të ketë më asnjëri për t'i vajtuar, për t'i mbledhur dhe për t'i varrosur. Ata do të bëhen pleh për arat.

³⁴Klithni, ju, barinj të popujve, thërritni dhe rrokullisuni në pluhur, ju të fuqishmit, sepse tani e keni radhën për t'u therur! Do të shpërndaheni! Do të bini dhe do të thyheni si enë e çmueshme! ³⁵Për barinjtë e kombeve, nuk ka më largim. ³⁶Tashmë po dëgjoj të qarat dhe thirrjet e tyre për ndihmë, sepse Zoti po i asgjëson kopetë e tyre. ³⁷Zjarri i zemërimit të tij lëshohet mbi kullotat e pasura dhe i mbulon me heshtjen e vdekjes. ³⁸Po, Zoti është ngritur si luani që del nga shkurrat e tij. Mbarë toka është bërë shkretëtirë për shkak të shpatës së tmerrshme, për shkak të zemërimit të zjarrtë të Zotit.

Jeremia del në gjyq dhe shfajësohet

26 Jehojakimi, biri i Joshijës, nuk kishte shumë kohë që ishte bërë mbret i Judës, kur Zoti i tha Jeremisë:

²Paraqitu në oborin e përparmë të Tempullit dhe shpallu të gjithë atyre që vijnë nga qytetet e Judës, që të marrin pjesë në shërbesën fetare, me të cilën po të ngarkoj. Mos lër asgjë jashtë! ³Ndoshta ata do ta dëgjojnë dhe do të kthehen prej rrugës së tyre të gabuar. Atëherë do ta ndryshoj qëllimin tim dhe do ta mbaj fatkeqësinë, me të cilën i kam kanosur për shkak të veprave të tyre të këqija. ⁴Prandaj thuaju: «Zoti po ju paralajmëron! Më dëgjoni, – thotë, – dhe përmbajuni udhëzimeve që ju kam dhënë! ⁵Kushtojini vëmendje asaj që ju shpallin profetët e mi! Ju kam dërguar profet pas profeti; por deri sot, nuk i keni marrë seriozisht fjalët e tyre. ⁶Në qoftë se nuk më dëgjoni, do të veproj kundër këtij Tempulli, siç veprua kundër atij të Shilos. Do ta shkretoj edhe qytetin tuaj, që të gjitha kombet e botës ta përdorin emrin tuaj si mallkim!»

⁷Priftërinjtë, profetët dhe mbarë populli dëgjuan atë që thoshte Jeremia në oborin e Tempullit. ⁸Kur mbaroi fjalimin, ata e kapën dhe thirrën: «Për këtë ti duhet të vdesësh!» Ti guxon të pohosh: «Këtij Tempulli do t'i ndodhë si Shilos, dhe ky qytet do të shkatërrohet plotësisht; askush nuk do të banojë më këtu!» Këtë nuk po e thua në emër të Zotit?!» I gjithë populli u mblodh para Tempullit kundër Jeremisë.

¹⁰Kur udhëheqësit e Judës dëgjuan se ç'po ndodhte, shkuan nga pallati mbretëror në Tempull dhe u ulën pranë hyrjes së portës së re. ¹¹Priftërinjtë dhe profetët ngritën padi kundër Jeremisë para mbarë popullit dhe thanë: «Ky njeri meriton vdekjen, sepse ka guxuar të flasë si profet kundër qytetit tonë. E keni dëgjuar me veshët tuaj.»

¹²Jeremia e mbrojti veten, dhe u tha gjyqtarëve dhe popullit të mbledhur: «Zoti më ka dërguar për të thënë kundër këtij Tempulli dhe kundër këtij qyteti gjithçka që dëgjuat. ¹³Ndryshojeni tani mënyrën e jetesës dhe dëgjojeni Zotin, Perëndinë tuaj! Atëherë edhe ai do ta ndërrojë planin e tij dhe nuk do ta zbatojë fatkeqësinë, me të cilën ju ka kanosur. ¹⁴Jam në dorën tuaj; bëni me mua çfarë t'ju duket e drejtë. ¹⁵Por ju duhet ta dini: në qoftë se më vritni, do të derdhni gjakun e një njeriu të pafajshëm, dhe mbarë qyteti dhe banorët e tij, përfshirë edhe ju, do ta paguajnë me kokë. Zoti më ka dërguar me të vërtetë te ju për t'jua përçarur këtë paralajmërim.»

¹⁶Pastaj gjyqtarët dhe mbarë populli u thanë priftërinjve dhe profetëve: «Ky njeri nuk ka bërë asgjë për të merituar vdekjen, sepse me të vërtetë na ka folur në emër të Zotit, Perëndisë sonë.»

¹⁷Më parë, disa prej pleqve të vendit ishin ngritur dhe i kishin thënë turmës së mbledhur: ¹⁸«Në kohën kur në Judë mbretëronte Hizkija, këtu vepronte profeti Mikeja nga Moresheti. Ai i tha popullit të Judës në emër të Perëndisë, Zotit të botës: «Mali i Cionit do të lërohet si arë, Jerusalemi do të bëhet grumbull gërmadhash, kurse mali i Tempullit do të bëhet kodër e pyllëzuar!» ¹⁹A e vrau atëherë profetin mbreti dhe populli? Aspak! Ata e dëgjuan Zotin dhe kërkuan ta fitonin përsëri dashamirësinë e tij. Për këtë Zoti nuk e zbatoi planin e tij dhe nuk e hodhi mbi ta fatkeqësinë, me të cilën i kishte kanosur. Ne po bëjmë padrejtësi të madhe.»

Fati që e kanoste Jereminë

²⁰Atëherë kishte edhe profetë të tjerë, të ngjashëm me Jereminë, të cilët u paraqitën në emër të Zotit për të dënuar Jerusalemin dhe Judën. Njëri prej tyre quhej Urija dhe ishte biri i Shemajës dhe rridhte nga Kirjat-Jearimi. ²¹Mbreti Jehojakim, gjeneralët dhe ministrat e tij i dëgjuan fjalimet e Urijës. Për këtë mbreti kërkoi ta vriste. Kur mori vesh këtë, Urija u frikësua dhe iku në Egjipt. ²²Por mbreti Jehojakim i dërgoi pas Elnatanin, birin e Ahvorit, bashkë me disa njerëz. ²³Ata e morën nga Egjipti dhe e sollën para mbretit. Ky urdhëroi të ekzekutohej me shpatë, dhe kufoma e tij të varrosej në varrezat e të varfërve. ²⁴Por Jeremia i shpëtoi ekzekutimit – vetëm sepse Ahikami, biri i Shafanit, e mbrojti dhe nuk lejoi që t'i dorëzohej turmës së tërbuar.

E vetmja rrugëdalje

27 Pak pas fillimit të mbretërimit të Cidkijës, mbretit të Judës, dhe birit të Joshijës, Zoti i tha Jeremisë: ²«Bëj për vete zgjedha prej druri e litari, dhe vëri rreth qafe. ³Pastaj dërgojau mbretërve të Edomit, Moavit, Amonit, Tirit dhe Sidonit. Thuaju lajmëtarëve të tyre që kanë ardhur në Jerusalemin te mbreti Cidkija: ⁴«Perëndia e Izraelit, Zoti i gjithëfuqishëm, ju urdhëron t'u përçoni mbretërve tuaj këto fjalë: ⁵Unë e krijova Tokën me fuqinë time dhe me forcat e mia, si dhe të gjithë njerëzit dhe kafshët që banojnë në të. Mund t'ia jap kujt të dua. ⁶Tani do t'ua dorëzoj të gjitha vendet tuaja shërbëtorit tim, Nebukadnecarit, perandorit të Babilonisë; atij i kam nënshtuar madje edhe kafshët e egra. ⁷Të gjitha kombet do t'i shërbejnë atij, birit dhe nipit të tij, derisa të vijë koha kur vendi i tij t'u nënshtrohet kombeve të mëdha dhe mbretërve të fuqishëm. ⁸Por në qoftë se një komb ose mbretëri nuk do t'i shërbejë Nebukadnecarit, dhe nuk do të përkulet nën zgjedhën e tij, kundër këtij kombi do të dërgoj perandorin babilonas, derisa ta kem asgjësuar plotësisht me shpatë, uri dhe epidemi. Fjala e Zotit! ⁹Mos i dëgjoni profetët tuaj dhe të gjithë ata që profetizojnë me anë të ëndrrave, lutjeve të të vdekurve ose magjisë për parashikimin e së ardhmes. Ata ju bindin të mos i nënshtrohëni perandorit të Babilonisë. ¹⁰Por ata gënjejnë! Në qoftë se i dëgjoni, do të dëboheni nga vendi juaj; do të detyrohemi t'ju mohoj, dhe ju do të rrënoheni. ¹¹Por në qoftë se një komb përkulet nën zgjedhën e perandorit të Babilonisë dhe i nënshtrohet atij, do ta lejoi që banojë në atdheun e tij pa shqetësim; ai do të mund ta punojë tokën dhe të vazhdojë të

banojë atje. Fjala e Zotit!»

¹²Jeremia i tha të njëjtën gjë Cidkijës, mbretit të Judës: "Përkuleni qafën nën zgjedhën e perandorit të Babilonisë; nënshtrojeni atij dhe kombit të tij. Atëherë do të mbeteni gjallë. ♦ ¹³Apo doni të vdisni nga shpata, uria a epidemia? Zoti ka kanosur me një vdekje të tillë çdo komb që nuk do t'i nënshtrohet perandorit të Babilonisë. ¹⁴Mos i dëgjoni profetët që ju thonë: «Mos iu nënshtrojeni perandorit të Babilonisë!» Ata ju çojnë në fatkeqësi. ¹⁵Zoti thotë: «Nuk i kam dërguar unë. Ata gënjejnë, kur pohojnë se flasin në emrin tim. Në qoftë se i dëgjoni, do të detyrohem t'ju mohoj. Do të rrënoheni, ju dhe profetët që ju mashtrojnë!»

¹⁶Jeremia u tha priftërinjve dhe mbarë popullit: "Zoti ju njofton: «Mos i dëgjoni profetët tuaj, të cilët duan t'ju bindin që enët e shenjta të Tempullit do t'ju rikthehen së shpejti nga Babilonia. Ata ju mashtrojnë!

¹⁷Mos i dëgjoni! Nënshtrojeni perandorit të Babilonisë; atëherë do të mbeteni gjallë. Përse të jetë ky qytet grumbull gërmadhash? ¹⁸Në qoftë se këta njerëz do të kishin qenë me të vërtetë profetë, të cilëve Zoti do t'ua kishte besuar fjalën e tij, atëherë ata do të ishin sjellë ndryshe: do ta kishin mbytur me lutje Zotin e gjithëfuqishëm, që të mos lejonte që edhe thesaret e pakta që mbetën në Tempull, në pallatin mbretëror dhe në Jerusalem, të shpiteshin në Babiloni»

¹⁹⁻²¹Kanë mbetur ende: dy shtyllat e arta, legeni i madh për ujë, legenët e vegjël dhe pjesa e pajisjeve të tjera; Nebukadnecari, perandori i Babilonisë, nuk i mori me vete, kur e dëboi Jehojahinin, birin e Jehojakimit, mbretin e Judës, bashkë me të gjithë burrat me influencë nga Juda dhe nga Jerusalemi, deri në Babiloni.

Por Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit, thotë: «Thesarët që mbetën në Tempull, në pallatin e mbretit dhe në Jerusalem, ²²do të dërgohen më vonë në Babiloni; dhe do të mbeten atje, derisa të kujdesem vetë që t'i sjellin përsëri këtu.»

♦ [Ishte këshilluar me sundimtarët e Edomit, Moavit, Amonit, Tirit dhe Sidonit për të organizuar kryengritje kundër babilonasve.](#)

Profetët kundërshtojnë njëri-tjetrin

28 Në muajin e pestë të po atij viti – ishte viti i katërt i mbretërimit të Cidkijës – u paraqit profeti Hananja, biri i Asurit nga Givoni, për të kundërshtuar Jereminë. Në praninë e priftërinjve dhe të popullit, ai i tha: ²Perëndia e Izraelit, Zoti i gjithëfuqishëm, thotë: «Do ta thyej zgjedhën e perandorit të Babilonisë! ³Edhe dy vjet, do t'i sjell të gjitha enët e shenjta të Tempullit, të cilat Nebukadnecari i mori nga ky vend dhe i çoi në Babiloni. ⁴Edhe mbretin Jehojahin të Judës dhe të gjithë të tjerët që ishin dëbuar prej Judës në Babiloni, do t'i kthej, sepse do ta thyej zgjedhën e perandorit të Babilonisë. Fjala e Zotit!»

⁵Pastaj profeti Jeremia iu përgjigj profetit Hananja para priftërinjve dhe para të gjithë popullit që ishte mbledhur në Tempull: ⁶«Ashtu qoftë! Do të dëshiroja që Zoti ta bënte. I plotësoftë fjalët e tua dhe i ktheftë këtu enët e Tempullit, bashkë me të gjithë të mërguarit prej Babilonisë! ⁷Por tani dëgjo se ç'kam për të të thënë, ty dhe mbarë popullit: ⁸edhe profetët që jetuan shumë kohë më parë, para meje dhe para teje, parashikuan për shumë vende dhe perandori të mëdha vetëm luftë, fatkeqësi dhe epidemi. ⁹Por në qoftë se një profet parashikon lumturi dhe fitore, duhet pritur nëse fjala e tij do të plotësohet. Vetëm atëherë do të vërtetohet nëse ka folur në emër të Zotit.»

¹⁰Pastaj Hananja e mori zgjedhën nga qafa e Jeremisë dhe e theu. ¹¹Atëherë pohoi para të gjithëve: "Zoti thotë: «Po kështu, pas dy vitesh, pikërisht në këtë ditë, do ta marr zgjedhën, që Nebukadnecari ua vuri të gjitha kombeve, dhe do ta thyej.»"

Jeremia u largua. ¹²Por disa kohë pasi Hananja ia kishte hequr zgjedhën nga qafa dhe e kishte thyer, Zoti i tha Jeremisë: ¹³Shko e përçoji Hananjës këto fjalë: Zoti të thotë: «Zgjedhën prej druri e ke thyer, por në vend të saj do të të vë një zgjedhë të hekurt. ¹⁴Perëndia e Izraelit, Zoti i gjithëfuqishëm, ka thënë: Në qafën e të gjitha kombeve do të vendos një zgjedhë të hekurt; ata do të detyrohen t'i nënshtrohen Nebukadnecarit, perandorit të Babilonisë. Madje do t'i nënshtrohen edhe kafshët e egra.»

¹⁵Jeremia shtoi: "Dëgjo pak, Hananja! Ty nuk të ka dërguar Zoti. Ti e ke mashtruar popullin që t'i varë shpresat te gënjeshttrat. ¹⁶Për këtë Zoti ka thënë: «Për ty nuk do të ketë më vend në tokë. Dhe këtë vit do të vdesësh, sepse ke predikuar kryengritje kundër Zotit.»" ¹⁷Në muajin e shtatë të po atij viti profeti Hananja vdiq.

Jeremia paralajmëron të mërguarit për shpresat e kota

29 Profeti Jeremia dërgoi nga Jerusalemi një letër në Babiloni drejtuar pleqve të kishës që kishin mbetur gjallë, priftërinjve, profetëve dhe të gjithë të tjerëve që Nebukadnecari i kishte dëbuar në mërgim. ²Në të vërtetë, mbreti babilonas kishte larguar prej Jerusalemit mbretin Jehojahin, nënën e tij, oborrtarët dhe udhëheqësit e Judës dhe të Jerusalemit, si dhe farkëtarët dhe ekspertët për çështjet e fortifikimit. ³Jeremia e dërgoi letrën me anë të Elases, birit të Shafanit, dhe Gemarjës, birit të Hilkijsë, të cilët mbreti Cidkija i dërgoi te Nebukadnecari në Babiloni. Në letrë thuhej: "Perëndia e Izraelit, Zoti i gjithëfuqishëm, u thotë të gjithë atyre, të cilët ai bëri që t'i largonin nga Jerusalemi në Babiloni:

⁵«Ndërtoni shtëpi dhe mobilojini. Ngrini kopshte, sepse ju do të qëndroni mjaft gjatë dhe do t'i hani ato që rriten në to. ⁶Martohuni dhe bëni fëmijë! Martoni bijtë dhe bijat tuaja, që të lindin fëmijë! Ju duhet të shtoheni dhe të mos pakësoheni. ⁷Punoni për të mirën e qyteteve ku ju kam mërguar, dhe lutjuni Zotit për to! Kur u shkon mbarë atyre, do t'ju shkojë edhe juve mbarë.»

⁸Perëndia e Izraelit, Zoti i gjithëfuqishëm, ka thënë: «Mos lejoni të mashtroheni nga profetët dhe falltarët që janë mes jush. Mos u besoni këtyre ëndërrësve që përallisin atë që ju dëshironi! ⁹Ata pohojnë se flasin në emrin tim. Por ata ju gënjejnë; nuk i kam dërguar unë. ¹⁰Po ju them: Perandoria babilonase do të zgjatë edhe 70 vjet. Vetëm pasi të ketë mbaruar, do t'ju ndihmoj; atëherë do ta plotësoj premtimin tim dhe do t'ju kthej në shtëpi. ¹¹Në të vërtetë, plani im për ju qëndron i patundur: kërkoj fatin tuaj të mirë e jo fatin tuaj të keq. Kam ndër mend t'ju dhuroj një të ardhme siç e keni shpresuar. Fjala e Zotit! ¹²Ju duhet të më drejtoheni mua dhe të më bëni thirrje, dhe atëherë do t'ju dëgjoj. ¹³⁻¹⁴Ju duhet të më kërkonte më gjithë zemër, atëherë do të më gjeni. Do ta kthej fatin tuaj dhe do t'ju mbledh nga të gjithë popujt dhe vendet ku ju kam shpërndarë; do t'ju kthej në vendin prej të cilit ju kam larguar. – Fjala e Zotit!»

¹⁵Ju pohoni se Zoti ju ka dhënë profetë edhe në Babiloni. ¹⁶Por mos u mashtroni nga ata! Për pasardhësin e Davidit, i cili tani po mbretëron në Jerusalem, për mbarë popullin atje, vëllezërit tuaj, që nuk u dëbuan në mërgim, Zoti i gjithëfuqishëm thotë: ¹⁷⁻¹⁸«Do të hedh mbi ta luftë, uri dhe epidemi, dhe do të sillem me ta si me fiqtë që nuk hahen dot. Të gjithë popujt e botës do të tmerrohen kur ta shohin. Kudo që t'i shpërndaj këta njerëz, do të dëgjojen britma nga frika; ata do të vihen në lojë dhe emri i tyre do të përdoret si mallkim. ¹⁹Kështu do t'i ndëshkoj, sepse nuk më kanë dëgjuar mua, Zotin. Herë pas here kam dërguar te ju shërbëtorët e mi, profetët, por ju nuk i keni dëgjuar. ²⁰Tani ju, që ju kam larguar në robëri nga Jerusalemi në Babiloni, dëgjoni çfarë kam për t'ju thënë unë, Zoti!»

²¹Për dy profetët, Ahavin, birin e Kolajës, dhe Cidkijën, birin e Maasesmës, të cilët flasin vërtet në emër të Zotit, por ju tregojnë gënjeshtër, Perëndia e Izraelit, Zoti i gjithëfuqishëm, thotë: Do t'ia dorëzoj perandorit të Babilonisë. Ai do t'i vrasë para syve tuaj. ²²Në qoftë se njëri prej jush dëshiron të mallkojë dikë, do të thotë: «Të ndodhtë si u ndodhi Ahavit dhe Cidkijës, të cilët perandori i Babilonisë i poqi të gjallë!» ²³Në të vërtetë, ata kanë bërë atë që në Izrael quhet turp: ata kanë bërë tradhti bashkëshortore me gratë e bashkatdhetarëve të tyre dhe kanë treguar gënjeshtër në emrin tim, të cilat nuk ua kam vënë aspak në gojë. Unë, Zoti, e di se ç'kanë bërë, dhe dal dëshmitar kundër tyre.»

Jeremisë i përgjigjet një profet nga Babilonia

²⁴⁻²⁵Perëndia e Izraelit, Zoti i gjithëfuqishëm, i dha Jeremisë një porosi për Shemajën nga Nehelami. Ky, pa lejen e kishës, i kishte shkruar një letër priftit Cefanja, birit të Maasejës, dhe njëkohësisht të gjithë priftërinjve dhe mbarë popullsisë së Jerusalemit.

Në letër thuhej: ²⁶Zoti të ka emëruar ty, Cefanja, pasardhës të priftit Jehojada. Ti ke për detyrë të kujdesesh që çdo njeri i marrë që vjen në Tempull dhe shtiret si profet, të vihet në shtyllën e turpit me qafore prej hekuri.

²⁷Përse nuk keni vepruar kështu kundër Jeremisë nga Anatoti, i cili shtiret si profet? ²⁸Ai guxoi të na shkruante në Babiloni: «Ju duhet të qëndroni atje edhe për shumë kohë. Prandaj ndërtoni shtëpi. Mbillni kopshtet, sepse do të pritni ende mjaft gjatë për të ngrënë atë që rritet në to!»

²⁹Prifti ia lexoi Jeremisë këtë letër me zë të lartë. ³⁰Atëherë Zoti i tha Jeremisë:

³¹«Lajmëro të gjithë të mërguarit dhe njoftoju për atë që vendosa për Shemajën nga Nehelami: «Shemaja është shtirë si profet, megjithëse nuk e dërgova. Ai ju ka çuar në rrugë të gabuar që t'i vini shpresat në gënjeshtër.»

³²Për këtë do ta ndëshkoj bashkë me familjen e tij. As ai e as ndonjëri prej pasardhësve të tij nuk do ta shohë se si do ta kthej popullin tim në atdhe, sepse ai ka predikuar kryengritje kundër meje. – Fjala e Zotit!»

Premtimet e Zotit drejtuar popullit të tij

30¹⁻²Zoti, Perëndia e Izraelit, i dha Jeremisë këtë detyrë: «Shkruaj në një libër gjithçka që të kam thënë, ³sepse po vjen koha kur do ta kthej për të mirë fatin e popullit tim, të njerëzve prej Izraelit dhe Judës. Do t'i kthej në vendin që u dhashë pasardhësve të tyre; ata do ta marrin përsëri në dorë.»

⁴⁻⁵Zoti ka thënë për Izraelin dhe Judën këto fjala:

Nëpër katastrofa deri te çlirimi

Po dëgjojmë klithma frike, na pushton një tmerr. ⁶Informohuni, shikoni rreth e rrotull: a mund të lindin burrat fëmijë? Pse atëherë i mbani duart para barkut si gratë në vuajtjet e lindjes? Pse i keni fytyrat të zbehta si kufoma? ⁷Po, kjo do të jetë ditë e tmerrshme, ndryshe nga ditët e tjera, një kohë e rrezikshme për pasardhësit e (Jakov) Izraelit – e megjithatë ata do t'i shpëtojnë këtij rreziku!

⁸«Ajo do të jetë njëkohësisht dita, – thotë Zoti i gjithëfuqishëm, – kur t'ua heq zgjedhën supeve të pasardhësve të Jakovit dhe kur ta thyej atë! Ata nuk do të jenë më skllëvërit e zotërinjve të huaj, ⁹por do

të më shërbejnë mua, Zotit, Perëndisë së tyre, dhe njërit prej pasardhësve të Davidit, të cilin do ta emëroj mbret mbi ta!

¹⁰Ju, pasardhës të Jakovit, mos kini frikë! – thotë Zoti. – Ju jeni nën mbrojtjen time! Ju izraelitë, mos humbitni guximin!

Do t'ju nxjerr ju dhe fëmijët tuaj prej vendit të largët, ku u zutë rob. Ju do të ktheheni në vendin tuaj dhe atje do të banoni në paqe, të sigurt dhe të qetë. ¹¹Unë, Zoti, jam me ju; do t'ju ndihmoj! Të gjitha kombet, nëpër të cilat ju kam shpërndarë, do t'i asgjësoj, por kurrë ju! Ju do t'ju disiplinoj, pasi nuk mund t'ju lë pa ndëshkim!»

Plagët do t'i shërojnë vetë Zoti

¹²Zoti i thotë Jerusalemit: "Ti je shëmbur në dru; plagët e tua janë vdekjeprurëse. ¹³E askush nuk bën kurrjë për ty.

Plagët e tua të qelbëzuara nuk mund t'i kurojë asnjë ilaç; ato nuk mund të shërohen më.

¹⁴Të gjithë dashnorët e tu të kanë harruar dhe nuk e çajnë më kokën për ty, sepse të rraha me grushta, sikur të isha armiku yt. Të kam ndëshkuar me kaq ashpërsi për shkak të mëkateve të shumta.

¹⁵Përse ankohesh që je shëmbur në dru? Për shkak të fajësisë sate të madhe, për shkak të mëkateve të tua të shumta! ¹⁶Por të gjithë ata që të kanë ngrënë siç hanë kafshët grabitqare prenë e tyre, do të hahen vetë!

Të gjithë armiqtë e tu do të çohen në robëri, dhe të gjithë ata që të kanë plaçkitur, do të plaçkiten vetë!

¹⁷Ata pohojnë se unë të kam mohuar: «Ja Jerusalemi, qyteti, për të cilin askush nuk do t'ia dijë.» Për këtë do të të rikthej! – thotë Zoti. – Do t'i shëroj plagët e tua.”

Rindërtimi dhe përsëritja e mbretërisë

¹⁸Zoti thotë: «Do të kem mëshirë për pasardhësit e Jakovit dhe do ta kthej në të mirë fatin e tyre. Mbi grumbujt e gërmadhave do të ngrihen përsëri qytetet e tyre, pallatet do të rindërtohen mbi themelet e vjetra. ¹⁹Populli im do të mund të qeshë përsëri dhe të këndoje këngë mirënjohjeje. Do të bëj që të shtohet e të mos pakësohet. Do t'ua vë nderin në vend, që të mos i përbuzë më askush. ²⁰Me ta do të jetë si më parë: ata do të jetojnë të sigurt nën mbrojtjen time; kush i sulmon, atij do t'i kërkoj llogari. ²¹Sundimtari i tyre do të jetë përsëri njëri prej gjirit të tyre, njëri prej popullit të tyre. Do t'i lejoj që të më afrohen. Kush mund ta bëjë këtë pa lejen time? – thotë Zoti. – Kështu do të vihej në rrezik jeta e tij!»

Premtimi i Zotit vlen

²²Zoti thotë: «Ju do të jeni përsëri populli im, dhe unë do të jem Perëndia juaj!»

²³Zemërimi i Zotit shpërthen si stuhi shkretuese, dhe ky do t'i gjejë të gjithë fajtorët. ²⁴Nuk do të pushojë së tërbuari, derisa të zbatohet gjithçka që ka ndër mend Zoti. Më pas do ta kuptoni pse gjithçka duhej të ndodhte ashtu.

31 «Atëherë, – thotë Zoti, – do të jem përsëri Perëndia e të gjitha fiseve të Izraelit, dhe ato do të jenë populli im!»

Të mërguarit nga mbretëria e veriut lejohen të kthehen

²Zoti thotë: «Do të kem mëshirë për popullin tim! Në shkretëtirë do t'i mbledh të gjithë ata që i kanë ikur shpatës. Izraeli do të kthehet në vendin e vet; atje do të gjejë qetësi!»

³Zoti ka ardhur nga larg; ai i thotë popullit të tij: "Kurrë nuk kam pushuar së të dashuri. Jam besnik ndaj teje ashtu si në ditën e parë, ⁴o Izrael, i dashuri im! Do të të jap një fillim të ri; do t'i rindërtoj qytetet e tua. Mos mbani më zi; merre përsëri dajren dhe nis vallen! ⁵Mbillni hardhi në malet e Samarisë! Mos kini frikë se mos të huajt hanë frutat e tyre! ⁶Nuk është larg dita, kur në malet e Efraimit do të thirret: «Ngrihuni në malin e Cionit, te Zoti, Perëndia juaj!»

⁷Zoti thotë: "Këndoni dhe brohoritni! Gëzohuni me Izraelin, të parin e të gjithë popujve! Adhuroni dhe falënderoni, përçoni gjithkund: «Zoti i ka ndihmuar të gjithë ata që kanë mbetur gjallë dhe i ka çliruar.»

⁸Po, unë, Zoti, do t'i kthej në shtëpi prej vendeve të veriut; do t'i mbledh nga skajet e botës. Të verbrit dhe të paralizuarit nuk do të mbeten prapa; edhe shtatzënat dhe lehonat do t'i kthej. Të gjithë do të kthehen, një turmë shumë e madhe. ⁹Ata po afrohen duke qarë; ata i besojnë udhëheqjes sime. Do t'i çoj në rrugë të hapura, që të mos bjerë askush; do t'i sjell në lugina plot ujë. Unë jam dhe do të mbetem ati i Izraelit, dhe Efraimi është i parëlinduri im!"

¹⁰Ju popuj, dëgjoni çfarë po ju thotë Zoti: përçojani ishujve më të largët: «Isha unë që e shpërndava Izraelin në të gjitha anët, por tani do t'i mbledh përsëri. Do ta mbroj popullin tim siç mbron bariu kopenë.

¹¹Unë, Zoti, do t'i shpëtoj pasardhësit e Jakovit, do t'i liroj nga pushteti i më të fuqishmit të të gjitha kombeve. ¹²Ata do të vijnë në malin e Cionit dhe do të fillojnë të këndojnë këngë gëzimi. Ata do të gëzohen për dhuratat e mia, për drithin, verën dhe vajin, për delet dhe bagëtinë. Ata do të lulëzojnë si kopshti i ujitur mirë; nuk do të rrënohen më kurrë. ¹³Vajzat do të gëzohen dhe do të vallëzojnë; të rinjtë dhe pleqtë

do të lumturohen. Do t'i ngushëlloj; pikëllimin e tyre do ta shndërroj në brohoritje, kurse hallin në gëzim.
¹⁴Priftërinjve të mi do t'u jap përsëri pjesët më të mira të flijimit, dhe popullin tim do ta ngop me dhuratat e mia. Fjala e Zotit!»

Kthimi i fëmijëve të Rahelës

¹⁵⁻¹⁶Në Ramë dëgjohen klithma vajtimi dhe të qara të hidhura: Rahela vajton fëmijët e saj dhe nuk do të ngushëllohet; asaj ia morën të gjithë.

Por Zoti i thotë: «Mos vajto më, lëri të qarat; ti nuk duhet t'i kesh rritur më kot fëmijët e tu; ata do të kthehen nga vendi i armiqve! ¹⁷Për ata ka shpresa! Fëmijët e tu do të kthehen në atdhe! – Fjala e Zotit!»

Kthimi i birit të humbur

¹⁸Zoti thotë: «Kam dëgjuar mirë se si ankohen njerëzit e Efraimit: «Ti na ke goditur, o Zot, dhe ne duhej të goditeshim si ka i ri kryeneç. Por na lejo të kthehemi tek ti, sepse ti, o Zot, je Perëndia jonë! ¹⁹Jemi kthyer tek ti dhe na vjen keq për atë që kemi bërë. Ne kemi ardhur në vete dhe na vjen t'i shkullim flokët. Ne turpërohemi thellësisht për shkak të fajësisë, me të cilën jemi ngarkuar mendjelehtësisht dhe të cilën duhet ta paguajmë.»

²⁰«Përse e trajtoj Efraimin sikur të ishte biri im i dashur, fëmijën që e dua më shumë se gjithçka tjetër? – thotë Zoti. – Sa herë që e përmend emrin e tij, nuk mund të mos mendoj për të. E tani zemra ime është e tronditur: duhet të kem mëshirë për të!»

Fillimi i një të ardhme të mrekullueshme

²¹Ju izraelitë, mendohuni mirë si ishte rruga, në të cilën erdhët! Vendosni tabela shenjash rrugore dhe shënoni rrugët, sepse tani duhet të ktheheni në to! Po, kthehuni në qytetet tuaja! ²²Edhe për sa kohë do të ngurroni? Përse kundërshtoni? Zoti do të bëjë diçka krejtësisht të re në botë; aq e pabesueshme sa gruaja që mbron burrin e saj!

Edhe fati i Judës do të ndryshojë

²³Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit, më tha: «Edhe fatin e Judës do ta ndryshoj për të mirë. Në qytetet e Izraelit dhe gjithkund në vend do të flitet kështu: «O vend, të bekoftë Zoti, i cili jep shpëtim dhe paqe! Qofshi të bekuara, ju male, të cilat Zoti i bëri pronë të tij. ²⁴Atëherë qytetet e Judës do të popullohen përsëri; do të ketë përsëri bujq dhe barinj, që do ta përshkojnë vendin me kopetë e tyre. ²⁵Të gjithë ata që i ka këputur fare etja, do t'u jap të pinë; të gjithë ata që janë torturuar nga uria, do t'i ngop!»

²⁶Atëherë njerëzit do të thonë: «Rashë të flija dhe u zgjova i freskuar dhe i forcuar.»»

Izraeli dhe Juda do të rikthehen

²⁷«Po vjen koha, – thotë Zoti, – kur do të lejohet që njerëzit dhe kafshët të banojnë përsëri në Izrael dhe në Judë. ²⁸Siç bëra që këto mbretëri të shkuleshin, të shkatërroheshin, të asgjësoheshin dhe të shkretësoheshin, po ashtu do të sigurohem që ato të mbillen dhe të rindërtohen.

²⁹Atëherë nuk do të thuhet më: «Etërit kanë ngrënë rrush të thartë dhe fëmijët e kanë marrë shijen të thartë.» ³⁰Vetëm ai që bën krim, do të vdesë për këtë; vetëm ai që ha rrush të thartë, do të ketë shije të thartë! ♦

♦ Meqenëse besëlidhja e re nuk kishte më të bëjë me kombin përgjithësisht, por me individët, kushtet e vjetra nuk vlejnë më.

Zoti do të lidhë besëlidhje të re me Izraelin

³¹«Kujdes! – thotë Zoti. – Pas pak do të lidh besëlidhje të re me popullin e Izraelit dhe me popullin e Judës.

³²Ajo nuk do t'i ngajë besëlidhjes, që lidha me të parët tuaj, kur i mora për dore për t'i nxjerrë nga Egjipti. Këtë besëlidhje e shkelën, megjithëse unë si Zoti i tyre nuk i lashë pas dore. ³³Besëlidhja e re, që do të lidh me popullin e Izraelit, do të jetë krejtësisht ndryshe; Ligjin tim nuk do ta shkruaj mbi rrasë guri, por në zemër dhe në ndërgjegje. Unë do të jem Perëndia e tyre, dhe ata do të jenë populli im. – Fjala e Zotit!

³⁴Atëherë askush nuk do të ketë nevojë ta mësojë bashkëqytetarin e tij, as t'i thotë vëllait të tij: «Njihuni me Zotin!», sepse të gjithë do të më njohin, prej më të voglit gjer te më fisniku, sepse do t'ua fal mosbindjen dhe do ta harroj fajësinë e tyre. – Fjala e Zotit!»

Izraeli do të mbetet përgjithmonë popull i Zotit

³⁵Zoti e ka përcaktuar diellin si dritë për ditën, kurse hënën dhe yjet si dritë për natën. Zoti e rrëmon detin, që dallgët e tij të tërbohen. Ai, Zoti i gjithëfuqishëm, thotë:

³⁶«Beto hem se do të kujdesem që këto rregulla të mos shfuqizohen, që Izraeli të mbetet populli im dhe ta ndihmoj.»

³⁷Zoti thotë: «Sa ç'mund të matë njeriu gjerësinë e qiellit ose themelet e tokës, aq mund ta mohoj unë popullin e Izraelit – me gjithçka që ka bërë.»

Jerusalemi do të rindërtohet

³⁸«Po vjen koha, – thotë Zoti, – kur Jerusalemi do të rindërtohet për nderin tim. Muret e tij do të shtrihen si më parë, së pari nga kulla e Hananelit në verilindje deri në Portën e Qoshes në veriperëndim. ³⁹Por që andej muri do të shkojë në vijë të drejtë deri në kodrën e Garevit; vetëm atëherë do të kthehet në jug në drejtim të Goas. ⁴⁰Në jug do të përfshihet edhe mbarë lugina ku varrosen të vdekurit dhe ku derdhet hiri që mbetet prej flijimeve. Madje edhe kjo krahinë e papastër dhe, përveç kësaj, të gjitha shpatet nga kjo anë e përroit Kidron gjer lart në Portën e Kuajve në lindje, do të më kushtohen mua dhe do të jenë prona ime. Ky Jerusalem nuk do të shembet dhe të shkatërrohet më!»

Jeremia blen një tokë si shenjë inkurajuese

32 Vitin e 10-të të mbretërimit të Cidkijës – ishte viti i 18-të i mbretërimit të Nebukadnecarit – Jeremia mori një detyrë nga Zoti. ²Atëherë ushtria e Nebukadnecarit kishte rrethuar Jerusalemin, por profeti ishte i burgosur në oborrin e rojtarëve të pallatit mbretëror. ³Mbreti e ruante të burgosur atje, sepse Jeremia kishte shpallur si vijon: ⁴Zoti thotë: «Këtë qytet do t'ia dorëzoj pushtetit të perandorit të Babilonisë; ai do ta pushtojë. ⁵Mbreti Cidkija nuk do të ikë, por do të shtihet në mënyrë të pashmangshme në duart e perandorit babilonas. Ai do ta shohë ballë për ballë dhe do të detyrohet t'i japë llogari. ⁶Nebukadnecari do ta marrë në Babilon, dhe atje do të mbetet derisa të vdesë. – Fjala e Zotit! – Lufta jote kundër babilonasve është e kotë!» – ⁷Atje në oborrin e rojtarëve të pallatit, Jeremia mori këtë detyrë. Ai e raportoi vetë:

⁷Zoti më tha: ⁸Hanmeli, biri i xhaxhait tënd Shallumit, do të vijë tek ti duke t'u lutur: «Ma bli tokën time në Anatot! Kam vështirësi, dhe ti si i afërmi im më i ngushtë, e ke për detyrë ta sigurosh.» ⁹Dhe në të vërtetë kushëriri im, Hanmeli, erdhi tek unë në oborrin e rojtarëve, siç më kishte parathënë Zoti, e më tha: «Ma bli tokën time në Anatot në krahinën e Benjamin! Si i afërmi im më i ngushtë, ti duhet ta sigurosh. Po ta blejë një tjetër, ti do të detyrohesh ta riblesh. Të lutem, blije!»

Atëherë e kuptova se ky ishte urdhër i Zotit. ¹⁰E bleva tokën dhe të hollat ia dhashë kushëririt tim. ¹¹U përpilua kontrata e blerjes. Originali u vulos dhe argjendi u peshua para dëshmitarëve. ¹²Kontratën e blerjes, origjinalin e vulosur dhe të rregullt bashkë me kopjen, ¹³ia dhashë Baruhut, birit të Nerijës dhe nipit të Mahsejës. Kështu bëra në prani të kushëririt tim dhe të dëshmitarëve, që kishin nënshkruar kontratën, dhe para syve të të gjithë burrave të Judës që gjendeshin në oborrin e rojtarëve. ¹⁴Pastaj në sy të të gjithëve caktova detyrën që vijon: ¹⁵Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit, të urdhëron: «Merre këtë kontratë blerjeje, origjinalin e vulosur bashkë me kopjen, dhe vendose në një shtambë prej balte, që të ruhet e padëmtuar. ¹⁶Sepse – kështu thotë Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit, – një ditë në këtë vend do të blihen përsëri shtëpi, toka dhe vreshta.»

¹⁷Pasi ia dorëzoja Baruhut kontratën e blerjes, iu luta Zotit: ¹⁸O Zot, Perëndia jonë, me fuqinë tënde madhështore ti ke krijuar qiellin dhe tokën. Për ty nuk është asgjë e pamundur. ¹⁹Ti u tregon njerëzve dashuri dhe besnikëri nëpër mijëra breza; por në qoftë se ata ngarkohen me faj, ti ndëshkon për këtë edhe fëmijët e tyre. Ti, Perëndi i madh dhe i fortë, ti Zot i gjithëfuqishëm, ²⁰planet e tua janë të mëdha dhe veprat e tua janë të forta. Ti i kushton vëmendje asaj që bëjnë njerëzit, dhe i jep secilit atë që meriton sipas veprave të tij. ²¹Atëherë në Egjipt dhe deri sot ti ke bërë mrekulli të mëdha, për ne dhe për kombet e tjera, dhe si pasojë nami yt i madh njihet në të gjithë botën. ²²Me mrekulli të habitshme, me dorë të fortë dhe krah lart e nxore popullin tënd nga Egjipti; armiqtë e tu mbaruan nga tmerrri dhe frika. ²³Ti ua dhe këtë vend izraelitëve, të cilin ua kishe premtuar me përbatim të parëve të tyre, këtë vend të pasur dhe pjellor. ²⁴Por kur e kishin shtënë në dorë vendin, ata nuk të dëgjuan më dhe nuk u kujdesën për udhëzimet e tua. Nuk zbatuan kurrë prej atyre që urdhërova. Në fund bëra që të gjitha këto fatkeqësi të binin mbi ta. ²⁵Ledhet e sulmimit, nëpër të cilat babilonasit do të sulmonin qytetin, tashmë kanë dalë përpara deri në muret e qytetit. Së shpejti Jerusalemi do të bjerë; këtë do ta sigurojnë armët e armikut, si dhe uria dhe epidemia. Ajo, me të cilën i ke kanosur, u realizua: këtë mund ta shohësh vetë. ²⁶E megjithatë, o Zot dhe Perëndi, ti më ke urdhëruar: «Blije tokën! Bëje në prani të dëshmitarëve!» – e Jerusalemi është pothuajse në duart e babilonasve!»

²⁷Zoti m'u përgjigj: ²⁸«Unë jam Zoti, Perëndia e të gjithë njerëzve. A është diçka e pamundur për mua?»

²⁹Këtë qytet do ta shtie tani në duart e babilonasve dhe të perandorit të tyre, Nebukadnecarit. Trupat e tij do të depërtojnë në qytet dhe do t'i vënë zjarrin. Jerusalemi do të bëhet shkrumb e hi, bashkë me të gjitha shtëpitë, në çatitë e të cilave është djegur temjani për nder të Baalit, dhe ku janë derdhur blatime pijesh për nder të perëndive të huaja, për të më fyer mua. ³⁰Njerëzit e Izraelit dhe të Judës kanë bërë prej kohësh atë që nuk më pëlqen dhe atë që më fyen. ³¹Ky qytet, Jerusalemi, e ka nxitur zemërimin tim me gjëra të tilla që nga dita e themelimit të tij deri sot. Për këtë unë duhet ta zhduk prej syve të mi. ³²Duhet të bëj kështu për shkak të të gjithë së keqes që kanë bërë njerëzit e Izraelit dhe të Judës, veçanërisht mbretërit e tyre dhe nëpunësit e lartë, priftërinjtë dhe profetët, si dhe banorët e Jerusalemit. ³³Ata më kthyen shpinën. Herë pas here u thashë atë që duhej të bënin; ata nuk ia vunë veshin, nuk pranuan asnjë udhëzim. ³⁴Madje edhe në Tempull ngritën shtatoret e tyre të pështira të idhujve dhe kështu e përdhosën

shtëpinë që më takon mua dhe ku doja t'u afrohesha! ³⁵Ata ndërtnan në luginën e Hinomit vende flijimi për t'ia kushtuar perëndisë Moloh bijtë dhe bijat e tyre. Këtë nuk e urdhërova: nuk më shkoi aspak në mend për të kërkuar diçka të tillë prej tyre. Me këtë sjellje të pështrirë ata e futën të gjithë Judën në idhujtari.

³⁶Prandaj është koha t'u thoni: ky qytet do të bjerë në duart e Nebukadnecarit; këtë do ta sigurojë ushtria e tij e fuqishme, bashkë me urinë dhe epideminë. E megjithatë – pikërisht për këtë qytet, unë, Perëndia e Izraelit them: ³⁷Do t'i mbledh banorët e tyre përsëri nga të gjitha vendet ku t'i kem shpërndarë me zemërimin tim të zjarrtë. Do t'i kthej dhe do të bëj që të banojnë këtu të sigurt dhe në paqe. ³⁸Ata do të jenë përsëri populli im, dhe unë do të jem Perëndia e tyre. ³⁹Për qëllim të lartë në jetë do t'u caktoj këtë: të më respektojnë, që atyre dhe pasardhësve të tyre t'u shkojë mbarë përgjithmonë. ⁴⁰Përveç kësaj, për të gjitha kohët e ardhshme do të marr përsipër këtë: nuk do të pushoj së u bëri mirë, dhe do t'u vë në zemër një respekt të thellë ndaj meje, që të mos largohen më prej meje. ⁴¹Pastaj do t'u bëj mirë me dëshirë; do t'i mbjell përfundimisht në këtë vend, do ta bëj me tërë zemër dhe më tërë forcë. ⁴²Sikurse solla gjithë këtë fatkeqësi mbi popullin e Judës, ashtu do t'i sjell të mirën që i kam premtuar. – Fjala e Zotit! ⁴³Në këtë vend, për të cilin ti dhe të tjerët thonë se iu dorëzua babilonasve dhe se do të bëhet shkretëtirë ku nuk do të banojë më asnjëri e as bagëti, në këtë vend do të blihet përsëri toka. ⁴⁴Do të hartohen kontrata blerjeje, do të vuloset dhe do të thirren dëshmitarë. Gjithkund këtu në vend, në krahinën e Benjamin, në Jerusalem dhe në rrethinat e tij, si dhe në të gjitha qytetet e Judës, qofshin në malësi, në zonën kodrinore ose në stepën në jug! Do ta kthej përsëri në të mirë fatin e popullit tim. – Fjala e Zotit!»

Pas mbarimit do të vijë fillimi i ri

33 Kur Jeremia ishte i burgosur dhe i ruajtur në oborrin e rojtarëve, Zoti iu drejtua përsëri atij dhe i tha: ²«Unë, Zoti, bëj që të ndodhë gjithçka; çdo gjë realizohet po të dua unë. ³Drejtohu tek unë, dhe unë do të të përgjigjem! Do të të tregoj gjëra madhështore, për të cilat nuk di asgjë e as që nuk mund t'i dish.

⁴⁻⁵Unë, Zoti, Perëndia e Izraelit, të them: njerëzit e Jerusalemit do ta vazhdojnë luftën kundër babilonasve, dhe këta do ta mbajnë të rrethuar Jerusalemin. Ata do ta marrin me sulm dhe do ta shkatërrojnë pallatin e mbretit të Judës me të gjitha shtëpitë e qytetit. Në gërmadhat e qytetit do të grumbullohen kufomat e banorëve të Jerusalemit, të cilat i kam vlarë në zemërimin tim të zjarrtë. Jerusalemit i kam kthyer shpinën, sepse banorët e tij kanë bërë shumë vepra të këqija. ⁶Por për këtë mund të jesh i sigurt: unë do t'i rikthej! Do t'ua shëroj plagët. Do t'u jap paqen e thellë dhe të qëndrueshme. ⁷Po, fatin e Judës dhe të Izraelit do ta kthej në të mirë, dhe do t'i bëj ashtu siç ishin dikur. ⁸Banorëve të Judës dhe të Izraelit do t'ua fal mëkatet, me të cilat u ngarkuan, mosbindjen, fajin dhe kryengritjen e tyre kundër meje! ⁹Dhe Jerusalemi do të jetë përsëri për mua arsye gëzimi, qytet që do të më sjellë nder dhe lavdi ndër të gjitha kombet. Ato do të shtangen, kur të dëgjojnë sa mirëqenie dhe lulëzim do t'i dhuroj këtij qyteti.»

¹⁰⁻¹¹Zoti vazhdoi: ¹⁰«Ju mendoni se nuk do të hasni më askënd në Jerusalem dhe në të gjitha qytetet e Judës; mbarë vendi do të shkretohet, ku as njeri e as kafshë nuk do të banojnë më. Por të jeni të sigurt për këtë: brohoritja dhe gëzimi do të kthehen! Do të dëgjohet përsëri brohoritja e dhëndrit dhe e nuses. Populli do të sjellë përsëri flijime mirënjohjeje në Tempullin tim duke kënduar: «Falënderojeni Zotin e mbarë botës, sepse ai është i mirë ndaj nesh! Dashuria e tij nuk pushon kurrë!» Fatin e këtij vendi do ta kthej përsëri në të mirë: do ta bëj siç ishte dikur.»

¹²Zoti i gjithëfuqishëm vazhdoi: «Tashti ky vend do të shkretohet dhe në të nuk do të banojë më as njerëz e as kafshë. Por, pastaj, të gjitha qytetet e Judës do të kenë kullotat e tyre, ku barinjët do të fushojnë me kopetë e tyre – ¹³qytetet në malësi, në zonën kodrinore dhe në stepën në jug, në krahinën e Benjamin dhe në rrethinat e Jerusalemit. Atje do të shihen përsëri gjithkund barinj që numërojnë delet e tyre. – Fjala e Zotit!»

Zoti mban premtimin

¹⁴«Po vjen koha, – thotë Zoti, – kur do ta realizoj atë që ua kam premtuar njerëzve të Izraelit dhe të Judës:

¹⁵Prej pasardhësve të Davidit do të thërras një njeri, i cili do t'i sjellë përsëri nder emrit të Davidit. Ai do ta udhëheqë vendin me drejtësi, sepse do t'u përmbahet udhëzimeve të mia. ¹⁶Atëherë populli i Judës do të jetë i sigurt nga armiqtë, dhe madje banorët e Jerusalemit do të jetojnë në paqe. Atëherë Jerusalemi do ta mbajë emrin: «Zoti është burimi i shpëtimit tonë!» ¹⁷Po, Zoti ka premtuar:

«Përherë do të ketë ndokënd prej pasardhësve të Davidit për të mbretëruar mbi Izraelin, ¹⁸dhe përherë do të ketë priftërinj prej fisit të Levit, të cilët do të më kushtojnë në Tempull flijime përkushtimi dhe blatime drithore, dhe do të thërrin kafshë për flijime miqësi!»

¹⁹Dhe Zoti i tha Jeremisë: ²⁰«Me ditën dhe me natën kam lidhur besëlidhje: ato vijnë dhe shkojnë në kohën e caktuar. Sa ç'mund ta shfuqizojë njeriu këtë besëlidhje, ²¹aq mund të shfuqizohet edhe besëlidhja që lidha me shërbëtorin tim, Davidin. Atij i kam premtuar se njëri prej pasardhësve të tij do të mbretërojë përherë në mbretërinë e tij. As besëlidhja ime me priftërinjtë e fisit të Levit nuk do të shfuqizohet. ²²Sa ç'mund të numërohen yjet në qiell dhe kokrrizat e rërës në bregun e detit, aq do të mund t'i shumoj

pasardhësit e shërbëtorit tim, Davidit, si dhe levitët që do të më shërbëjnë si priftërinj.»

²³Zoti i tha Jeremisë: ²⁴“A ke dëgjuar çfarë po flasin disa njerëz? Ata pohojnë: «Zoti i ka mohuar Judën dhe Izraelin, të cilët i kishte zgjedhur vetë.» Ashtu e përbuzin popullin tim: sipas mendjes së tyre, ai nuk është më populli im. ²⁵Por unë të them: kam lidhur me natën dhe me ditën besëlidhje; tokën dhe qiellin i kam vënë rregull të qëndrueshëm. ²⁶Me po aq siguri që kam bërë këtë dhe e garantoj, nuk do t’i mohoj kurrë pasardhësit e shërbëtorit tim, Davidit, dhe njerëzit e pasardhësve të Davidit do të sundojnë mbi pasardhësit e Avrahamit, Izakut dhe Jakovit. Atëherë do të kem mëshirë për popullin tim dhe do ta kthej në të mirë fatin e tij!”

Një rreze shprese në perëndim

34 Nebukadnecari, perandori i Babilonisë, kishte hapur luftë kundër Jerusalemit dhe qyteteve të tjera të Judës. Ai kishte mobilizuar jo vetëm mbarë ushtrinë babilonase, por edhe trupat e të gjitha kombeve dhe perandorive, të cilat i kishte nënshtruar. Atëherë Jeremia mori detyrën që vijon: ²“Shko te Cidkija, mbreti i Judës, dhe jepi këtë porosi: «Zoti thotë kështu: Këtë qytet do t’ia dorëzoj pushtetit të perandorit babilonas; ai do t’i vërë zjarrin. ³Ti vetë nuk do t’i ikësh. Do të të zënë rob dhe do të të çojnë tek ai. Do ta kesh ballë për ballë dhe do të detyrohesh t’i japësh llogari. Pastaj do të të çojnë në Babiloni. ⁴Por dëgjo se ç’po të them, o Cidkija, mbret i Judës: ti nuk do të vritesh! ⁵Jo, ti do të vdesësh në paqe! Dhe sikurse ndizej zjarri dhe digjej temjani kur vdisnin paraardhësit e tu, mbretërit e mëparshëm të Judës, kështu do të bëhet edhe për nderin tënd! Dhe populli do të të vajtojë dhe do të thërrasë: O, sundimtari ynë! – Fjala e Zotit.»” ⁶Profeti Jeremia ia përçoi këtë porosi Cidkijës, mbretit të Judës, në Jerusalem, ⁷kur ushtria e perandorit babilonas kishte hapur luftë kundër Jerusalemit, kundër Lakishit dhe kundër Azekës. Lakishi dhe Azeka ishin atëherë të vetmet qytete të fortifikuara në Judë, që nuk kishin rënë ende.

Jerusalemi nuk e merr seriozisht fjalën e Zotit

⁸⁻⁹Mbreti Cidkija kishte bërë marrëveshje solemne me banorët e Jerusalemit, që të liroheshin të gjithë skllëvërit dhe skllavet hebreje. Askush nuk duhej të mbante më si skllav ose si skllave ndonjë burrë a grua të Judës, anëtar të popullit të vet, për t’i detyruar të punonin. ¹⁰Të gjithë ata që u pajtuan me marrëveshjen, pleqtë e Jerusalemit dhe pjesëmarrësit e tjerë në këtë çështje, iu përmbajtën para së gjithash kushteve dhe i liruuan skllëvërit dhe skllavet e tyre hebreje. ¹¹Por pas pak, ata i skllavëruan përsëri. ¹²Pastaj Jeremia mori nga Zoti detyrën t’u jepte banorëve të Jerusalemit porosinë e mëposhtme: ¹³“Zoti, Perëndia e Izraelit, thotë: «Kur i nxora paraardhësit tuaj nga Egjipti, ku kishin jetuar si skllëvër, atëherë lidha besëlidhje me ta, dhe e dekretova si vijon: ¹⁴Çdo shtatë vjet ju duhet t’i lironi përsëri izraelitët që u detyruan të shiteshin skllëvër. Për gjashtë vjet ata lejohen të jenë skllëvërit tuaj, por pastaj ju duhet t’i lironi. Por paraardhësit tuaj nuk më dëgjuan as nuk iu përmbajtën kushteve. ¹⁵Ju kishit ndërruar mendje dhe kishit vepruar me drejtësi sipas urdhrimit tim. Ju e kishit dekretuar lirim të vëllezërve dhe të motrave tuaja, dhe para meje dhe me një marrëveshje solemne në Tempull, kishit marrë përsipër të vepronit ashtu. ¹⁶Por tani keni ndërruar përsëri mendje: njerëzit që sapo ishin liruuar, i morët përsëri që të punonin sërish si skllëvër për ju. Kështu keni treguar se sa pak më respektoni. ¹⁷Prandaj po ju them: meqë nuk më keni dëgjuar dhe nuk e keni kryer lirim të vëllezërve tuaj, unë, Zoti, do t’ju liroj – dhe ju do të vdisni nga shpata, epidemia dhe uria! Të gjitha kombet e botës do të tmerrohen kur ta shohin atë që do t’ju ndodhë. ¹⁸⁻¹⁹Pleqtë e Judës dhe të Jerusalemit, oborrtarët dhe pjesëmarrësit e tjerë në këtë punë, e kanë lidhur këtë besëlidhje me mua, të gjithë ata ishin të pranishëm kur demi u nda në dy pjesë dhe ata kaluan ndërmjet dy pjesëve. Por ata nuk e përfillën marrëveshjen dhe as nuk iu përmbajtën detyrimeve që morën përsipër para meje. Prandaj do t’u ndodhë si demit. ²⁰Do t’ia dorëzoj pushtetit të armiqve të tyre gjakatarë, dhe kufomat do t’ua hanë hutat dhe çakajtë. ²¹Edhe mbreti Cidkija dhe ministrat e tij do t’ua dorëzoj luftëtarëve të Nebukadnecarit që mezi presin t’i vrasin. Ushtria babilonase, tani, vërtet është tërhequr, ²²por unë, Zoti, do t’i jap urdhër të kthehet në këtë qytet. Do ta rrethojë qytetin, do ta pushtojë dhe do ta bëjë shkumb e hi! Qytetet e Judës do t’i bëjë shkretëtirë ku nuk do të banojë më askush.»”

Shembulli i rehasve

35 Në kohën kur në Judë mbretëronte Jehojakimi, biri i Joshijës, Jeremia mori nga Zoti këtë detyrë: ²«Shko te burrat e fisit të Rehavit ♦ dhe ftoji të takohen me ty në njërën prej sallave të mblledhjes në Tempull. Atje shtroju përpara verë dhe ftoji të pinë!»

³Jeremia shkoi te Jaasanja, biri i Jeremisë dhe nipi i Habacinjës, dhe e mori me vete bashkë me vëllezërit dhe bijtë e tij, si dhe të gjithë anëtarët e fisit të Rehavit, ⁴në Tempull. Ai i çoi në sallën ku mblidheshin nxënësit e profetit Hanan, birit të Jigdajës. Salla gjendet pranë asaj të nëpunësit të lartë dhe përmbi atë të rojtarit të portës, Maasejës, birit të Shallumit. ⁵Atje Jeremia urdhëroi që përpara njerëzve të fisit të Rehavit të shtroheshin gota dhe broka plot me verë, dhe i ftoi të pinin.

⁶Por rehasasit thanë: "Nuk do të pimë asnjë pikë verë. Stërgjyshi ynë, Jonadavi, biri i Rehavit, na ka dhënë neve dhe pasardhësve tanë urdhrin e përhershëm: «Mos pini verë! ⁷Nuk duhet të ndërtoni shtëpi, as të punoni fusha e të mbillni vreshta dhe as t'i zotëroni ato! Duhet të banoni gjatë gjithë jetës në çadra; atëherë do të keni jetë të gjatë në këtë vend!» ⁸Këtë udhëzim të stërgjyshit tonë e kemi ndjekur në çdo kohë dhe me përpikëri. Prandaj nuk pimë verë, as gratë tona, as bijtë dhe as bijat tona. ⁹⁻¹⁰Nuk ndërtojmë shtëpi për vete, por banojmë në çadra. Nuk kemi vreshta, as fusha dhe as farë për të mbjellë. I përmbahemi për gjithçka asaj që na ka udhëzuar stërgjyshi ynë. ¹¹Kur Nebukadnecari sulmoi vendin, vendosëm të shkonim në Jerusalem për t'u mbrojtur nga ushtria babilonase dhe siriane. Vetëm për këtë arsye ndodhemi tani këtu në Jerusalem."

¹²⁻¹³Pastaj Jeremia mori nga Zoti urdhrin që vijon: "Shko dhe shpallu njerëzve të Judës dhe të Jerusalemit: «Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit, thotë: A nuk doni të merrni mundimin të më dëgjoni? ¹⁴Urdhrin që Jonadavi, biri i Rehavit, ua dha bijve të tij, e kanë zbatuar: i urdhëroi të mos pinin verë, dhe deri sot ata nuk pinë verë. Ata kanë zbatuar urdhrin e stërgjyshit të tyre. Por unë ju kam thënë herë pas here se ç'duhet të bëni; por ju nuk më keni dëgjuar. ¹⁵Herë pas here ju kam dërguar shërbëtorët e mi, profetët, për t'ju paralajmëruar: hiqni dorë prej mënyrës suaj të keqe të jetesës, mos bëni më të keqja, mos vraponi pas perëndive të huaja e mos u kushtoni atyre fljime; atëherë do të mund të rrini në vendin që ua kam dhënë të parëve tuaj! Por ju nuk donit të më dëgjoni. ¹⁶Pasardhësit e Jonadavit e kanë dëgjuar urdhrin e stërgjyshit të tyre; ndërsa ju, populli i Judës, nuk më keni dëgjuar mua. ¹⁷Prandaj tani do të sjell mbi ju, njerëz të Judës dhe banorë të Jerusalemit, të gjithë fatkeqësinë, me të cilën ju kam kanosur. Ju kam urdhëruar se ç'duhet të bëni; por ju nuk keni dëgjuar. Ju kam thirrur, por ju nuk jeni përgjigjur. – Fjala e Zotit të gjithëfuqishëm, Perëndisë së Izraelit!»"

¹⁸Pastaj Jeremia u tha rehasasve: "Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit, thotë: «Ju e kemi ndjekur udhëzimin e stërgjyshit tuaj, Jonadavit: keni zbatuar gjithçka që ju urdhëroi. ¹⁹Prandaj Rehavit nuk do t'i mungojnë kurrë pasardhësit që do ta ndjekin udhëzimin e stërgjyshit të tyre, dhe që në këtë mënyrë më shërbejnë mua! – Fjala e Zotit të gjithëfuqishëm, Perëndisë së Izraelit!»"

♦ Ata ishin strehuar në Jerusalem për shkak të inkursioneve (me nxitjen e babilonasve që ishin zënë me shtypjen e kryengritjes së brendshme) të kryera më 599-597 me anë të amonasve dhe moavasve.

Shënimi i fjalëve të Jeremisë

36 Ishte viti i katërt i mbretërimit të Joshijës, mbretit të Judës, ♦ kur Zoti i tha Jeremisë: ²«Merr një pergamenë dhe shkruaj gjithçka që të kam thënë që nga koha e Joshijës deri sot për Izraelin, Judën dhe të gjitha kombet e tjera. ³Ndoshta njerëzit e Judës do të kthehen kur të dëgjojnë se çfarë fatkeqësie do të sjell mbi ta. Ndoshta ata do të heqin dorë nga jeta e tyre e keqe; atëherë do të mund t'ua fal mëkatet.»

⁴Jeremia thirri Baruhun, birin e Nerijës, dhe i diktoi gjithçka që kishte thënë në emrin e Zotit në këtë kohë. Baruhu i shënoi. ⁵Pastaj Jeremia i tha: «Mua më ndalohet hyrja në Tempull. ⁶Prandaj shko atje të nesërmen e agjërimit dhe lexoje këtë pergamenë përpara të gjithë njerëzve që mblidhen në Tempull. Duhet ta dëgjojnë jo vetëm qytetarët e Jerusalemit, por edhe njerëzit nga qytetet e tjera të Judës. ⁷Ndoshta do të heqin dorë nga mënyra e tyre e keqe e jetesës dhe do t'i luten Zotit për mëshirë; sepse ai është plot zemërim për këtë popull dhe e ka kanosur me ndëshkim të tmerrshëm.»

♦ Pas rënies së Ashkelonit më 604 para sulmit babilonas – ishte koha e krizës kombëtare.

Baruhu i lexon hapur fjalët e Jeremisë

⁸Baruhu bëri siç e kishte urdhëruar Jeremia dhe i lexoi fjalët e Zotit me zë të lartë në Tempull. ⁹Kjo ndodhi në vitin e pestë të mbretërimit të mbretit Jehojakim. Në muajin e nëntë ishte mbledhur populli i Jerusalemit dhe i qyteteve përreth për një ditë agjërimi. ¹⁰Baruhu i lexoi me zë të lartë fjalët e Jeremisë përpara popullit të mbledhur (për agjërimit) në oborrin e sipërm të Tempullit, duke qëndruar pranë portës së re, para sallës që i takonte Gemarjës, birit të protokollistit shtetëror të mëparshëm, Shafanit.

¹¹Mikeja, biri i Gemarjës, e dëgjoji Baruhun duke lexuar me zë të lartë nga pergamena atë që Zoti kishte thënë nëpërmjet Jeremisë. ¹²Papritur ai zbriti në pallatin e mbretit. Në sallën e protokollistit shtetëror ishin mbledhur të gjithë ministrat. Përveç protokollistit shtetëror atje ishin mbledhur Delaja, biri i She-majës, Elnatani, biri i Ahborit, Gemarja, biri i Shafanit, Cidkija, biri i Hananjës, dhe nëpunës të tjerë të lartë.

¹³Mikeja i njoftoi për atë që Baruhu kishte lexuar përpara popullit me zë të lartë. ¹⁴Pastaj ministrat e dërguan Jehudiun te Baruhu (Jehudiu ishte i bir i Netanjës; gjyshi i tij quhej Shelemja, kurse stërgjyshi Kushi). Jehudiu i dha urdhër Baruhut: «Sille pergamenën që ke lexuar përpara popullit me zë të lartë, te ministrat!» Baruhu e mori pergamenën dhe u kthye tek ata.

¹⁵⁻¹⁶Ministrat i thanë Baruhut: «Ulu dhe na e lexo pergamenën!» Kur mbaroi, ata e shikuan njëri-tjetrin plot tmerr dhe i thanë: «Për këtë duhet ta njoftojmë patjetër mbretin!» ¹⁷Pastaj i thanë Baruhut: «Si ndodhi

që i shkrove këto gjëra?»

¹⁸Ai u përgjigj: «Jeremia ma ka diktuar këtë fjalë pas fjalie, dhe unë veçse i kam shkruar fjalët e tij me bojë në pergamenë.»

¹⁹Pastaj ministrat i dhanë këtë këshillë: «Ti dhe Jeremia duhet të fshiheni shpejt! Nuk duhet ta dijë askush se ku jeni!»

Mbreti Jehojakim shkatërron pergamenën

²⁰Ministrat e lanë pergamenën në sallën e protokollistit shtetëror Elishama dhe shkuan te mbreti në oborrin e pallatit. Ata e njoftuan për gjithçka. ²¹Mbreti e dërgoi Jehudiu për ta marrë pergamenën dhe i dha urdhër ta lexonte me zë të lartë përpara anëtarëve të mbledhur të shtëpisë mbretërore.

²²Atëherë mbreti banonte në shtëpinë dimërore, sepse ishte muaji i nëntë i vitit. Në mangall digjej zjarr.

²³Ai kishte marrë një thikë si thika që përdorin shkrimtarët për të mprehur biçakun, dhe sapo Jehudiu mbaronte së lexuari tri a katër kolona, mbreti i priste ato me biçak nga pergamena dhe i hidhte në zjarr, derisa më në fund u asgjësua e gjithë pergamena. ²⁴Asnjë nga dëgjuesit, as mbreti e as ndonjë nga njerëzit e tij, nuk u tmerrua, as i grisi rrobat. ²⁵Tërë kohën Elnatani, Delaja, dhe Gemarja iu lutën mbretit të mos e digjte pergamenën. Por ai nuk pyeti për lutjen e tyre. ²⁶Përkundrazi, i dha urdhër të birit, Jerahmeelit, si dhe Serajës, birit të Asrielit, dhe Shelemjës, birit të Avdeelit, të arrestonin profetin Jeremia dhe sekretarin e tij, Baruhun. Por Zoti kishte bërë që askush të mos i gjente gjëkund.

Jeremia i dikton përsëri fjalët e tij

²⁷Pasi mbreti Jehojakim e kishte djegur pergamenën, Zoti i tha Jeremisë: ²⁸«Merr një pergamenë të re dhe bëj që të shkruhet gjithçka që ishte në pergamenën e parë. ²⁹Por për Jehojakimin duhet të shkruash: «Zoti thotë: Ti e ke djegur pergamenën e parë dhe e ke qortuar Jereminë: 'Si guxon të urdhërosh të shkruhet se perandori babilonas me siguri do të vijë dhe do ta shkretojë këtë vend dhe do të dëbojë prej tij njerëzit dhe kafshët?»

³⁰Prandaj për ty, Jehojakimin, mbretin e Judës them: Askush prej pasardhësve të tu nuk do të hipë në fronin e Davidit. Kufoma jote do të hidhet jashtë, ku do t'i nënshtrohet nxehtësisë së ditës dhe ftohtësisë së natës. ³¹Do të ndëshkoj ty, pasardhësit e tu dhe bashkëfajtorët e tu. Mbi ty, mbi banorët e Jerusalemit dhe mbi të gjithë njerëzit e Judës do të sjell fatkeqësinë, me të cilën i kam kanosur; sepse askush prej jush nuk donte të më dëgjonte.»

³²Pastaj Jeremia mori një pergamenë të re dhe ia dha Baruhut. Ky shkroi nën diktimin e Jeremisë përsëri gjithçka që kishte qenë në pergamenën e mëparshme, të cilën mbreti Jehojakim e kishte hedhur në zjarr. Por Jeremia i shtoi edhe shumë fjalë të ngjashme.

Jeremia e paralajmëron mbretin Cidkija për shpresa të kota

37 Mbreti babilonas Nebukadnecar kishte emëruar mbret të vendit – në vend të birit të Jehojakimit, Jehojahinit – Cidkijën, xhaxhanë e tij. ²Por as mbreti Cidkija e as oborrtarët e tij, as banorët e vendit nuk e morën seriozisht atë që Zoti u tha nëpërmjet Jeremisë.

³⁵Kur babilonasit e kishin rrethuar Jerusalemin, ushtria e faraonit u afrua nga Egjipti për t'i sulmuar. Kur e morën vesh këtë rrethuesit, u tërhoqën nga qyteti. Atëherë Jeremia ishte i lirë të lëvizte; ende nuk ishte futur në burg. Pastaj mbreti Cidkija dërgoi Juhalin, birin e Shemajës, dhe priftin Cefanja, birin e Maasejës, te profeti Jeremia me këtë detyrë: «Lutju Zotit, Perëndisë sonë, për ne!» ⁶Por Zoti, Perëndia e Izraelit, i tha Jeremisë: ⁷«Të dy duhet ta njoftojnë mbretin e Judës, i cili i ka dërguar, për këtë: «Ushtria e faraonit që ka dalë për t'ju ndihmuar, tashmë po kthehet në Egjipt. ⁸Babilonasit po kthehen. Ata do ta sulmojnë këtë qytet, do ta pushtojnë dhe do ta bëjnë shkumb e hi. ⁹Unë, Zoti, po ju paralajmëroj: mos ju mbushet mendja se babilonasit janë tërhequr përfundimisht. ¹⁰Edhe në qoftë se mund ta shpartallonit mbarë ushtrinë babilonase dhe sikur të mbeteshin vetëm disa të plagosur në çadrat e tyre, ata do të ngriheshin për ta bërë qytetin shkumb e hi!»

Jeremia futet në burg

¹¹Me afrimin e egjiptianëve, u tërhoqën babilonasit. ¹²Jeremia deshi të largohej nga qyteti për të shkuar në krahinë e fisit të Benjamin, për të ndarë një trashëgimi me të afërmit e tij. ¹³Kur iu afrua portës së Benjamin, oficeri i rojës e ndaloi. Ishte Jirija, biri i Shelemajës dhe nipi i Hananjës. Ai i thirri Jeremisë: «Ndal, ti që kalon në anën e armikut!» ¹⁴Jeremia iu përgjigj: «Kjo nuk është e vërtetë; nuk po kaloj në anën e armikut!» Por Jirija nuk i kushtoi vëmendje. Ai e arrestoi dhe e shpuri para ministrave. ¹⁵Këta u zemëruan me Jereminë: ata urdhëruan ta rrihnin dhe ta sillnin në shtëpinë e protokollistit, Jonatanit, e cila ishte shndërruar në burg. ¹⁶Kështu, Jereminë e futën në një bodrum me qemerë, që më parë përdorej si sternerë. Atje qëndroi për një kohë të gjatë.

Jeremisë i lehtësohet dënimi

¹⁷Një ditë mbreti Cidkija dërgoi disa veta për të sjellë profetin fshehurazi në pallatin e tij, dhe e pyeti: «A ke

për mua ndonjë porosi nga Zoti?» Jeremia iu përgjigj: «Po, ai thotë: Ti do t'i dorëzohesh perandorit të Babilonisë.»¹⁸Pastaj Jeremia e pyeti mbretin: «Çfarë krimi të kam bërë ty, ose oborrtarëve të tu apo këtij populli, që më fut në burg?»¹⁹Ku janë futur profetët e tu që parashikuan që perandori i Babilonisë nuk do të të sulmojë as ty e as këtë vend?»²⁰Pastaj shtoi: «Zotëria dhe mbreti im, pranoje lutjen time: Mos më kthe në shtëpinë e Jonatanit. Kjo do ta shkaktojë me siguri vdekjen time!»²¹Pastaj mbreti Cidkija dha urdhër që Jeremia të ruhej në oborrin e rojës. Atje mori si racion të përditshëm një bukë të rrumbullakët nga furra e rrugës, derisa mbaroi krejt buka në qytet.

Jeremia detyrohet të heshtë

38¹⁻³Të gjithëve në oborrin e rojës Jeremia u tha: "Dëgjoni se ç'po thotë Zoti: «Kush mbetet në këtë qytet, do të vritet me shpatë, uri ose me epidemi. Por kush u del babilonasve përpara për t'u dorëzuar, do të shpëtojë jetën e tij. Mos u mashtroni: ky qytet do të bjerë në duart e babilonasve: do ta pushtojë Nebukadnecari.»" Këtë e dëgjuan nëpunësit mbretërorë, Shefatja, biri i Matanit, dhe Gedalja, biri i Pashhurit, si dhe Juhali, biri i Shelemjës, dhe Pashhuri, biri i Malkijës. ⁴Ata e njoftuan mbretin për këtë e thanë: «Ky njeri duhet të vritet! Në qoftë se vazhdon të flasë kështu, ushtarët që na kanë mbetur ende dhe tërë njerëzit e tjerë do të humbasin çdo kurajo. Ky njeri nuk kërkon të mirën e popullit, por rrënimin e tij!»

⁵«Bëni çfarë të doni me të – tha mbreti. – Nuk mund t'ju pengoj.»⁶Pastaj Jereminë e shpunë në sternën e princit Malkija, i cili ndodhej në oborrin e rojës. E ulën me litarë. Në sternë nuk kishte ujë, por vetëm baltë, në të cilën Jeremia u fundos.

Jereminë e shpëton një i huaj

⁷⁻⁸Në pallatin e mbretit ndodhej një nubas i tredhur me emrin Eved-Meleh. Kur dëgjoi se Jereminë e kishin hedhur në sternë, u largua menjëherë nga pallati dhe kërkoi mbretin, i cili ndodhej në portën e Benjamins, dhe i tha: ⁹«Mbreti im, ajo që këta njerëz i kanë bërë profetët Jeremia, është padrejtësi e rëndë. Ata e kanë hedhur në sternë dhe e kanë braktisur atje në mjerim për të vdekur nga uria. Në qytet nuk ka më bukë.»

¹⁰Pastaj mbreti dha urdhër: «Merr 30 burra me vete dhe nxirre Jereminë nga sterna, para se të vdesë!»

¹¹Eved-Melehu shkoi bashkë me burra të tjerë në pallatin e mbretit dhe prej sallës së rrobave të depos së rezervave mori disa rroba të vjetruara dhe të grisura. Ai i uli me litarë poshtë të Jeremia në sternë ¹²dhe i dha atij urdhër duke thirrur: «Vendos rreca nën supe, që të mos të të presë litari.» Jeremia bëri ashtu.

¹³Pastaj e ngritën me litarë dhe e nxorën nga sterna. Që atëherë Jeremia qëndroi përsëri në oborrin e rojës.

Mbreti urdhëron ta thërrasin profetin fshehurazi

¹⁴Një ditë mbreti Cidkija urdhëroi ta thërrisnin profetin Jeremia në portën e tretë të Tempullit. Atje i tha: «Dua të di se ç'të ka thënë Zoti. Mos më fshih gjë!»

¹⁵Jeremia iu përgjigj: «Në qoftë se të them të vërtetën, ti do të më vrasësh, e në qoftë se të jap një këshillë, nuk do t'i kushtosh vëmendje.»¹⁶Pastaj mbreti e siguroi sy për sy duke iu betuar: «Beto hem për Zotin që vepron, i cili na dha jetën, se nuk do të lejoj që të vritesh e as nuk do të të dorëzohet tek ata që duan të të vrasin.»

¹⁷Atëherë Jeremia i tha Cidkijës: "Perëndia e Izraelit, Zoti i gjithëfuqishëm, tha: «Në qoftë se del nga qyteti dhe i dorëzohesh perandorit babilonas, atëherë do të shpëtosh, dhe këtij qyteti nuk do t'i vihet zjarri. Ti do të mbetesh gjallë bashkë me familjen tënde.»¹⁸Por në qoftë se nuk del, ky qytet do t'u dorëzohet babilonasve dhe do të bëhet shkrumb e hi. Atëherë edhe ti nuk do të mund t'u shpëtosh.»

¹⁹Mbreti iu përgjigj: «Kam frikë nga njerëzit e mi që kanë kaluar në anën e babilonasve. Mund të më dorëzojnë tek ata, e atëherë me siguri do të më trajtojnë keq.»

²⁰Por Jeremia e siguroi: "Jo, ti nuk do t'u dorëzohesh. Dëgjo atë që të thotë Zoti; atëherë asgjë nuk do të të ndodhë, dhe do të shpëtosh jetën." ²¹Por në qoftë se nuk pranon të dalësh, do të realizohet ajo që më tregoi Zoti: ²²Pashë se si të gjitha gratë që kishin mbetur në pallatin e mbretit të Judës, do të çohen te gjeneralët babilonas. E dëgjova se si ato po vajtonin dhe thoshin për ty: «Atë e kanë gënjyer dhe mashtruar, miqtë e tij të mirë! Tani kur është në hall, ata e lënë në baltë!»

²³E Jeremia mbaroi: «Po, të gjitha gratë dhe fëmijët e tu do të çohen te babilonasit, edhe ti nuk do të mund t'u shpëtosh. Ata do të të zënë rob dhe do të të dorëzojnë te perandori i tyre. Ndërsa ky qytet do të bëhet shkrumb e hi.»

²⁴Atëherë Cidkija i tha Jeremisë: "Askush të mos marrë vesh se çfarë kemi folur me njëri-tjetrin, përndryshe, duhet të vdesësh." ²⁵Në qoftë se ministrat e mi mësojnë për bashkëbisedimin tonë, do të vijnë tek ti për të të marrë në pyetje: «Çfarë i ke thënë mbretit e si të është përgjigjur? Mos na fshih gjë, përndryshe do të të vrasim!»²⁶Atëherë thuaju vetëm këtë: «I jam lutur mbretit me këmbëngulje që të mos më kthente në shtëpinë e Jonatanit, përndryshe, do të vdisja atje.»

²⁷Në të vërtetë, të gjithë oborrtarët shkuan te Jeremia dhe e morën në pyetje. Ai iu përgjigj ashtu siç i

kishte thënë mbreti. Atëherë e lanë të qetë; sepse për bashkëbisedimin nuk morën vesh asgjë. ²⁸Kështu, Jeremia mbeti në oborrin e rojës deri në ditën e pushtimit të Jerusalemit.

Rrënimi i Jerusalemit

39Në muajin e 10-të të vitit të 9-të të mbretërimit të Cidkijës, mbretit të Judës, Nebukadnecari, perandori i Babilonisë, u paraqit bashkë me mbarë ushtrinë e tij para Jerusalemit, dhe filloi rrethimin e qytetit. ²Ditën e 9-të të muajit të 4-t, vitin e 11-të të mbretërimit të Cidkijës, babilonasit hapën një vrimë në murin e qytetit. ³Pasi ra qyteti, gjeneralët babilonas organizuan një hyrje solemne në Jerusalem dhe e vendosën shtabin e tyre pranë Portës së mesit. Pranë tyre ishin edhe Nergal-Sareceri, Samgar-Nebu, drejtori i pallatit dhe një Nergal-Sarecer tjetër, këshilltari më i lartë mbretëror.

⁴Kur e panë këtë, mbreti Cidkija dhe luftëtarët e tij u larguan nga qyteti natën nëpër udhën e portës midis dy mureve pranë kopshtit mbretëror, dhe udhëtuan drejt lindjes në rrafshinën e Jordanit. ⁵Menjëherë trupat babilonase filluan t'i ndiqnin dhe e arritën Cidkijën në rrafshinën afër Jerihos. Ata e zunë rob dhe e shpunë te Nebukadnecari në Rivlë, ♦ në provincën e Hamatit. Atje Nebukadnecari e shpalli vetë vendimin gjyqësor kundër tij.

⁶Cidkijën e detyruan të shihte vrasjen e djemve të tij. Udhëheqësit e tjerë të Judës u ekzekutuan atje.

⁷Pastaj Cidkijës ia nxorën sytë, i vunë prangat dhe e shpunë në Babiloni.

⁸Në Jerusalem babilonasit i vunë zjarrin pallatit mbretëror dhe të gjitha shtëpive të tjera dhe shembën muret e qytetit. ⁹Pjesën tjetër të popullsisë së qytetit, si dhe të gjithë ata që kishin kaluar në anën e armikut, Nebucaradani, komandanti i rojës personale të Nebukadnecarit, i shpuri rob në Babiloni.

¹⁰Vetëm një pjesë të shtresës më të varfër të popullsisë – njerëzit që nuk kishin asnjë pronë – e la në Judë. Atyre Nebucaradani u dha ara dhe vreshta.

♦ 200 km në veri të Jerusalemit.

Lirimi i Jeremisë

¹¹Për lirimin e Jeremisë, Nebukadnecari i kishte dhënë Nebucaradani, komandantit të rojës së tij personale, urdhrin që vijon: ¹²«Shiko që ta gjesh atë! Merre në mbrojtje dhe sigurohu që askush të mos i bëjë dëm! Në qoftë se ka ndonjë dëshirë, plotësoja!»

¹³Prandaj Nebucaradani bashkë me kryetarin e pallatit, Nebushasbanin, krye këshilltarin mbretëror, Nergal-Sarecerin, dhe komandantët e tjerë babilonas ¹⁴urdhëruan ta nxirrnin Jereminë nga oborri i rojës dhe ia dorëzuan Gedaljës, birit të Ahikamit dhe nipit të Shafanit, që ta shoqëronin për siguri deri në shtëpi. Kështu, Jeremia mbeti mes popullit të tij

Premtimi drejtuar të huajit Eved-Melehut

¹⁵Kur ishte ende i burgosur në oborrin e rojës, Jeremia kishte marrë nga Zoti këtë detyrë: ¹⁶«Shko tek nubasi Eved-Meleh dhe jepi këtë porosi: Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit, thotë: «Tani do të realizoj atë që i kam shpallur këtij qyteti: Qyteti do të rrënohet! Ti do ta përjetosh vetë, ¹⁷por kur të realizohet kjo, ty do të shpëtoj. Ti nuk do të biesh në dorë të atyre, nga të cilët ke frikë. ¹⁸Do të sigurohem që askush të të mos vrasë. Ti do të mbetesh gjallë, sepse më ke besuar mua, Zotit!»»

Jeremia qëndron në Judë

40Zoti foli përsëri me Jereminë, pasi Nebucaradani, komandanti i rojës personale, e kishte njohur në Ramë dhe e kishte liruar.

Jeremia ndodhej atje me duar të lidhura mes njerëzve të Jerusalemit dhe të Judës, që shpiteshin rob në Babiloni. ²⁻³Por komandanti i rojës personale e zbuloi, dërgoi ta thërriste dhe i tha: «Zoti, Perëndia jote, e kanosi më përpara këtë vend me fatkeqësinë që ka rënë tani mbi të. Ai e realizoi paralajmërimin e tij. Meqë keni mëkatuar kundër tij dhe nuk e keni dëgjuar, kjo duhej të binte mbi ju. ⁴Por unë tani po t'i heq prangat; do të lirohesh. Në qoftë se dëshiron të vish me mua në Babiloni, mund të vish lirisht: do të kujdesem për ty. Në rast të kundërt, nuk ka problem. Mbarë vendi është i hapur para teje: mund të shkosh ku të duash.»

⁵Pasi Jeremia nuk mund të vendoste menjëherë, Nebukadnecari i tha: «Kthehu te Gedalja, biri i Ahikamit dhe nipi i Shafanit, të cilin perandori i Babilonisë e ka emëruar përfaqësues të tij për qytetet e Judës. Ti mund të banosh tek ai dhe kështu do të mbetesh mes popullit tënd. Megjithatë nuk je i detyruar të veprosh kështu: mund të shkosh ku të duash!»

Nebucaradani i bëri Jeremisë një dhuratë dhe i dha ushqim për udhëtim. ⁶Jeremia shkoi te Gedalja në Micpë dhe banoi mes njerëzve që kishin mbetur në vend.

Populli mblidhet rreth Gedaljës

(2 Mbret 25,22-24)

⁷⁻⁸Disa komandantë nga Juda nuk u ishin dorëzuar babilonasve: Jishmaeli, biri i Netanjës, Johanani dhe

Jonatani, bijtë e Kareahut, Zeraja, biri i Tanhumetit, pastaj djemtë e Efaiut nga Netofa, dhe Jaasanja nga Maaha. Ata dhe ushtarët e tyre mësuan që mbreti i Babilonisë e kishte emëruar Gedaljën, birin e Ahikamit, guvernator të Judës dhe kishte vënë nën sundimin e tij pjesën më të varfër të popullsisë, të cilën babilonasit nuk e kishin shpënë në robëri. Komandantët dhe ushtarët e tyre iu afruan pastaj Gedaljës në Micpë, ⁹dhe Gedalja u tha: «Po ju jap fjalën: nuk keni pse të frikësoheni, në qoftë se u nënshtroheni babilonasve! Qëndroni në vend, shërbejini perandorit babilonas, dhe do t'ju shkojë mbarë. ¹⁰Unë vetë do të qëndroj këtu në Micpë për t'i mbrojtur punët tona te babilonasit. Shkoni në qytetet, që keni pushtuar. Kujdesuni për mbledhjen e verës, të frutave dhe të ullinjve, dhe ruani rezerva!»

¹¹⁻¹²Shumë njerëz të Judës kishin ikur te moavasit, amonasit, edomasit ♦ ose në vende të tjera. Kur morën vesh që perandori babilonas kishte lënë një pjesë të popullsisë në Judë, dhe që Gedaljën e kishte emëruar guvernator, ata u kthyen në Jerusalem dhe u paraqitën te Gedalja në Micpë. Prodhimi i verës dhe i frutave ishte mjaft i bollshëm.

♦ Të gjitha këto kombe ishin ndërlikuar në komplotin kundër babilonasve.

Vrasja e guvernatorit

(2 Mbr 25,25-26)

¹³Një ditë u paraqitën Johanani, biri i Kareahut, dhe komandantët që nuk u ishin dorëzuar babilonasve, ata shkuan te Gedalja në Micpë ¹⁴dhe i thanë: «A nuk e di se mbreti i amonasve, Baalisi, ♦ ka dërguar Jishmaelin, birin e Netanjës, për të të vrarë?» Por Gedalja nuk i besoi. ¹⁵Johanani madje i bëri Gedaljës edhe një ofertë; ai tha: «Do ta vras Jishmaelin, dhe askush nuk do ta marrë vesh se kush e ka bërë! Nuk mund ta durojmë që ai të të vrasë ty. Për pasojë të gjithë ata që janë mbledhur rreth teje, do të shpërndahen përsëri dhe kështu pjesa e Judës që mbetet, do të rrënohet!» Por Gedalja iu përgjigj: «Ajo që po thua për Jishmaelin, nuk është e vërtetë. Mos i bëj asnjë të keqe!»

♦ Ai do të ketë dëshiruar që të zhduket Gedalja kështu që mund të zgjeronte territorin e tij.

41 Në muajin e shtatë të po atij viti erdhi Jishmaeli, biri i Netanjës dhe nipi i Elishamajës, i shoqëruar nga dhjetë njerëz të tjerë te Gedalja në Micpë.

Jishmaeli i takonte familjes mbretërore dhe kishte qenë njëri nga oficerët më të lartë të mbretit. Kur ata po hanin se bashku, ²Jishmaeli dhe shoqëruarit e tij u ngritën, nxorën shpatat e tyre dhe e vranë Gedaljën, njeriun që perandori babilonas e kishte emëruar guvernator të vendit. ³Jishmaeli vrau edhe burra të tjerë nga Juda, që kishin qenë me Gedaljën në Micpë, si dhe luftëtarët babilonas që gjeti atje.

Jishmaeli vret disa pelegrinë nga Samaria

⁴Ditën tjetër – askush nuk e kishte marrë ende vesh se Jishmaeli e kishte vrarë Gedaljën – ⁵në Micpë erdhën tetëdhjetë njerëz. Mjekrat e tyre ishin të prera, kurse rrobat i kishin të grisura, dhe lëkurën të gërvishitur e gjakosur, si shenjë vajtimi. Ata vinin nga Shehemi, Shilo dhe nga Shomroni, dhe donin të shkonin në Jerusalem për të sjellë temjan e dhurata të tjera në Tempullin e Zotit. ⁶Jishmaeli u doli përpara duke qarë nga Micpa dhe i ftoi të hynin: «Ejani te Gedalja, biri i Ahikamit!» ⁷Kur njerëzit kishin hyrë në qytet, Jishmaeli dhe njerëzit e tij i masakruan dhe kufomat e tyre i hodhën në një sternë. ⁸Vetëm dhjetë prej tyre i lanë gjallë. Ata i kishin thënë Jishmaelit: «Mos na vrit! Do të të tregojmë se ku i kemi fshehur rezervat ushqimore në fushë: grurë dhe elb, vaj ulliri dhe mjaltë.»

⁹Sterna ku Jishmaeli kishte hedhur kufomat e të vrarëve, ishte po ajo sternë e madhe, për të cilën mbreti Asa nga Juda kishte dhënë urdhër ta gërmonin, kur kishte qenë në luftë me Bashën, mbretin e Izraelit. Jishmaeli, biri i Netanjës, e mbushi atë plot me kufoma.

Lirimi i të rrëmbyerve

¹⁰Pjesën e popullsisë të Micpës që mbetej, si dhe bijat e mbretit të Judës, të gjithë ata që Nebucaradani, komandanti i rojës personale, i kishte lënë nën mbrojtjen e Gedaljës, i zuri rob Jishmaeli, dhe u nis me ta për në krahinën e amonasve.

¹¹Kur Johanani, biri i Kareahut, dhe komandantët e tjerë, dëgjuan çfarë kishte bërë Jishmaeli, ¹²i vunë në ndjekje bashkë me të gjithë ushtarët e tyre dhe e arritën në pellgun e madh të Givonit. ¹³Njerëzit që Jishmaeli kishte rrëmbyer, u gëzuan kur panë se po vinte Johanani me komandantët e tjerë. ¹⁴Ata i kthyen shpinën Jishmaelit dhe kaluan në anën e Johananit, birit të Kareahut. ¹⁵Jishmaeli iku bashkë me tetë prej njerëzve të tij dhe kaloi tek amonasit.

Nisja për në Egjipt

¹⁶Johanani, biri i Kareahut, dhe komandantët e tjerë morën përgjegjësinë për njerëzit që Jishmaeli i kishte larguar nga Micpa pas vrasjes së Gedaljës: burrat (d.m.th. ushtarët), gratë, fëmijët, oborrtarët, shkurt të gjithë ata që komandantët i kishin sjellë me vete nga Givoni. ¹⁷⁻¹⁸Ata të gjithë kishin frikë nga babilonasit,

sepse Jishmaeli e kishte vrarë Gedaljën, njeriun që babilonasit e kishin emëruar guvernator të Judës. Prandaj ikën në jug dhe u ndalën në bujtinën e Kimhamit pranë Betlehemit. Që andej donin të niseshin për në Egjipt.

Paralajmërimi për emigrimin në Egjipt

42 Para nisjes, të gjithë komandantët, me në krye Johanenin, birin e Kareahut, dhe Asarja, biri i Hoshajës, si dhe të gjithë të arraturit prej fisnikëve deri tek njerëzit më të thjeshtë, shkuan te profeti Jeremia. ²Ata i thanë: «Plotësoje dëshirën tonë dhe lutju Zotit, Perëndisë sate, për ne! Dikur ishim shumë, por, siç e sheh, kemi mbetur shumë pak. ³Lutju Zotit, Perëndisë sate, për ne, që të na tregojë, ku duhet të shkojmë dhe çfarë duhet të bëjmë!»

⁴Jeremia iu përgjigj: «Mirë, do ta plotësoj dëshirën tuaj dhe do t'i lutem Zotit, Perëndisë suaj. Do t'ju tregoj të gjithëve se si më përgjigjet: nuk do t'ju fsheh gjë.» ⁵Ata e siguruan: «Zoti le të paraqitet si dëshmitar i pakorruptueshëm kundër nesh, në qoftë se nuk do të bëjmë ashtu siç do të na urdhërojë nëpërmjet teje! ⁶Pavarësisht nëse urdhri i tij na pëlqen ose jo, do ta dëgjojmë Perëndinë tonë, të cilin e pyesim nëpërmjet teje. Atëherë do të na shkojë mbarë.»

⁷Pas dhjetë ditësh Jeremia e mori përgjigjen prej Zotit. ⁸Ai mblodhi Johanenin, të gjithë komandantët dhe mbarë popullin, ⁹dhe u tha: «Ju më jeni lutur që t'ia paraqit kërkesën tuaj Zotit, Perëndisë së Izraelit. Dëgjoni se si ju përgjigjet: ¹⁰«Në qoftë se doni të jetoni të qetë në këtë vend, do t'ju mbjell dhe nuk do t'ju shkul; do t'ju ndërtoj dhe nuk do t'ju rrënoj. Më vjen keq që u detyrova ta sillja fatkeqësinë mbi ju. ¹¹Ju tani keni frikë nga mbreti i Babilonisë. Por unë, Zoti, po ju them: Nuk ka pse të keni frikë nga ai; sepse unë ju qëndroj pranë, do t'ju shpëtoj nga dora e tij. ¹²Do të bëj që ai të ketë mëshirë për ju dhe t'ju lejojë të ktheheni në shtëpitë tuaja.»

¹³Por ju duhet ta dëgjoni Zotin, Perëndinë tuaj, dhe të mos largoheni nga ky vend. ¹⁴Ju nuk duhet të thoni: Duam të nisemi për në Egjipt, ku nuk do t'i dëgjojmë më brirët e luftës, nuk do të përjetojmë më luftë dhe nuk do të vuajmë nga uria; atje duam të qëndrojmë! ¹⁵Në këtë rast, Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit, ju njofton: «Ju, njerëzit e Judës që keni mbetur në vend! Në qoftë se mbështeteni në planin tuaj dhe emigroni në Egjipt, ¹⁶atëherë lufta së cilës doni t'i shmangeni, do t'ju arrijë atje, dhe uria, për të cilën keni frikë, do t'ju ndjekë pas gjer atje: do të vdisni në Egjipt. ¹⁷Të gjithë ata që vendosin të emigrojnë në Egjipt, do të vdesin atje nga lufta, uria dhe epidemia. Askush nuk do të shpëtojë, askush nuk do t'i ikë fatkeqësisë që do ta sjell mbi ju.»

¹⁸Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit, ju njofton: «Në qoftë se ikni në Egjipt, zemërimi im do t'ju arrijë siç arriti banorët e Jerusalem. Kush do t'ju shohë, do të tmerrohet. Do të viheni në lojë dhe do t'jua përdorin emrin si mallkim. Ndërsa këtë vend nuk do ta shihni më.»

Paralajmërimin e merr era

43 Kur Jeremia u kishte treguar të mbledhurve gjithçka, me të cilën e kishte ngarkuar Zoti, ²Asarja, Johanani dhe të tjerët, të cilët ishin shumë më mendjemëdhenj se ata, thanë: «Ti gënjen! Zoti, Perëndia jonë, nuk flet nëpërmjet teje, kur thua se nuk duhet të emigrojmë në Egjipt. ³Ty të nxit kundër nesh sekretari yt, Baruhu! Ai do që ne të biem në duart e babilonasve, që ata të na vrasin ose që të na shpien në vendin e tyre.»

^{4,19b}Atëherë Jeremia iu përgjigj: «Jo, Zoti është ai që ju tha juve dhe pjesës së Judës që ka mbetur në vend: «Mos shkoni në Egjipt!» Mos u mashtroni! Ju kam paralajmëruar. ^{4,20}Ju e vini jetën tuaj në rrezik! Në fillim më dërgoni te Zoti e thoni: «Lutju Zotit për ne, Perëndisë sonë! Pastaj na njofto për gjithçka që na thotë: ne do të drejtohem sipas asaj.»

^{4,21}Tani nuk doni ta dëgjoni Zotin e as doni ta bëni atë që ju thashë në emrin e tij. ^{4,22}Ta keni të qartë: në vendin ku doni të emigroni, do të vdisni nga lufta, uria dhe epidemia!»

⁴Por Johanani, komandanti i trupave, si dhe mbarë populli nuk iu bindën urdhrimit të Zotit. ⁵Nën udhëheqjen e Johananit dhe të oficerëve të tjerë, ata u nisën për në Egjipt: Njerëzit e Judës që më parë kishin ikur në vendet fqinjë dhe pastaj ishin kthyer, ⁶burrat, gratë dhe fëmijët, si dhe bijat e mbretit dhe të gjithë njerëzit e tjerë, të cilët Nebucaradani, komandanti i rojës personale të Nebukadnecarit, i kishte lënë pas te Gedalja në Micpë. Edhe Jereminë dhe sekretarin e tij i detyruan t'u shkonin pas. ⁷Ata u nisën kundër urdhrimit të Zotit, dhe arritën në Tahpanhes, në kufirin egjiptian.

As Egjipti nuk i mbron nga Nebukadnecari

⁸Atje Zoti i tha Jeremisë: ⁹«Merr gurë të mëdhenj dhe futi para syve të njerëzve të Judës në hyrjen e ndërtesës shtetërore në tokën argjilore. ¹⁰Pastaj thuaju: «Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit, ju njofton: Shërbëtorin tim, Nebukadnecarin, perandorin e Babilonisë, do ta sjell këtu. Do ta ngre këtu mbi këta gurë fronin e tij, dhe ai do të ngrejë mbi të çadrën e tij madhështore. ¹¹Ai do ta godasë Egjiptin dhe do ta mundë. Egjiptianët do të vdesin nga shpata ose epidemia ose do të shpihen rob, të gjithë ata që janë përcaktuar për këtë. ♦ ¹²Do t'i vë zjarrin tempullit të perëndive egjiptiane; Nebukadnecari do t'i djegë shtatoret e tyre dhe do t'i largojë. Ai do ta pastrojë Egjiptin nga shtatoret e perëndive të tij, ashtu siç

pastron bariu rrobat nga morrat. Pastaj do ta lërë përsëri, pa u penguar nga askush. ¹³Ai do t'i shkatërrojë shtyllat prej guri të Heliopolit dhe do t'i bëjë perënditë egiptiane shkumb e hi.»

♦ Sipas kronikës babilonase kjo ndodhi më 567 p.e.r. Historian hebre Josef Flavi na thotë se Nebukadnecari i deportoi hebrenjtë që gjeti në Egjipt.

Të ikurit nuk kanë nxjerrë mësim

44 Zoti i dha Jeremisë një porosi për të gjithë njerëzit e Judës që banonin në Egjipt, në Migdol, në Tahpanes, në Memfis dhe në pjesën jugore të vendit. Jeremia duhej t'u thoshte: ²“Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit, thotë: «Ju e keni provuar fatkeqësinë që solla mbi Jerusalem dhe mbi të gjitha qytetet e tjera të Judës. Sot ato janë vetëm gërmadha të braktisura. ³Fajtorë janë vetë banorët e tyre për shkak të veprave të tyre të këqija; sepse ata kanë nderuar perëndi të huaja, të cilat askush prej jush nuk i njihte më parë, as të parët tuaj. Ata u kushtuan atyre flijime, dhe kështu më zemëruan. ⁴Herë pas here jua kam dërguar shërbëtorët e mi, profetët, me paralajmërimin: Mos bëni gjëra të tilla të pështira, i urrej ato! ⁵Por ju nuk keni dëgjuar dhe nuk keni hequr dorë nga veprat tuaja të këqija. Përkundrazi, keni këmbëngulur t'u sillni flijime këtyre perëndive. ⁶Për këtë e derdha lirisht zemërimin tim. Ai bëri kërdrinë në qytetet e Judës dhe në rrugët e Jerusalemit, kështu që ato u bënë gërmadha dhe shkumb e hi, ashtu siç kanë mbetur sot e kësaj dite.»

⁷⁻⁸Prandaj Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit, sot ju pyet: «A nuk keni mësuar gjë nga kjo? Ju u kushtoni flijime perëndive të huaja edhe këtu në Egjipt dhe kështu më zemëroni! A doni të bini në fatkeqësi dhe ta shfarosni popullin e Judës, burra dhe gra, fëmijë dhe foshnja, deri te më i fundit? Me veprat tuaja ju e shkaktoni vetë rënien tuaj! Ndër të gjitha kombet ju do të viheni në lojë dhe do t'jua përdorin emrin si mallkim. ⁹I harruat të gjitha ato, me të cilat ju më keni fyer në Judë dhe në rrugët e Jerusalemit, ju dhe të parët tuaj, gratë tuaja, mbretërit tuaj dhe gratë e tyre? ¹⁰Keni mbetur të pandreqshëm deri në ditën e sotme. Nuk keni frikë prej meje dhe nuk i përmbaheni as ligjit, as urdhërimeve që ju dhashë juve dhe të parëve tuaj.»

¹¹Prandaj Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit, thotë: «Kam vendosur të sjell fatkeqësi mbi ju dhe ta shkatërroj plotësisht popullin e Judës. ¹²Edhe ata që kanë mbetur gjallë, që ngulën këmbë të emigronin në Egjipt, do t'i vras. Ata të gjithë, fisnikët dhe njerëzit e rëndomtë, do të vdesin nga lufta dhe epidemia. Ju do të viheni në lojë dhe do t'jua përdorin emrin si mallkim. ¹³Siç kam ndëshkuar Jerusalemin, ashtu do t'i ndëshkoj edhe njerëzit e Judës që banojnë në Egjipt – me luftë, me uri dhe me epidemi. ¹⁴Asnjëri prej tyre nuk do t'u shpëtojë ose të mbesë gjallë. Asnjëri prej tyre nuk do të kthehet në Judë, megjithëse përmllohen për të banuar përsëri atje. Vetëm shumë pak prej tyre, do të shpëtojnë e do të kthehen atje.»

Zoti mban fjalën e fundit

¹⁵Të gjithë burrat që e dinin se gratë e tyre u kishin kushtuar flijime perëndive të huaja, dhe të gjitha gratë që rrinin pranë – ishin shumë – edhe izraelitët që banonin në pjesën jugore të vendit, i thanë Jeremisë:

¹⁶«Atë që na ke thënë si porosi nga Zoti, nuk do ta dëgjojmë! ¹⁷Do të vazhdojmë të plotësojmë betimet që i bëmë mbretëreshës së qiellit. Do t'i kushtojmë flijime përkushtimi dhe blatime pijesh, siç bënë më parë të parët tanë, mbretërit dhe pleqtë, në Jerusalem dhe në qytetet e Judës. Atëherë na shkonte mbarë, kishim mjaft bukë dhe nuk kishim asnjë hall. ¹⁸Por qysh kur nuk i kushtuam më flijime mbretëreshës së qiellit, na mungon gjithçka, dhe po vdesim nga lufta dhe uria.» ¹⁹Gratë shtuan: «Burrat tanë janë dakord që t'i kushtojmë flijime përkushtimi dhe blatime pijesh mbretëreshës së qiellit dhe të pjekim për nder të saj ëmbëlsirat e flijimit të bëra sipas formës së saj.»

²⁰Jeremia iu përgjigj mbarë popullit, burrave dhe grave: ²¹«Ju i ngatëroni gjërat! Pikërisht këto flijime ju kanë rrëzuar në fatkeqësinë që ju e shkaktuat vetë në qytetet e Judës dhe në rrugët e Jerusalemit, ju vetë, të parët tuaj, mbretërit dhe pleqtë tuaj dhe mbarë populli! Zoti ju ka ndëshkuar për këtë. ²²Ai nuk mund ta duronte më sjelljen tuaj të pështirë, dhe për këtë vendi juaj u bë gërmadhë, tokë e mallkuar, ku nuk banon më asnjëri. ²³Kjo ndodhi sepse ju i keni kushtuar flijime mbretëreshës së qiellit. Ju keni mëkatuar kundër Zotit dhe nuk e keni dëgjuar atë; nuk i jeni përmbajtur ligjit të tij, urdhërimeve të tij e as nuk u keni kushtuar vëmendje paralajmërimeve të tij. Për këtë ai ju ka rrëzuar në fatkeqësinë që po ju ndjek deri sot.»

²⁴⁻²⁵Pastaj Jeremia i tha mbarë popullit, dhe veçanërisht grave: ²⁴“Dëgjoni tani se çfarë ju shpall Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit: «Ju jeni njerëz që e mbani premtimin! Ju thoni: Jemi betuar t'i kushtojmë flijime përkushtimi dhe blatime pijesh mbretëreshës së qiellit, dhe duam ta bëjmë këtë. Mirë, mbajeni premtimin dhe plotësoni betimin tuaj! ²⁶Por, gjithashtu dëgjoni se çfarë ju them unë, Zoti, të gjithë njerëzve të Judës që tani banoni në Egjipt. Beto hem për emrin tim të fuqishëm: askush prej jush nuk do ta marrë më nëpër gojë emrin tim e të thotë: 'Beto hem për Zotin që vepron!' ²⁷Tani nuk do të kujdesem më për mirëqenien tuaj, por për rrënimin tuaj. Të gjithë njerëzit nga Juda që banojnë në Egjipt, do të vdesin nga lufta ose nga uria deri te njeriu i fundit. ²⁸Vetëm pak njerëz do t'i shpëtojnë shpatës dhe do të kthehen prej Egjiptit në Judë. Atëherë do ta kuptojnë se fjala e kujt plotësohet, e imja ose e juaja. –

²⁹Do t'ju jap edhe prova, nga të cilat do të mund ta kuptoni që në këtë vend unë ju ndëshkoj dhe që i realizoj kanosjet e mia kundër jush: ³⁰Unë, Zoti, do t'ua dorëzoj faraonin Hofra ♦ armiqve të tij të betuar, siç bëra me Cidkijën, mbretin e Judës, kur ia dorëzova armikut të tij të betuar Nebukadnecari, perandorit të Babilonisë.»

♦ Kjo ndodhi më 570 p.e.r. kur Amasisi, pasardhësi i Hofrës, ua dorëzoi armiqve të tij, të cilët e mbytën.

Një fjalë ngushëlluese për Baruhun

45 Ishte viti i katërt i mbretërimit të Jehojakimit, birit të Joshijës, në Judë. Atëherë Jeremia i tha Baruhut, birit të Nerijës, i cili i kishte shkruar me diktim fjalët e tij: ²³”Ti ankohesh: «Më vjen shumë keq, dhe tani Zoti më ngarkon me vuajtje të reja. Nuk mund të duroj më! Rënkoi vazhdimisht dhe nuk gjej qetësi!» Por Zoti, Perëndia e Izraelit, të thotë: ⁴«Shiko: unë, Zoti, do ta rrëzoj atë që kam ndërtuar dhe do ta shkul atë që kam mbjellë. Kështu bëj në mbarë tokën (e Izraelit). ⁵Kërkon që të bëj përjashtim për ty? Mos e kërko! Tani po sjell fatkeqësi mbi mbarë popullsinë, por ti të paktën do të shpëtosh gjallë, kudo që të shkosh. – Fjala e Zotit!»

KAP. 46-51: Gjyqi mbi kombet

46 Në kapitujt që vijojnë do të njoftohet për atë që Zoti urdhëroi të shpallej për fatin e kombeve.

Egjipti mundet në betejën e Karkemishit

²Ishte viti i katërt i mbretërimit të Jehojakimit, mbretit të Judës, kur ushtria e faraonit Necho, mbretit të Egjiptit, qëndroi afër Karkemishit ♦ pranë Eufratit dhe u mund atje nga Nebukadnecari, perandori i Babilonisë. Në Jerusalem Jeremia shpalli:

³⁻⁴”Po dëgjoj thirrjet e egjiptianëve:

«Merrni mburojat!» «Mbrehni kuajt!» «Ngjituni në karrocë» «Vishni helmetat!» «Rreshtohuni për betejë!» «Përgatitni heshtat» «Vishni koracat!» «Përpara për luftë!» – ⁵Por çfarë duhet të shoh? Si ndodhi kjo? Luftëtarët humbën guximin; ata zbrapsen! Sulmit nuk mund t'i qëndrojnë as trimat më të mëdhenj; të gjithë ikin, sa më shpejt, pa shikuar rreth e rrotull! «Panik kudo» – thotë Zoti. ⁶Madje edhe më i shpejti nuk mund të ikë, madje më i forti nuk mund të shpëtojë më. Në veri, në bregun e Eufratit, ata rrëzohen përtokë dhe rrinë të shtrirë, të vdekur.

⁷Kush afrohet me gjënim të madh si uji i një lumi të rrëmbyeshëm, si Nili, i cili përmyt vendin? ⁸Ky është Egjipti. Ai thotë: «Dua të shkoj në veri për të përmytur mbarë vendin. Do t'i shkatërroj qytetet me gjithë banorët e tyre. ⁹Ngrihuni, ju kuaj! Nisuni, ju karroca! Trupat më të mira përpara, mbajtësit e mburojave nga Kushi dhe Puti dhe harkëtarët nga Ludi!»

¹⁰Por Zoti i takon toka, dhe në ditën e betejës ai do të hakmerret kundër egjiptianëve, armiqve të tij! Atëherë shpata e tij do të hajë, derisa të ngopet, dhe do të pijë gjakun e tyre! Zoti i gjithëfuqishëm do të bëjë një gosti flijimi në vendin e veriut, në bregun e Eufratit!

¹¹Egjipti i mjerueshëm, ngjihu lirisht në malësinë e Gileadit dhe merr atje pak melhem! Prapësëprapë nuk mund të të ndihmojnë të gjitha ilaçet së bashku: plaga jote është e pashërueshme! ¹²Kombet kanë marrë vesh se sa je përlulur; mbarë bota të ka dëgjuar duke klithur. Luftëtarët e tu u penguan me njëri-tjetrin dhe rrëzuan përtokë, dhe askush prej tyre nuk shpëtoi gjallë.»

♦ më 605 p.e.r. Disfata e egjiptianëve i la vendet e tjera në jug pa mbrojtje para pushtimit babilonas (shih më poshtë).

Babilonasit futen në Egjipt

Kur Nebukadnecari, perandori i Babilonisë, u afrua për të pushtuar Egjiptin, Zoti shpalli nëpërmjet profetit Jeremia: ¹⁴”Thuaju egjiptianëve çfarë do t'ua ndodhë; le ta dinë njerëzit e Migdolit, Memfisit dhe Tahpanhesit! Thuaju: «Përgatituni për luftë: merrni armët në duar! Të gjithë fqinjët tuaj i përpiu tashmë shpata!» – ¹⁵Por çfarë po shoh? Edhe faraoni i fuqishëm është shtrirë përtokë? Po ai nuk arriti t'i qëndronte sulmit, sepse Zoti ishte ai që e goditi! ¹⁶Zoti bëri që mercenarët e faraonit të pengoheshin dhe të rrëzoheshin përtokë; ranë mbi njëri-tjetrin! Atëherë ata i thirrën njëri-tjetrit: «Ejani të kthehemi në shtëpi, në vendet, nga të cilat rrjedhim, të tërhiqemi nga kjo luftë e tmerrshme! ¹⁷Jepi faraonit një emër të ri; quaje: Mburavec, të cilit i ka ardhur fundi!»

¹⁸«Betohem, – thotë Zoti, mbreti i gjithëfuqishëm, – se siç mbizotëron mali i Taborit kodrat përreth, sa Karmeli shquhet nga deti, aq shquhet fuqia e atij që afrohet për të të sulmuar ty, o faraon! ¹⁹Merrini plaçkat, ju egjiptianë, ju duhet të mërgoni! Memfisi do të bëhet shkretëtirë, gërmadha ku nuk do të banojë askush!»

²⁰Egjipti është si lopë e re madhështore. Atij i vërsulen zekthat nga veriu, ²¹e madje mercenarët që në Egjipt janë majmur si viça, ikin. Askush prej tyre nuk e përballon sulmin kur Zoti u kërkon llogari dhe sjell rrënim mbi ta. ²²Ushtria e Egjiptit tërhiqet si shlligë fërshtëlluese kur armiqtë afrohen me fuqi duke vringëlluar sëpatat si druvarë. ²³Ata e goditën Egjiptin të zhveshur, siç priten shkurre. Ata janë të

panumërt si karkalecat; askush nuk mund t'i numërojë. ²⁴Egjipti rri pranë, i mbuluar me turp, i dorëzuar te kombi i veriut.

²⁵Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit, thotë: «Tani do t'i kërkoj llogari Amonit, perëndisë së Tebes, Egjiptit dhe të gjitha perëndive të tyre, dhe të gjithë mbretërve të tyre, faraonit, dhe të gjithë atyre që besojnë në të! ²⁶Do t'ia dorëzoj armiqve të tyre të betuar: perandorit të Babilonisë, Nebukadnecarit, dhe ushtrisë së tij!

Por më vonë Egjipti do të popullohet përsëri si në kohët e lashta,» – thotë Zoti.”

Fjalë ngushëlluese për Izraelin

²⁷«Por ti, o Izrael, mos ki frikë! – thotë Zoti. – Ti je nën mbrojtjen time! Ju pasardhës të Jakovit, mos t'ju lëshojë zemra. Ju dhe fëmijët tuaj do t'i marr nga vendi i largët, ku jeni burgosur. Do të ktheheni në vendin tuaj dhe do të jetoni atje në paqe, të sigurt dhe në qetësi.

²⁸Mos ki frikë, o Izrael! – thotë Zoti. – Unë do të të ndihmoj! Të gjitha kombet ku të kam shpërndarë, do t'i shkatërroj, por ty kurrë! Ty vetëm do të të disiplinoj rreptësisht, sepse nuk mund të lë pa ndëshkim.»

Për filistenjtë

47 Para pushtimit të qytetit Gaza nga faraoni, Zoti shpalli nëpërmjet profetit Jeremia fatin e filistenjve:

²⁷Zoti thotë: «Uji vjen nga veriu. Ai do të bëhet lumi që do të rrëmbejë gjithçka, që do të përmytë gjithçka: tokën e hapur dhe gjithçka që rritet atje, qytetet dhe banorët e tyre. Njerëzit vajtojnë dhe klithin, ³sepse dëgjojnë përplasjen e këmbëve të kuajve, rrapëllimin e karrocave, rrotullimin e rrotave. Atëherë prindërit nuk shqetësohen më se ku ndodhen fëmijët e tyre; aq shumë i ka kapluar frika. ⁴Erdhi dita që u sjell rrënimin të gjithë filistenjve. Askush nuk do të mbetet, që mund t'i vijë në ndihmë Tirit ose Sidonit. Unë vetë, Zoti, jam ai që do t'i shkatërroj filistenjtë, tepicën e këtij populli që erdhi dikur nga Kreta.»

⁵Banorët e Gazës po vajtojnë; kanë rruar kokat. Në Ashkelon ka heshtur çdo zë gëzimi. Ju pasardhës të anakasve, edhe sa kohë do të vajtoni dhe ta gjakosni lëkurën? ⁶Oh, shpatë e Zotit, a nuk do t'u japësh qetësi? Kthehu në millin tënd! Mos u tërbo më, ndal! – ⁷Por si mund të ketë qetësi? Vetë Zoti i dha urdhër të godiste Ashkelonin dhe krahinën bregdetare.

Moavit i erdhi fundi

48 Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit, thotë: ¹Mjerë banorët e Nevos! Qyteti i tyre do të shkretohet. Kirjataimin do ta mbulojë turpi; do të pushtohet. Moavi, ♦ kështjella e sigurt, do të merret dhe do të bëhet rrafsh me tokën; ²madhësisht së tij i erdhi fundi. Në Heshbon armiqtë kanë hartuar planin për të rrënuar Moavin. «Ejani, – thanë, – ta zhdukim këtë popull nga faqja e dheut!» Edhe brenda mureve të tua, o Madmen, së shpejti do të mbretërojë heshtja e vdekjes; ushtritë që do të të shkatërrojnë, tashmë janë nisur!”

³Dëgjoni! Nga Horonaimi vijnë thirrje për ndihmë! Gjithçka do të shkretohet, gjithçka do të fundoset në gërmadhë. ⁴Moavit i erdhi fundi. Fëmijët e tij thërrasin me zë të lartë. ⁵Ata që kanë mbetur gjallë, ngjiten rrugës për në Luhit duke qarë. Kur zbret nga Horonaimi dëgjohet thirrja e njerëzve në hallin e tyre. ⁶«Lar-gohuni! – thërrasin ata – Kërkoni strehim! Vraponi në stepë dhe mbahuni gjallë si dëllinjë!»

⁷O Moav, ti je mbështetur në kështjellat dhe rezervat e tua, dhe pikërisht për këtë do të pushtohesh! Perëndia jote, Kemoshi, do të shpihet në mërgim, ai dhe të gjithë priftërinjtë e tij dhe udhëheqësit! ⁸Armiku, i cili do të shkatërrojë gjithçka, do të vijë në çdo qytet; askush nuk do t'i shpëtojë fatit të tij. Poshtë në Jordan dhe lart në rrafshnaltë gjithçka do të bëhet gërmadhë. Kështu ka urdhëruar Zoti. ⁹Vendosni përmendore varri për Moavin, sepse i erdhi fundi. Qytetet e tij do të bëhen shkretohirë ku nuk do të banojë askush. ¹⁰Mallkuar qoftë njeriu që urdhrin e Zotit e zbaton vetëm me gjysmë zemre! Mallkuar qoftë secili që e tërheq shpatën e tij nga gjakderdhja!

♦ [Moavasi i pushtuan babilonasit më 581 p.e.s](#)

Qetësisë së Moavit i vjen fundi

¹¹Moavi (deri këtu) nuk u sulmua kurrë nga armiqtë, as nuk u detyrua të futej në robëri. Ai është si vera që rri në depo, dhe që kurrë nuk është derdhur nga një enë në tjetrën, dhe kështu nuk humbet as shijen e as aromën.

¹²«Prandaj po afrohet dita, – thotë Zoti, – kur do t'i dërgoj vozëtarët në Moav për të derdhur verën. Ata do t'i zbrazin të gjitha vozat dhe do t'i copëtojnë! ¹³Moavi do të lihet në baltë nga perëndia i tij, Kemoshi, siç u la edhe Izraeli në baltë nga shtatorja e demit në Bet-El, tek e cila i varte shpresat e tij!» ¹⁴Ju njerëz të Moavit, si mund të pohoni: «Ne jemi luftëtarë trima, burra të lindur për luftë?» ¹⁵Armiqtë që do ta shkretojnë vendin tuaj dhe do t'i marrin me sulm qytetet tuaja, tashmë po afrohen. Djemtë tuaj më të mirë u afrohen vetëm sa për t'u masakruar prej tyre! – Fjala e Zotit të gjithëfuqishëm!

¹⁶Rrënimi i Moavit është afër: do t'i vijë fundi shumë shpejt. ¹⁷Ngrihuni, ju fqinjët dhe të gjithë të njohurit e

tij, filloni vajtimin e vdekjes dhe thoni: «E pabesueshme! Kjo perandori e fuqishme është thyer, kjo perandori e fuqishme dhe e lavdishme!»

Lajmi i të arratisurve

¹⁸O popull i Divonit, zbrit nga lartësia jote krenare dhe ulu në pluhur! Armiqtë që shkretojnë mbarë Moavin, po ngjiten tek ti dhe do t'i shkatërrojnë kështjellat e tua. ¹⁹Ju, njerëz të Aroerit, dilni në rrugë dhe shikoni çfarë po vjen! Pyetni burrat dhe gratë që po ikin: «Çfarë ka ndodhur?» ²⁰Ata do t'ju thonë: «Moavi mbaroi: ai dështoi në mënyrë të turpshme! Klithni! Thërritni! Le ta dinë njerëzit pranë lumit Arnon: Moavi u shkatërrua!»

²¹Dënimi ra mbi malësinë në veri të luginës së Arnonit: mbi Jahaz dhe Mefaat, ²²mbi Divon, Nevo dhe Bet--Divlataim, ²³mbi Kirjataim, Bet-Gamul dhe Bet-Meon, ²⁴mbi Kerijot dhe Bocra, dhe mbi të gjitha qytetet e tjera të moavasve.

²⁵«Do t'i jap fund pushtetit kryelartë të Moavit!» – thotë Zoti.

Moavi – objekt i talljes së merituar

²⁶⁻²⁷Jepini Moavit të pijë verë derisa të dehet, dhe pastaj ta vjellë! Hiqej si i madh ndaj Zotit; moavasit e kanë përqeshur popullin e tij, Izraelin. Sa herë që keni folur për të, e keni tundur kokën me tallje, sikur të ishte fjala për njerëz të kapur duke vjedhur. Prandaj tani edhe ju do të viheni në lojë!

²⁸Popull i Moavit, braktisi qytetet e tua dhe fshehu mes të çarave të shkëmbinjeve! Ti duhet të jetosh si pëllumbat e egër, të cilët i bëjnë çerdhet e tyre në shpatet e humnerave të thella!

Vajtimi për Moavin

²⁹E njohim mendjemadhësinë e pamasë të Moavit; sa kryelartë dhe i guximshëm është ky popull, sa i është rritur mendja për pushtetin e tij!

³⁰«Edhe e di, – thotë Zoti, – sa mendjemadh është. Flet vazhdimisht fjalë të bukura, por veprat e tij tregojnë që pas tyre nuk fshihet asgjë.»

³¹Për Moavin filloj këngën e vajtimit; kërkoj ndihmë për këtë popull; më vjen keq për njerëzit e Kir-Heresit.

³²Popull i Sivmës, për ty vajtoj më tepër sesa për popullin e Jazerit. Ti je si hardhia, dredhëzat e së cilës arrijnë deri në Detin e Vdekur dhe lart deri në Jazer. Por në kohën e të korrave të frutave dhe të vjeljes së rrushit, armiqtë do t'ju sulmojnë dhe do të shkretojnë gjithçka. ³³Atëherë do të ketë mbaruar gëzimi dhe brohoritja në kopshtet e pemëve dhe në vreshtat e Moavit. Në boritë nuk do të rrjedhë lëng rrushi, sepse askush nuk do ta shtrydhë më rrushin, dhe në vend të thirrjeve të gëzimit do të dëgjohen klithma vaji.

³⁴Njerëzit e Heshbonit kërkojnë ndihmë: thirrja e tyre depërton deri në Elale dhe në Jahac: mund të dëgjohet nga Coari deri në Horonaim dhe Eglat-Shelishija. Madje edhe oaza e Nimrimit do të bëhet shkretëtirë. ³⁵«Pas pak në Moav nuk do të ketë asnjë që të ngjitet në altar për t'u kushtuar fljime perëndive të tij – thotë Zoti. – Do t'i jap fund!»

³⁶Prandaj e këndoj këngën time të vajit për Moavin, për njerëzit e Kir-Heresit. Ajo tingëllon trishtueshëm si fyejt që bien në raste varrimi. Të gjithë thesarët që Moavi i mbledhi për vete, kanë humbur. ³⁷Në shenjë vajtimi, çdo kokë është qethur, çdo mjekër është rruar, të gjitha duart janë plot të prera të gjakosura; të gjithë mbajnë zi. ³⁸Në çatitë e rrafshëta të shtëpive dhe në sheshet e qytetit dëgjohen vetëm vaje dhe të qara.

Zoti thotë: «Moavin e kam thyer si shtambë, që nuk i hyn në punë askujt.»

³⁹Klithni dhe thërritni gjithkund: «Moavit i erdhi fundi! Ai u kthen shpinën të gjithëve i turpëruar.» Të gjithë popujt fqinj do ta vënë në lojë dhe do t'i kthejnë shpinën.

Vendimi përfundimtar

⁴⁰Zoti thotë: «Si shqiponja, armiqtë do të arrijnë me vrull dhe do të lëshohen mbi Moav!»

⁴¹Qytetet dhe kështjellat do të pushtohen – më trimat e Moavit do t'i pushtojë frika si gruaja në vuajtjet e lindjes. ⁴²Populli i Moavit do të shuhet, do të zhduket nga toka, sepse ka ngritur krye kundër Zotit.

⁴³«Tmerri, gracka dhe laku ju presin, o banorë të Moavit – thotë Zoti. – ⁴⁴Kush arrin t'i shpëtojë tmerrit, do të bjerë në grackë; kush arrin të ngrihet nga gracka, do të zihet në lak. Ky është fati që kam përgatitur për ju kur t'ju kërkoj llogari!»

⁴⁵Të arratisurit po vijnë nga Heshboni dhe kërkojnë strehim. Por qyteti është djegur. Nga pallati i mbretit Sihon doli zjarri që shkretoi mbarë Moavin tejmbanën – këtë vend plot fjalëmëdhenj. ⁴⁶Mjerë ti, o Moav, popull i perëndisë Kemosh, të erdhi fundi. Burrat dhe gratë e tua shpihen në robëri.

⁴⁷«Por pastaj do ta kthej fatin e moavasve në të mirë» – thotë Zoti.

Këtu mbaron vendimi gjyqësor për Moavin.

Për amonasit

49Zoti thotë: «Pse e ka përvetësuar krahinën e fisit të Gadit Milkomi, perëndia i amonasve? Pse i ka shtënë në dorë qytetet e atjeshme populli i tij? Ah, sikur Izraeli të mos kishte më djem dhe

trashëgimtarë!²Por pritni, – thotë Zoti, – po vjen dita kur kundër Rabës, kryeqytetit të amonasve, do të sjell armiq! Raba do të shndërrohet në gërmadhë, dhe rrethinat do të shkatërrohen nga zjarri! Atëherë Izraeli do t'ua rimarrë tokën e vet atyre që ia kanë marrë!»

³O banorë të Heshbonit, qani dhe vajtoni, sepse qyteti Aji është bërë shkretëtirë! Klithni, o banorë të qyteteve që i takojnë Rabës, mbani zi, vraponi andej-këtej duke qarë në fushat tuaja, sepse perëndia juaj, Milkomi, do të shkojë në mërgim bashkë me të gjithë priftërinjtë dhe pleqtë e tij!⁴O Raba, ti qytet që ke gabuar kundër Zotit dhe kundër popullit të tij, pse mburrësh për luginat e tua të frytshme? Ti i var shpresat te rezervat e tua duke thënë: «Kush mund të më sulmojë?»

⁵Perëndia, Zoti i gjithëfuqishëm, thotë: «Prit, mbi ty do të sjell tmerr nga të gjitha anët. Banorët e tu do të shpërndahen në të gjitha drejtimet, dhe nuk do të ketë askënd për të të mbledhur përsëri!

⁶Por më vonë fatin e amonasve do ta kthejë në të mirë» – thotë Zoti.

Për edomasit

⁷Zoti i gjithëfuqishëm thotë: «Tani, njerëzit e Temanit megjithë urtësinë e tyre nuk dinë nga t'ia mbajnë; në kokat e tyre të mprehta nuk hyn më asgjë! Mos është ndryshkur mendja e tyre? ⁸Ju tregtarët e Dedanit, kthehuni dhe ikni! Fshihuni në shpella, sepse do të sjell shkatërrim te pasardhësit e Esavit; tani do t'i laj hesapet me ta!⁹Vreshtarët do të kalojnë nëpër ta dhe nuk do të lënë asgjë për të vjelë; vjedhësit do të futen natën tek ata dhe do t'i plaçkitin sipas qejfit. ¹⁰Pasardhësit e Esavit do t'ua dorëzoj armiqve të tyre. Do t'ua tregoj skutat e tyre: më kot do të fshihen. Të gjithë edomasit do t'i gjejë vdekja. Nuk do të ketë më vëllezër dhe fqinjë që mund të thonë: ¹¹Lëri fëmijët e tu tek unë, se kujdesem unë për ta; gruaja jote mund të mbështetet në ndihmën time!»

¹²«Dëgjoni mirë, ju edomas! – thotë Zoti. – Prej kupës që është mbushur me zemërimin tim, duhet të pinë njerëzit që nuk ishin të dënuar për këtë. A do të jeni të kursyer? Ju nuk do t'i shpëtoni dënimit; ju do ta pini!¹³Unë, Zoti, jam betuar me kokën time: kryeqyteti yt, Bocra, do të bëhet shkretëtirë, vend turpi dhe tmerri. Emri yt do të përdoret si sharje. Edhe qytetet e tjera të Edomit do të mbeten përgjithmonë gërmadha!»

Zoti thërret kombet në luftë kundër Edomit

¹⁴Zoti më ka thënë se ka dërguar një lajmëtar te kombet me urdhrin që vijon: «Mblidhini ushtritë tuaja në luftë kundër Edomit! Bjerini!»

¹⁵⁻¹⁶Por Zoti i thotë Edomit: «Ti banon në të çarat e shkëmbinjeve dhe në male të larta; mbarë botës i kall tmerrin dhe mbahesh për më i madhi. Por ke gabuar. Tani do të të bëjë më të voglin e kombeve; do të të përbuzë mbarë bota! Ti mund ta bësh lirisht çerdhen tënde lart siç e bën shqiponja, por unë do të të rrëzoj përtokë!»

Edomi do të shkretohet

¹⁷Zoti thotë: «Edomi do të shkretohet aq shumë, saqë secili që do të kalojë pranë, do të tmerrohet dhe do t'i kthejë shpinën i tmerruar. ¹⁸Edomit do t'i ndodhë si Sodomit dhe Gomorës bashkë me qytetet fqinjë: do të shkatërrohet plotësisht, dhe si pasojë atje nuk do të banojë më askush dhe askush nuk do të dojë të qëndrojë atje.

¹⁹Unë do të vij ashtu siç ngrihet luani nga shkurret pranë Jordanit për të shkuar në kullotë, dhe menjëherë të gjithë edomasit do të ikin. Pastaj do ta emëroj njeriun që kam caktuar sundimtar të Edomit. Kush më ngjan mua? Kush do të më kërkojë llogari? Ku është sundimtari që mund të më bëjë ballë?»

²⁰Prandaj dëgjoni atë që ka vendosur Zoti i Edomit, atë që do t'u ndodhë njerëzve të Temanit: ata do të dëbohen si kope bagëtish, madje edhe fëmijët dhe të dobëtit! Vendi i tyre do të tmerrohet kur ta shohë këtë. ²¹Edomi do të bjerë. Toka do të dridhet nga vrulli i rënies së tij, dhe vajtimet e edomasve do të dëgjohen deri në Detin e Kuq!²²Si shqiponja, armiqtë ngrihen, afrohen me vrull dhe lëshohen mbi Bocra. Atëherë trimat më të mirë do t'i kapojë një frikë si ajo e gruas në vuajtjet e lindjes.♦

♦ Kjo profeci u plotësua kur territorin e tyre e pushtuan nabateasit (arabët). Atëherë edomasit u detyruan të zhvendoseshin në Izraelin jugor për të krijuar shtetin e Nabatesë. Edomasit i pushoi më vonë Gjon Hirkani (134-104 p.e.r.)

Për Damaskun

²³Banorët e Damaskut♦ dhe të Arpadit janë të hutuar; ata po mbarojnë nga frika prej lajmit që kanë marrë për fatin e keq. Edhe në bregdet mbretëron shqetësim i madh; nuk gjejnë më qetësi, ²⁴sepse Damaskun e ka lëshuar zemra. Tashmë ushtria e tij ka marrë arratinë. Qytetin e kanë pushtuar vuajtje torturuese dhe një tmerr çoroditës si gruan në vuajtjet e lindjes. ²⁵Damasku, qyteti i njohur, i cili dikur ishte gëzimi im, u dorëzua pa luftë!

²⁶«Por tani të rinjtë e qytetit tuaj do të vriten në sheshe – thotë Zoti i gjithëfuqishëm. – Atë ditë asnjëri prej mbrojtësve nuk do të shpëtojë gjallë. ²⁷Do t'u vihet zjarri mureve të Damaskut, i cili do t'i djegë pallatet e

Ben-Hadadit!»

♦ d.m.th. Siria me shtetet më të vogla fqinje Kedari dhe Hacori ishin në lindje të Izraelit.

Për fiset e ndryshme arabe

²⁸Porosi rreth fiseve të Kedarit ♦ dhe të Hacorit, të cilat Nebukadnecari, perandori i Babilonisë, duhej t'i mundte:

Zoti u dha babilonasve këtë urdhër: «Ngrihuni në luftë kundër Kedarit! Nënshtroni fiset e stepave në lindje!» ²⁹Do t'ua marrin çadrat dhe kopetë e tyre, mbulesat e çadrave, të gjitha pajisjet shtëpiake dhe devetë; dhe njerëzit do të thërrasin: «Tmerr gjithkund!»

³⁰Zoti u thotë banorëve të Hacorit: «Ikni! Sigurohuni sa më shpejt! Qëndroni të fshehur në shpella! Nebukadnecari ju ka vënë në shënjestër; plani i tij kundër jush qëndron i patundur!» ³¹Unë vetë u kam dhënë urdhër babilonasve: «Ngrihuni në luftë kundër këtij populli të shkujdesur! Ai jeton i vetmuar, dhe nuk ka asnjë qytet, portat e të cilit mund të mbyllen me shule.

³²Merruani devetë, merruani kopetë e mëdha!» Po, unë, Zoti do t'i shpërndaj njerëzit me tëmtha të rruar si zogjtë e korbit; do të sjell fatkeqësi mbi ta nga të gjitha anët! ³³Hacori do të bëhet shkretëtirë e përherëshme, strofull për çakajtë. Atje nuk do të banojë më askush dhe askush nuk do të dojë të qëndrojë atje.»

♦ beduinët që sulmoi Nebukadnecari më 598 p.e.r.

Për Elamin

³⁴Në fillim të mbretërimit të Cidkijës, mbretit të Judës, Zoti u shpalli elamasve nëpërmjet profetit Jeremia: ³⁵«Zoti i gjithëfuqishëm thotë: «Forca e elamasve janë harkëtarët e tyre, por unë do t'ua thyej harqet!» ³⁶Unë do të lëshoj kundër tyre një stuhi nga të katër anët e qiellit njëkohësisht, dhe ata do të shpërndahen në të katër anët! Atëherë nuk do të ketë asnjë komb ku nuk do të hasen më elamas të shpërndarë. ³⁷Do të bëj që t'i lëshojë zemra para armiqve të tyre gjakatarë. Do të sjell fatkeqësi mbi ta: ata do ta provojnë zjarrin e zemërimit tim! Do të bëj që t'i shkatërrojë lufta, derisa te mos mbetet asnjë prej tyre. ³⁸Mbretin e Elamit dhe ministrat e tij do t'i asgjësoj dhe do të ngrej atje fronin tim!»

³⁹Por më vonë fatin e elamasve do ta kthej në të mirë» – thotë Zoti.

Për Babiloninë

50 Zoti shpalli nëpërmjet profetit Jeremia porosinë e mëposhtme kundër Babilonisë dhe kryeqytetit të saj:

²Thërritni kombet, të dëgjojnë të gjithë! Shpalleni në të gjitha lokalitetet, njoftojeni gjithkund! Mos heshtni për të, që ta marrin vesh të gjithë: Babiloni ka rënë. Zoti dhe mbrojtësi i tij ka dështuar; perëndia Moloh është shtrirë përtokë; shtatorët e pështira të perëndive të idhujve u shkatërruan! ³Nga veriu po afrohet populli që do ta shkretëtojë Babilonin. Askush nuk do të mund të banojë atje: njerëzit dhe kafshët do të marrin arratinë dhe do të zhduken nga vendi!

⁴Kur të ndodhë kjo, – thotë Zoti, – banorët e Izraelit dhe banorët e Judës do të kthehen së bashku prej Babilonisë. Ata do të vijnë duke qarë dhe do të kërkojnë praninë time, praninë e Perëndisë së tyre. ⁵Ata do të kërkojnë rrugën për në Cion; atje e kanë pikësynimin. Ata do t'i thonë njëri-tjetrit: «Ejani, të kthehemi te Zoti, që të mos e harrojmë më besëlidhjen e tij!»

⁶Populli im ishte si kope e humbur. Barinjtë e tij e çuan në rrugë të gabuara: e çuan në male, ku u detyrua të më harronte. Shkoi nga një mal në tjetrin dhe kështu e harroi fushimin e tij. ⁷Kush e gjeti, e sulmoi. «Ne nuk jemi fajtorë ne, – thonë armiqët e tij, – që ky popull ngriti krye kundër Zotit, i cili i siguronte gjithçka që i duhej për jetë dhe tek i cili i varën shpresat të parët e tij!»

Ndëshkimi i Babilonit – falja për tepricën izraelite

⁸Zoti thotë: «Ju të huaj, ikni nga Babiloni dhe largohuni nga vendi sa më shpejt! Çani përmes kopesë si cjeptë, që të ikni në kohë!» ⁹Kundër Babilonit do të mobilizoj ushtritë e kombeve të mëdha; ato do të afrohen prej vendit në veri dhe do ta pushtojnë qytetin. Ata e kanë të qartë detyrën e tyre; asnjëra nga shigjetat e tyre nuk del bosh! ¹⁰Mbarë Babiloni do t'u bjerë në dorë atyre dhe ata do ta plaçkitin sipas qejfit!

¹¹Gëzohuni dhe brohoritni, ju babilonas! Ju e keni plaçkitur popullin dhe vendin tim! Kërceni si viça dhe hingëllini si kuaj plot gëzim e hare! ¹²⁻¹³Pas pak do të jeni të mjeruar, do të jeni më të fundit ndër kombet! Zemërimi im do ta shndërrojë vendin tuaj në shkretëtirë të tmerrshme ku nuk do të banojë askush! Dhe kryeqyteti juaj, Babiloni, do të shkatërrohet, si rezultat e së cilës do të jenë britmat e tmerrit që do të lëshojnë ata që kalojnë pranë!»

¹⁴Ju harkëtarë, zini pozicion rreth Babilonit dhe mos i kurseni shigjetat, sepse ky qytet ka ngritur krye kundër Zotit! ¹⁵Lëshoni kushtrime nga të gjitha anët dhe sulmoni! Shikoni! Babiloni po dorëzohet! Kullat e

tij po shemben! Muret e tij po rrëzohen. Zoti do të hakmerret kundër këtij qyteti, prandaj merrni hak dhe veproni kundër tij ashtu siç veproi ai kundër të tjerëve! ¹⁶Mos lejoni që ndokush të mbetet gjallë, që të mund të blejë një tokë ose të mbledhë të korrat! Të gjithë ata që nuk janë vendës, të ikin prej tërbimit të shpatës dhe të kthehen në atdheun dhe në popullin e tyre.

¹⁷Izraeli është një dele e veçuar nga tufa, që e gjuajnë luanët: në fillim e kapi dhe iu sul perandori i Asirisë. Pastaj erdhi Nebukadnecari, perandori i Babilonisë, mori pjesën që kishte mbetur dhe ia dërrmoi kockat. ¹⁸Prandaj Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit, thotë: «Tani do t'i laj hesapet me perandorin e Babilonisë dhe me mbarë vendin e tij, ashtu siç i lava hesapet me perandorin e Asirisë. ¹⁹Por Izraelin do ta kthej në kullotën e tij. Ai do të kullojë përsëri në rrafshnaltën e Bashanit, në malësinë e Efraimit dhe të Gileadit, dhe nuk do t'i mungojë asgjë. ²⁰Atëherë do të kërkohen më kot faji i Izraelit dhe mëkatet e Judës – ato do të jenë zhdukur; sepse të gjithë atyre që do të mbeten prej popullit tim, do t'ua kem falur mëkatit!»

Hakmarrja për shkatërrimin e Tempullit

²¹Zoti ka dhënë këtë urdhër: «Ngrihuni në luftë kundër Merataimit, kundër banorëve të Pekodit! ♦ Zbatojeni dënimin për shkatërrimin e njerëzve dhe të mbarë pasurisë së tyre! Zbatojeni këtë urdhër me përpikëri!»

²²Tashmë në vend dëgjohej sirena e luftës, gjithçka shndërrohet në gërmadha. ²³Babilon, ti çekan që copëtove mbarë botën, tani shtrihesh vetë përtokë i copëtuar, si figurë mizore për të gjithë popujt!

²⁴«Babilon, unë të kam ngritur grackë vetë, – thotë Zoti, – dhe menjëherë ke rënë në të. Të kam zënë, dhe tani do t'i laj hesapet me ty: sepse më ke sulmuar mua, Zotin!»

²⁵Zoti i merr kombet në zemërimin e tij, ashtu siç i nxjerr njeriu armët nga depoja. Ai, Zoti i gjithëfuqishëm, ka një punë për ta në vendin e babilonasve. ²⁶Ai u jep urdhër: «Vërsuluni nga të gjitha anët! Thyjini depot e tyre të rezervave! Bëni një përgjithësi me gjithçka që gjeni dhe pastaj zbatoni mbi të urdhrin e shkatërrimit; nuk duhet t'u mbetet asgjë! ²⁷Vritini të rinjtë, shpijini si dema të rinj për therje! Mjerë ata, u erdhi dita e larjes së hesapeve!» ²⁸Dëgjoni! Të arratisurit nga Babilonia kanë ardhur! Ata tregojnë në malin e Cionit se si Zoti, Perëndia jonë, i ka ndëshkuar babilonasit sepse kanë shkatërruar Tempullin e tij!

♦ aleatët e babilonasve. Zoti do të hakmerret për shkatërrimin e Tempullit të tij.

Ndëshkimi i mendjemadhësisë së Babilonit

²⁹Mobilizoni të gjithë harkëtarët kundër Babilonit dhe mbylleni rrethimin! Askush të mos ikë nga qyteti! Paguajani krimin, për të cilin janë fajtorë: silluni me ta ashtu siç janë sjellë ata vetë më të tjerët! Babiloni është sjellë me paturpësi ndaj Perëndisë së shenjtë të Izraelit!

³⁰«Po, – thotë Zoti, – të rinjtë e Babilonit do të bien të vdekur në sheshet e qytetit; asnjë prej mbrojtësve nuk do të shpëtojë gjallë! ³¹Kujdes, ti Babilon guximtar, – thotë Perëndia, Zoti i gjithëfuqishëm. – Tani do t'i laj hesapet me ty! ³²Do të rrëzohesh dhe askush nuk do të të ngrejë më. Do t'u vë zjarrin qyteteve që të takojnë; ky do t'i shkatërrojë rrethinat!»

Zoti liron popullin e tij

³³Zoti i gjithëfuqishëm thotë: «Njerëzit e Izraelit dhe të Judës janë të shtypur. Populli që i ka shpënë rob, nuk dëshiron t'i lejojë të shkojnë. ³⁴Por ata kanë një avokat të fortë, ata më kanë mua, Zotin e gjithëfuqishëm! Unë do t'i ndihmoj t'i fitojnë të drejtat e tyre dhe t'i kthejnë tokës paqe. Megjithatë, banorët e Babilonit do t'i mësoj të dridhen!»

³⁵«Vdekje Babilonit! – thotë Zoti. – Vdekje udhëheqësve dhe dijetarëve të tyre, të gjithë banorëve të kryeqytetit Babilon! ³⁶Vdekje falltarëve; sa të marrë janë! Vdekje trupave të tyre të zgjedhur; janë shtangur nga tmerr! ³⁷Vdekje kuajve dhe karrocave të tyre! Vdekje mercenarëve të tyre të huaj; ata mbarojnë nga frika si gratë! Hiqini thesarët dhe rezervat ushqimore; ata do të plaçkiten të gjitha! ³⁸Hiqini kanalet e tyre ujitëse; mbarë vendi të bëhet stepë dhe tokë e thatë! Ky është një vend plot shtatore idhujtare; serratet e tyre të pështira ua kanë marrë mendjen babilonasve! ³⁹Prandaj tani në vendin tuaj do të vrapojnë andej-këndeje mace të egra, çakaj dhe strucë; ndërsa njerëzit nuk do të banojnë kurrë atje!

⁴⁰Siç u ndodhi Sodomit dhe Gomorës dhe qyteteve të tyre fqinje, ashtu do t'i ndodhë edhe Babilonit, – thotë Zoti. – Do të shkatërrohet plotësisht, që të mos banojë atje më askush dhe që askush të mos dojë të qëndrojë atje!»

Armiku nga veriu

⁴¹Nga veriu po vjen një popull i madh; nga skaji i botës nisen mbretër të fuqishëm. ⁴²Luftëtarët e tyre luftojnë me harqe dhe me kordha; ata janë mizorë dhe nuk kanë mëshirë. Po afrohen duke ngarë kuajt: po gjëmon si shungullimi i shkulumave në bregdet. Ata janë përgatitur për të sulmuar, për të sulmuar ty, o Babilon! ⁴³Kur mbreti e mori këtë lajm, e lëshuan krahët. E kapluan frika dhe dhimbjet si ato që kaplojnë

gruan gjatë lindjes. ⁴⁴«Unë do të vij ashtu siç ngrihet luani nga shkurret pranë Jordanit për të shkuar në kullotë, – thotë Zoti, – dhe menjëherë të gjithë babilonasit do të marrin arratinë. Pastaj do të emëroj njeriun që kam caktuar sundimtar të Babilonisë. Kush më përngjan mua? Kush do të më kërkojë llogari? Ku është sundimtari që mund të më bëjë ballë?»

⁴⁵Prandaj dëgjoni atë që ka vendosur Zoti i Babilonit, atë që do t'u ndodhë banorëve të Babilonisë. Ata do të dëbohen si kope bagëtish, madje edhe fëmijët dhe të dobët! Vendi i tyre do të tmerrohet kur ta shohë këtë. ⁴⁶Toka do të dridhet nga thirrja: «Babiloni ra!», dhe thirrja e vajtimit të të mundurve do të depërtojë në të gjitha kombet!

Vendimi gjyqësor i Zotit për Babilonin

51 Zoti thotë: "Do të lëshoj një stuhi shkatërrimtare kundër Babilonit dhe kundër të gjithë atyre që banojnë në këtë qendër të kryengritjes kundër meje. ²Do të dërgoj të huaj që do ta dëbojnë popullin nga Babiloni, siç dëbon era bykun; ata do ta plaçkitin mbarë vendin. Kur t'i vijë ora Babilonisë, ajo do të sulmohet nga të gjitha anët! ³Armiquve të saj do t'u jap urdhër: «Pushkatoni harkëtarët dhe të gjithë luftëtarët krenarë me koraca! Mos kini mëshirë për të rinjtë e Babilonit, zbatoni urdhrin e shkatërrimit mbi mbarë ushtrinë e tij!»"

⁴Atëherë Babiloni do të mbushet me të vdekur. Të plagosurit do të shtrihen nëpër të gjitha rrugët. ⁵Jo, Izraelin e Judën nuk i la në baltë Perëndia e tyre, Zoti i gjithëfuqishëm! Babilonia ka bërë faj të rëndë kundër Perëndisë së shenjtë të Izraelit! ⁶Ikni nga Babilonia, o burra të Izraelit dhe të Judës, shpëtoni gjallë! Ju nuk duhet të vdisni kur ky vend të ndëshkohet për fajësinë e vet! Erdhi koha e hakmarrjes; tani Zoti do t'u paguajë babilonasve gjithçka që kanë bërë!

⁷Babiloni ishte një gotë e artë në duart e Zotit. Me verën e tij ai dehu mbarë botën; për këtë të gjitha kombet humbën logjikën. ⁸Papritur gota bie për tokë dhe thyhet. Ju kombe, vajtoni vdekjen e Babilonit! Sillni balsam për plagët e tij, ndoshta do të shërohen!

⁹Por të gjithë të huajt përgjigjen: «Jemi përpjekur ta ndihmonim Babilonin, por atij nuk mund t'i vihet më në ndihmë! Dorëzohani fatit të tij; ne do të kthehemi në shtëpitë tona. Këtë ndëshkim e ka zbatuar ai që është në qiell!» ¹⁰Banorët e Izraelit dhe të Judës thonë: «Zoti na e ka kthyer të drejtën! Ejani, të shkojmë në malin e Cionit, që të tregojmë atje për atë që ka bërë Zoti, Perëndia jonë!»

Medasit zbatojnë dënimin e dhënë nga Zoti

¹¹Zoti i ka shtyrë mbretërit medas të bëjnë luftë kundër Babilonisë. Ky është ndëshkimi i babilonasve për shkatërrimin e Tempullit të tij. Tashmë po dëgjoj thirrjet e medasve që japin urdhrat: «Përgatitni shigjetat!» ¹²«Jepni shenjë për të sulmuar muret e Babilonit!» «Forconi rrethimin!» «Vini gjithkund rojet!» «Vini trupat në pritë!» Po, Zoti e zbaton atë që ka ndër mend të bëjë dhe i ka kërcënuar babilonasit!

¹³O popull i Babilonit, ti banon pranë brigjeve të lumenjve të mëdhenj, dhe je jashtë mase i pasur. Por ty të erdhi fundi; mjaft ke plaçkitur rreth e rrotull. ¹⁴Zoti i gjithëfuqishëm është betuar për emrin e tij: «Armiqu të do t'i bien vendit si luzma karkalecash dhe do të hedhin në të thirrjet e triumfit!»

¹⁵Zoti ka krijuar tokën dhe kështu e ka treguar fuqinë e tij; teriku është vepër e urtësisë së tij, kurse qielli dëshmi e zotësisë së tij të lartë. ¹⁶Kur Zoti jep urdhër për këtë, ujërat mblidhen me zhurmë të madhe përmbi qiell, retë ngrihen në horizont, vetëtima ia hap rrugën shiut dhe era del me vrull nga depot e saj.

¹⁷Askush nuk mund ta kuptojë, secili shtanget para këtij fenomeni. Dhe të gjithë ata që kanë bërë shtatore idhujtare, duhet të turpërohen për veprat e duarve të tyre; sepse këto shtatore janë mashtruese; në to nuk ka asnjë gjurmë jete. ¹⁸Ato janë shtatore të pavlefshme për t'u tallur. Kur Zoti do të bëjë gjyqin, atyre do t'u vijë fundi. ¹⁹Sa i ndryshëm është Perëndia e Izraelit! Ai ka krijuar tokën dhe Izraelin e ka bërë pronën e tij. Ai quhet «Zoti i gjithëfuqishëm».

Madhështia dhe kufijtë e pushtetit të Babilonisë

²⁰Zoti thotë: «Babilonasit janë çekani im, armët e mia të luftës; me ta do të shpartalloj kombe dhe mbretëri. ²¹Me ta do të godas kuaj dhe kalorës, karroca dhe karrocierë, ²²burra dhe gra, pleq, të rinj dhe fëmijë. ²³Me ta do të godas barinj të bashkë me kopetë e tyre, bujqit me kafshët e punës. Me ta do të godas guvernatorët dhe komandantët. ²⁴Por tani ju izraelitë do ta shihni me sytë tuaj se si do t'ua paguaj të keqen që i kanë bërë Jerusalemit!»

²⁵O Babilon, ti mal i shkatërrimit prej të cilit del shkatërrimi për mbarë botën, kujdes, tani do të të shkatërroj ty! – thotë Zoti. – Do të të kap dhe do të të rrëzoj në humnerë. Prej teje do të bëj një mal pluhuri dhe hiri! ²⁶Tek ti nuk do të gjendet asnjë gur që mund të përdoret për themel ose si gur qosheje; do të bëhesh përgjithmonë grumbull gërmadhash!»

Babilonit i erdhi fundi

²⁷Jepni shenjë për të bërë luftë kundër Babilonit, bjerini bririt të sinjalit tek të gjitha kombet! Thërritni për luftë të pasurit e Araratit, të Minisë dhe të Ashkenazit! Ftoni oficerët që të rekrutojnë trupat! Të afrohet kalorësia, e panumërt dhe mizore si luzmë karkalecash! ²⁸Të armatosen mbretërit e Medisë, guvernatorët

dhe komandantët e tyre, si dhe popujt, mbi të cilët sundojnë! – ²⁹Toka dridhet dhe tundet, sepse tani do të zbatohet plani i Zotit. Qyteti i Babilonit dhe mbarë vendi do të bëhen shkretëtirë ku nuk do të banojë më askush.

³⁰Mbrojtësit e Babilonit kanë hequr dorë nga lufta. Luftëtarët më të fortë rrinë kot në kullat e kështjellës; ata nuk kanë më forca dhe mbarojnë nga frika si gratë. Tashmë portat e qytetit u pushtuan, shumë shtëpi po digjen. ³¹Lajmëtarët vijnë njëri pas tjetrit për të njoftuar mbretin e Babilonit: «Armiqtë po futen në qytet nga të gjitha anët!» ³²«Ata i kanë pushtuar vendkalimet e lumit dhe u kanë vënë zjarrin fortifikimeve!» «Te njerëzit tanë ka shpërthyer panik!» ³³Zoti i gjithëfuqishëm, Perëndia e Izraelit, thotë: «Kur sheshohet lëmi, do të vijë shpejt koha e shirjes. I pari po bëhet tashmë në Babilon, e dyta nuk do të vonohet shumë!»

Zoti ndihmon Jerusalemin të fitojë të drejtën e tij

³⁴Po e dëgjoj Jerusalemin duke vajtuar: «Nebukadnecari, perandori i Babilonisë, na ka asgjësuar. Atë që gjeti, e ka ngrënë, dhe e ka lënë Jerusalemin si sahan të zbrazët. Barkun e ka mbushur me ëmbëlsira dhe pastaj e ka larguar sahanin nga vetja. Na ka gëlltatur si kuçedër!» ³⁵Prandaj Jerusalemi thotë: «Ajo që m'u bë mua, do t'i shpaguehet qytetit të Babilonit! Për gjakun që u derdh te ne, Zoti do t'i lajë hesapet me mbarë Babilonin!»

³⁶Zoti i përgjigjet Jerusalemit: «Do të të ndihmoj ta fitosh të drejtën tënde dhe do t'ua paguaj babilonasve atë që të kanë bërë ty: do të bëj që të thahet Eufrati, që të mbyllën burimet e tij. ³⁷Babiloni do të bëhet grumbull gërmadhash, një shesh lodrash për çakajtë. Askush nuk do të banojë më atje. Kush do ta shohë, do të thërrasë nga tmerri!

³⁸Babilonasit do të vrumbullojnë dhe do të hungërojnë si luanë të rinj; ³⁹për urinë e tyre të madhe po u përgatit një darkë. Unë do t'i deh, ata do të gëzojnë dhe pastaj do t'i zërë gjumi përgjithnjë.»

Unë, Zoti, them: ⁴⁰«Do t'i shpie në thertore si cjapi te kasapi!»

Përqeshje për rënien e Babilonit

⁴¹Si është e mundur kjo? Ra Babiloni, ky qytet i njohur në mbarë botën! Si erdhi puna deri këtu? Të gjitha kombet janë tmerruar. ⁴²Deti është futur në Babilon dhe e ka varrosur qytetin nën dallgët e tij gjëmuese. ♦

⁴³Edhe qytetet e tjera u shkatërruan të gjitha! Babiloni është bërë shkretëtirë, stepë e thatë, vend, në të cilin nuk banon dhe nuk endet më askush!

⁴⁴Zoti thotë: «Tani do t'i lajë hesapet me Belin, perëndinë e Babilonit! Do ta detyroj të vjellë gjithçka që ka gëlltatur dhe ka plaçkitur. Kombet nuk do të vërshojnë më tek ai për t'i kushtuar fljime! Edhe muri i Babilonit do të bjerë!

⁴⁵Ju që i përkisni popullit tim, largohuni nga ky qytet! Shpëtoni gjallë, sepse mbi të do të derdhet zemërimi i zjarrit!»

♦ simbol për pushtuesin armiqësor (khs. Lk 21,25).

Premtimi për izraelitët zemërlëshuar

⁴⁶Ju izraelitë, mos u shkurajoni! Mos kini frikë nga lajmet e këqija që përhapen në vend! Madje në qoftë se dëgjoni edhe sot një lajm tmerrues dhe nesër, një tjetër, në qoftë se mbretëron gjithkund dhuna dhe një sundimtar dëbon tjetrin, ⁴⁷ajo që ka thënë Zoti qëndron e patundur:

«Po vjen dita kur do t'i qëroj hesapet me idhujt e Babilonisë. Babilonia do të rrënohet me turp e me faqe të zeze; gjithkund do të shtrihen të vdekurit. ⁴⁸Qielli dhe toka, dhe gjithçka që rron në tokë, do të brohorasin kur të afrohen nga veriu armiqtë që do ta shkatërrojnë Babilonin!»

Vendimi i Zotit mbetet i patundshëm

⁴⁹Për shkak të babilonasve kanë rënë shumë veta në botë, por për shkak të të rënëve izraelitë në luftë do të bjerë edhe Babiloni! ⁵⁰Por ju izraelitë të tjerë që shpëtuat gjallë, largohuni nga Babiloni; mos humbitni kohë! Mendoni nga larg për Zotin! Mos e harroni Jerusalemin!

⁵¹Ju vërtet thoni: «Zoti na ka zhgënjyer. Na ka vënë në lojë dhe tallet me ne; duhet të na vijë turp, sepse të huajt arritën të futeshin në Tempullin e shenjtë të Zotit.»

⁵²Por Zoti përgjigjet: «Po vjen dita kur do t'i qëroj hesapet me idhujt e Babilonisë; atëherë mbarë Babiloni do të mbushet me rënkimin e të plagosurve për vdekje! ⁵³Edhe në qoftë se Babiloni do të ngrihej i fortifikuar deri në qiell, në lartësi të paarritshme, armiqtë që do t'i thërras, do ta shkatërrojnë!»

Zhurma e luftës dhe heshtja e vdekjes u japin fund zhurmave të qytetit ndërkombëtar të Babilonit

⁵⁴Dëgjoni! Nga Babiloni po vijnë thirrje për ndihmë; mbarë vendi po kthehet në gërmadha! ⁵⁵Zoti po e shkatërron Babilonin; ai po i jep fund veprimtarisë së tij të zhurmshme. ⁵⁶Armiqtë i janë vërsulur qytetit si dallgët e tërbuara dhe gjëmuese, dhe po shkretojnë gjithçka. Ushtarët e Babilonit do të zihen rob, harqet e tyre do të thyhen. Zoti është perëndi hakmarrës: ai i qëron të gjitha hesapet!

⁵⁷«Do t'i deh udhëheqësit e fuqishëm dhe të mençur të Babilonit, – thotë Zoti, – të gjithë guvernatorët dhe komandantët, si dhe luftëtarët e tij! Ata do të zhyten në një gjumë nga i cili nuk do të zgjohen më!» – Fjala e Zotit, mbretit të mbarë botës!

Muret e Babilonit

⁵⁸Zoti i gjithëfuqishëm thotë: «Muret shumë të forta të Babilonit do të rrafshohen, dhe portat e tij krenare do të digjen!»

Prandaj kombet mundohen më kot; perandori të tëra do të mbarojnë në zjarr.

Detyra e profetit ndaj Serajës

⁵⁹⁻⁶⁰Jeremia i shkroi në pergamenë të gjitha këto njoftime të fatkeqësisë drejtuar Babilonit. Kur Cidkija, mbreti i Judës, shkoi në Babilon në vitin e katërt të mbretërimit të tij, i shoqëruar me adjutantit e tij, Serajën, birin e Nerijës dhe nipin e Mahsejës, Jeremia ia dha pergamenën Serajës me detyrën e mëposhtme: ⁶¹«Kur të arrish në Babilon, lexo me zë të lartë gjithçka që është shkruar në këtë pergamenë dhe pastaj thuaj: «O Zot, ti e ke nxjerrë vetë vendimin e dënimit me vdekje për këtë qytet; në të nuk do të banojë më asnjë njeri e asnjë kafshë; ai do të mbetet përgjithnjë shkretëtirë.» ⁶³Pastaj lidhe në një gur dhe hidhe në Eufrat. ⁶⁴Njëkohësisht thirr: «Ashtu si kjo pergamenë, edhe qyteti i Babilonit do të fundoset e nuk do të ngrihet në sipërfaqe për shkak të fatkeqësisë që do të sjell mbi të Zoti! Babiloni mbaroi!» Këtu mbarojnë fjalët e Jeremisë.

Fundi i mbretit Cidkija

52 Cidkija ishte 21 vjeç kur hipi në fron, dhe mbretëroi në Jerusalem 11 vjet. Nëna e tij quhej Hamutal; ajo ishte njëra prej bijave të Jirmjës dhe rridhte nga Livna. ²Cidkija bëri atë që nuk i pëlqeu Zotit, siç bëri edhe vëllai i tij, Jehojakimi. ³Por tani u mbush kupa. Zoti u zemërua aq shumë me banorët e Jerusalemit, sa që i zhdukua nga sytë e tij. Cidkija ngriti krye kundër Nebukadnecarit, perandorit të Babilonisë. ⁴Ky u paraqit para Jerusalemit me trupat e tij në vitin e nëntë të mbretërimit të Cidkijës. Urdhëroi që rreth qytetit të ngrihej një ledh rrethimi. Rrethimi filloi ditën e 10-të të muajit të 10-të, ⁵dhe zgjati deri në vitin e 11-të të mbretërimit të Cidkijës. ⁶Në fund, rezervat ushqimore mbaruan krejt. Ditën e 9-të të muajit të 4-t, në vitin e 11-të të mbretërimit të Cidkijës, ⁷babilonasit goditën një të çarë në murin e qytetit. Nën mbrojtjen e errësirës, mbreti Cidkija dhe luftëtarët e tij arritën të largoheshin nga qyteti nëpër udhën e portave midis dy mureve pranë kopshtit mbretëror, dhe kështu e çanë rrethimin. Ata morën arratinë në drejtim të lindjes, në rrafshinën e Jordanit. ⁸Trupat babilonase filluan menjëherë t'i ndiqnin pas dhe e arritën Cidkijën në rrafshinën pranë Jerihos. Njerëzit e tij e lanë në baltë, ⁹dhe babilonasit e zunë rob dhe e shpunë para mbretit babilonas në provincën e Hamatit. Nebukadnecari e nxori vetë vendimin e dënimit. ¹⁰Cidkijën e detyruan të shihte se si u vranë bijtë e tij. Atje u ekzekutuan edhe të gjithë njerëzit udhëheqës të Judës. ¹¹Pastaj Cidkijës ia nxorën sytë. Nebukadnecari e mori me vete në pranga në Babilon dhe e futi në burg. Atje mbeti deri kur vdiq.

Shkatërrimi i Jerusalemit dhe fati i popullsisë

¹²Vitin e 19-të të mbretërimit të Nebukadnecarit, ditën e 10-të të muajit të 5-të, Nebucaradani, komandanti i rojës personale të mbretit, njëri nga më të besuarit e mbretit babilonas, mbërriti në Jerusalem. ¹³Ai urdhëroi që të digjej Tempulli i Zotit, pallati i mbretit dhe të gjitha shtëpitë e fisnikëve. Gjithashtu u dogjën të gjitha shtëpitë e tjera. ¹⁴Njerëzit e tij i shembën muret rreth qytetit. ¹⁵Nebucaradani urdhëroi që pjesa e mbetur e banorëve të qytetit dhe të gjithë ata që kishin kaluar në anën e babilonasve, si dhe pjesa e mbetur nga zejtaret, të shpiheshin rob. ¹⁶Lejoi të qëndronte vetëm një pjesë e shtresës më të varfër të popullsisë fshatare, që të punonte arat dhe vreshtat. ¹⁷Babilonasit prishën shtyllat prej bakri që ishin ngritur para Tempullit të Zotit, si dhe bazat që mbanin legenët më të vegjël dhe legenin e madh prej bakri, dhe e shpunë të gjithë metalin e tyre në Babilon. ¹⁸Prej Tempullit ata nxorën dhe morën me vete tenxheret, lopatat dhe thikat, kupat për pritjen e gjakut, dhe tiganët, të gjitha pajisjet prej bakri që përdorëshin për shërbesë në Tempull. ¹⁹Nebucaradani mori me vete edhe të gjitha pajisjet prej ari dhe prej argjendi të Tempullit: sahanët, mangallet, kupat dhe tenxheret, shandanët, kupat dhe bidonët për blatimin e pijes. ²⁰Për përpunimin e dy shtyllave, legenit të madh, të dymbëdhjetë demave që mbanin kazanin, dhe të karrocave për legenët më të vegjël, mbreti Solomon kishte përdorur një sasi bakri. ²¹Dy shtyllat kishin një lartësi prej 9 metrash. Ato kishin një perimetër prej 6 metrash. Brenda ishin të zgavërta, dhe shtresa e metalit kishte një trashësi prej 8 centimetrash. ²²Secila mbante një kapitel, që kishte një lartësi prej 2,5 metrash. Kapitelet ishin të stolisura përreth me gërsheta dhe me shegë prej bakri. ²³Një kapitel kishte 100 shegë, prej të cilave 96 mund të shiheshin nga poshtë. ²⁴Nebucaradani, komandanti i rojës, urdhëroi që të arrestonin kryepriftin Seraja, zëvendësin e tij Cefanja dhe tri portierët. ²⁵Në qytet gjendeshin, përveç atyre, edhe një oficer i lartë, shtatë njerëz nga rrethi i mbretit, nëpunësi që përgjigjej për inspektimin e ushtrisë dhe 60 njerëz të nderuar nga krahina e Judës.

Nebucaradani urdhëroi që edhe ata të arrestoheshin ²⁶dhe i shpuri te mbreti babilonas në Rivlë në provincën e Hamatit. ²⁷Atje Nebukadnecari urdhëroi që t'i ekzekutonin.

Kështu, populli i Judës u mërgua nga vendi i tij.

²⁸Këtu është numri i të mërguarve: vitin e shtatë të mbretërimit, Nebukadnecari çoi në mërgim 3.023 burra nga Juda, ²⁹kurse vitin e 18-të të mbretërimit 832 banorë të Jerusalemit. ³⁰Vitin e 23-të të mbretërimit të Nebukadnecarit, Nebucaradani, komandanti i rojës personale, shpuri edhe 745 burra nga Juda në Babiloni. Gjithsej në Babiloni u shpunë rob 4.600 burra.

Arsye për shpresë të re

(2 Mbr 25,18-21.27-30)

³¹Kur Evil-Merodahu ♦ u bë perandor i Babilonisë, po atë vit i fali dënimin Jehojahinit, mbretit të Judës, dhe e liroi nga burgu. Kjo ndodhi në vitin e 37-të të burgimit të Jehojahinit, ditën e 25-të të muajit të 12-të. ³²Perandori i ri e trajtoi Jehojahinin me dashamirësi dhe i dha vendin e nderit ndër mbretërit e huaj, të cilët ishin të mërguar njëllëj si Jehojahini në Babilon. ³³Jehojahinit i lejoi të hiqte veshjen e tij të burgut dhe të hante në tryezën e perandorit gjatë gjithë jetës. ³⁴Me urdhrin e perandorit të Babilonisë e furnizuan deri në vdekje çdo ditë me gjithçka që i nevojitej për të jetuar.

♦ më 562 p.e.r. me ngritjen në fron të perandorit të ri, Amel-Mardukut (562-560 BC).